

Stjórnartíðindi

1912 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skrifað inn á bls. IV, VI, og VIII.

Gallar á bls. 46, 76, 105, og 158.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

- fyrir

Ísland.

1912.

Regeringstidende

for

Island

for

1912.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1912.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1912.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1912.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	11. apríl.	Konungleg auglýsing um að ríkistjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	2— 3.
2	6. maí.	Opið brjef, er stefnir saman Alþingi til aukafundar 15. júlí 1912.....	4— 5.
3	15. maí.	Opið brjef er kunngjörir ríkistöku Christians konungs hins Tíunda.....	6— 7.
4		Auglýsing um fangamark konungs.....	8— 9.
5	14. júní.	Konungsbrjef um setning alþingis.....	10—11.
6	2. sept.	Lög um að landssjóður kaupi einkasímann til Vestmannaeyja og símakerfið þar.....	12—13.
7	13. sept.	Lög um merking á kjöti.....	14—17.
8	9. okt.	Auglýsing um reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.....	18—47.
9	22. okt.	Lög um breyting á tíma þeim, er hið reglulega Alþingi kemur saman.....	48—49.
10		Lög um þingfararkaup alþingismanna.....	50—53.
11		Lög um breyting á lögum 20. október 1905 um rithöfundarjett og prentjett.....	54—55.
12		Lög um viðauka við lög frá 11. nóvbr. 1899, nr. 26, um verslun og veitingar áfengra drykkja á Íslandi.....	56—59.
13		Lög um sölu á eign Garðakirkju af kaupstaðarstæði Hafnarfjarðar og nokkrum hluta af öðru landi hennar.....	60—63.
14		Yfirsetukvennalög.....	64— 69.
15		Lög um yfirsetukvennaskóla í Reykjavík.....	70—73.
16		Lög um breyting á lögum nr. 34, 27. sept. 1901, um bólu-setningar.....	74—75.
17		Lög um löggilding verslunarstaða.....	76—77.
18		Lög um stækkun verslunarlóðarinnar á Flateyri við Önunarfjörð.....	78—79.
19		Lög um stækkun verslunarlóðarinnar í Norðfirði.....	80—81.
20		Lög um samþykkt um veiði í Drangey.....	82—85.
21		Lög um sölu á eggjum eftir þyngd.....	86—87.
22		Lög um breyting á hafnarlögum fyrir Reykjavíkurkaupstað frá 11. júlí 1911.....	88—89.
23		Lög um samþykktir um mótak.....	90—93.
24		Lög um samþykktir um ófriðun og eyðing sels úr veiðilám ..	94—97.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1912.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	11. April.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	2—3.
2	6. Maj.	Aabent Brev hvorved Altinget indkaldes til en overordentlig Samling den 15de Juli 1912	4—5.
3	15. Maj.	Aabent Brev, hvorved Kong Christian den Tiendes Tronbestigelse kundgøres	6—7.
4		Bekendtgørelse om det Kongelige Navnetræk	8—9.
5	14. Juni.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Aabning	10—11.
6	2. Septbr.	Lov om Landskassens Køb af den private Telefonlinie til Vestmanöerne og den derværende Telefonledning	12—13.
7	13. Septbr.	Lov om Stempling af Kød	14—17.
8	9. Oktbr.	Bekendtgørelse af Reglement for Islands Universitet	18—47.
9	22. Oktbr.	Lov om Forandring i Tiden for det ordentlige Altings Sammentræden	48—49.
10		Lov om Godtgørelse til Altingsmænd for Møde paa Altinget	50—53.
11		Lov om Forandring i Lov af 20. Oktbr. 1905 om Forfatterret og Trykningsret	54—55.
12		Lov om Tillæg til Lov Nr. 26 af 11. Novbr. 1899 om Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikkevarer i Island	56—59.
13		Lov om Salg af den Garda Kirke tilhørende Del af Havnefjord Købstadgrund samt af andet af Kirkens Grundareal	60—63.
14		Lov om Jordemodervæsenet	64—69.
15		Lov om en Jordemoderskole i Reykjavik	70—73.
16		Lov om Forandring i Lov Nr. 34 af 27. Septbr. 1901 om Indpodning af Kokopper	74—75.
17		Lov om Autorisation af Handelssteder	76—77.
18		Lov om Udvidelse af Handelsgrunden paa Flatøre ved Önundarfjord	78—79.
19		Lov om Udvidelse af Handelsgrunden i Nordfjord	80—81.
20		Lov om Vedtægter om Fangst i Drangø	82—85.
21		Lov om Salg af Æg efter Vægt	86—87.
22		Lov om Forandring i Havnelov for Købstaden Reykjavik af 11. Juli 1911	88—89.
23		Lov om Vedtægter angaaende Tørveskær	90—93.
24		Lov om Vedtægter angaaende Ophør af Fredning og om Udryddelse af Sælhunde i Fiske-Aaer	94—97.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
25		Lög um ritsíma og talsímakerfi Íslands	98—103.
26		Lög um vatnsveitu í löggiltum verslunarstöðum	104—107.
27		Lög um breyting á lögum nr. 53, 10 nóvbr. 1905 um viðauka við lög 14. desbr. 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiski-veiðar á opnum skipum	108—109.
28		Lög um breyting á lögum 18. sept. 1885 um stofnun Landsbanka	110—111.
29	22. okt.	Lög um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra ...	112—121.
30		Lög um vörutoll	122—129.
31		Lög um viðauka við lög um útflutningsgjald af fiski, lýsi o. fl. nr. 16, 4. nóv. 1881	130—131.
32		Lög um einkasölu-heimild landsstjórnarinnar á steinolífu....	132—133.
33	17. nóv.	Opð brjef, um að hans konunglega tign Haralður, prins af Danmörku, sje settur ríkisstjóri	134—135.
34	21. nóv.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	136—137.
35	29. nóv.	Bráðabirgðatilskipun um djúpristu skipa og hleðslulínu	138—141.
36		Auglýsing um samning, er gjörður var í París 4. maí 1910 um ráðstafanir gegn birtingu klámsmíða.....	142—149.
37		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hennar Hátignar drottningar Niðurlanda.....	150—153.
38		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar keisara Rússaveldis	154—159.
39		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og hans Hátignar konungs Belgíu	160—165.
40		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands ..	166—169.
41	25. nóv.	Auglýsing um samning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands um endurnýjun gjörðarsamnings frá 25. október 1905	170—173.
42		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Spánar konungs	174—179.
43		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Ítalíu	180—183.
44		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Portúgals konungs.....	184—187.
45		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og stjórnar sambandsríkja Ameríku.....	188—193.
46		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Svíþjóðar konungs	194—199.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
25	22. Oktbr.	Lov om Telegraf- og Telefonanlæg paa Island	98—103.
26		Lov om Vandforsyning i autoriserede Handelssteder	104—107.
27		Lov om Forandring af Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til Lov af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade	108—109.
28		Lov om Forandring i Lov af 18. September 1885 om Oprettelsen af en Landsbank	110—111.
29		Lov om Tilsyn med og Sikkerhedsforanstaltninger for Skibe og Baade	112—121.
30	17. Novbr.	Lov om Varetold	122—129.
31		Lov om Tillæg til Lov Nr. 16 af 4. Novbr. 1881 om Udførselsafgift af Fisk og Tran m. m.	130—131.
32		Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Monopolisering af Petroleumshandelen	132—133.
33		Aabent Brev, hvorved hans kongelige Højhed Prins Harald til Danmark indsættes som Rigsforstander	134—135.
34		Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelsen af Regeringens Førelse	136—137.
35	29. Novbr.	Midlertidig Anordning angaaende Skibes Dybgaaende og Lastelinie	138—141.
36	25. Novbr.	Bekendtgørelse om en den 4. Maj 1910 i Paris afsluttet Overenskomst om Forholdsregler imod Offentliggørelse af utugtige Skrifter	142—149.
37		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene afsluttet Konvention om Voldgift	150—153.
38		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kejseren af Rusland afsluttet Konvention om Voldgift	154—159.
39		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Belgien afsluttet Konvention om Voldgift	160—165.
40		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om Voldgift	166—169.
41		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om Fornyelse af Voldgifts-Konvention af 25. Oktober 1905.	170—173.
42		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Spanien afsluttet Konvention om Voldgift.	174—179.
43		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Italien afsluttet Konvention om Voldgift.	180—183.
44		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal afsluttet Konvention om Voldgift.	184—187.
45		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Amerikanske Forenede Staters Regering afsluttet Konvention om Voldgift.	188—193.
46		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige afsluttet Konvention om Voldgift	194—199.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
47	25. nóv.	Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Noregs konungs	200—205.
48		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og forseta hins frakkneska lýðveldis	206—211.
49	30. nóv.	Auglýsing um kirkjugjald í Hofssókn og Hofstaðasókn í Skagafjarðarprófastsdæmi	212—213.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
47	25. Novbr.	Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Norge afsluttet Konvention om Voldgift	200—205.
48		Bekendtgørelse om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Præsidenten for den franske Republik afsluttet Konvention om Voldgift.....	206—211.
49	30. Novbr.	Bekendtgørelse om Kirkeafgift i Hofs Sogn og Hofsstada Sogn i Skagafjord Provsti.....	212—213.

Yfirlit

eftir stafrófsröð.

Nr.	Dagsetning.		Blaðsíðutal.
		Alþingi, sjá landsstjórn.	
		Áfengir drykkir, sjá verslun.	
		Bankar.	
28	22. okt.	Lög um breyting á lögum 18. sept. 1885 um stofnun landsbanka	110.
		Fiskiveiðar.	
27	22. okt.	Lög um breyting á lögum nr. 53, 10. nóvbr. 1905 um viðauka við lög 14. desbr. 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum	108.
		Hafnarfjörður, sjá kaupstaðir.	
		Háskólinn, sjá skólar.	
		Kaupstaðir.	
13	22. okt.	Lög um sölu á eign Garðakirkju af kaupstaðarstæði Hafnarfjarðar og nokkrum hluta af öðru landi hennar	60.
22	22. okt.	Lög um breyting á hafnarlögum fyrir Reykjavíkkaupstað frá 11. júlí 1911	88.
		Kirkjur.	
49	30. nóv.	Auglýsing um kirkjugjald í Hofssókn og Hofstaðasókn í Skagafjarðarprófastdæmi.	212.
		Konungur, sjá landsstjórn.	
		Landbúnaður.	
7	13. sept.	Lög um merking á kjöti	14.
20	22. okt.	Lög um samþykt um veiði í Drangey	82.
23	22. okt.	Lög um samþyktir um mótak	90.
24	22. okt.	Lög um samþyktir um ófriðun og eyðing sels úr veiðiám ..	94.

Nr.	Dagsetning.		Blaðsíðutal.
Landsstjórn.			
1	11. apríl.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs...	2.
2	6. maí.	Opið brjef, er stefnir saman Alþingi til aukafundar 15. júlí 1912	4.
3	15. maí.	Opið brjef, er kunngjörir ríkistöku Christians konungs hins Tíunda	6.
4	15. maí.	Auglýsing um fangamark konungs	8.
5	14. júní.	Konungsbrjef um setning alþingis	10.
9	22. okt.	Lög um breyting á tíma þeim, er hið reglulega Alþingi kemur saman	48.
10	22. okt.	Lög um þingfararkaup alþingismanna	50.
33	17. nóv.	Opið brjef, um að hans konunglega tign Haraldur, prins af Danmörku, sje settur ríkisstjóri	134.
34	21. nóv.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	136.
Listir og vísindi.			
11	22. okt.	Lög um breyting á lögum 20. október 1905 um rithöfundarjett og prentjett	54.
Læknamálefni.			
14	22. okt.	Yfirsetukvennalög	64.
15		Lög um yfirsetukvennaskóla í Reykjavík	70.
16		Lög um breyting á lögum nr. 34, 27. sept. 1901, um bólu-setningar	74.
Reykjavík, sjá kaupstaðir.			
Samningar.			
36	25. nóv.	Auglýsing um samning, er gjörður var í París 4. maí 1910 um ráðstafanir gegn birtingu klámsmíða	142.
37		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hennar Hátignar drotningar Niðurlanda	150.
38		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar keisara Rússaveldis	154.
39		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Belgíu	160.
40		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands	166.
41		Auglýsing um samning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands um endurnýjun gjörðarsamnings frá 25. október 1905	170.

Nr.	Dagsetning.		Blaðsfóðtal.
42		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Spánar konungs.....	174.
43		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Ítalíu.....	180.
44		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Portúgals konungs.....	184.
45	25. nóv.	Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og stjórnar sambandsríkja Ameríku.....	188.
46		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Svíþjóðar konungs.....	194.
47		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Noregs konungs.....	200.
48		Auglýsing um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og forseta hins frakkneska lýðveldis.....	206.
Siglingar, skip.			
29	22. okt.	Lög um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra ...	112.
35	29. nóv.	Bráðabirgðatilskipun um djúpristu skipa og hleðslulínu....	138.
Símamál.			
6	2. sept.	Lög um að landssjóður kaupi einkasímann til Vestmannaeyja og símakerfið þar	12.
25	22. okt.	Lög um ritsíma og talsímakerfi Íslands	98.
Skattar og gjöld.			
30	22. okt.	Lög um vörutoll	122.
31	22. okt.	Lög um viðauka við lög um útflutningsgjald af fiski, lýsi o. fl. nr. 16, 4. nóv. 1881.....	130.
Skólar.			
8	9. okt.	Auglýsing um reglugjörð fyrir Háskóla Íslands....	18.
15	22. okt.	Lög um yfirsetukvennaskóla í Reykjavík	70.
Veiðar, sjá landbúnaður.			
Verslun, sbr. skattar og gjöld.			
7	13. sept.	Lög um merking á kjöti	14.
12		Lög um viðauka við lög frá 11. nóvbr. 1899, nr. 26, um verslun og veitingar áfengra drykkja á Íslandi.....	56.
21	22. okt.	Lög um sölu á eggjum eftir þyngd	86.
32		Lög um einkasölu-heimild landsstjórnarinnar á steinolíu....	132.

Nr.	Dagsetning.		Blaðsíðutal.
Verslunarstaðir.			
17	22. okt.	Lög um löggilding verslunarstaða	76.
18		Lög um stækkun verslunarlóðarinnar á Flateyri við Önunda- fjörð.....	78.
19		Lög um stækkun verslunarlóðarinnar í Norðfirði	80.
26		Lög um vatnsveitu í löggiltum verslunarstöðum... ..	104.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstidende

for

Ísland.

A.

Nr. 1.
11.
apríl

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þar eð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur er ekki orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aftur.

Gefið á Amaliuborg, 11. apríl 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 1.
11.
April

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 11. April 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 2.
6
maí

Opið brjef,

er

stefnir saman Alþingi til aukafundar 15. júlí 1912.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Görum kunnugt: Vjer höfum allramildilegast ákveðið, að Alþingi skuli koma saman til aukafundar mánudaginn 15. júlí þ. á., og viljum Vjer um þingtímann allramildilegast kveða svo á, að Alþingi þetta megi setu eiga lengur en 6 vikur.

Um leið og Vjer birtum þetta Vorum kæru og trúu þegnum á Íslandi, skipum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur kaupstaðar, og verður þar þá sett alþingi eftir að guðspjónustugjörð hefur farið fram í dómkirkjunni.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. maí 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Christian,

krónprins.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Aabent Brev

hvorved

Altinget indkaldes til en overordentlig Samling den 15de Juli 1912.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi allernaadigst have besluttet at lade Altinget træde sammen til en overordentlig Samling Mandagen den 15. Juli d. A., om hvilken Samlings Varighed Vi lige allernaadigst ville have fastsat, at den ikke maa udstrækkes udover 6 Uger.

Idet vi herved kundgøre dette for Vore kære og tro Undersaatter paa Island befale Vi samtlige Medlemmer af bemeldte Alting, at de den nævnte Dag indfinde sig i Købstaden Reykjavik, hvor da Altingets Aabning vil finde Sted efter forud afholdt Gudstjeneste i Domkirken.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6. Maj 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Christian,

Kronprins.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Nr. 3.
15.
maí.

Opið brjef

er

kunngjörir ríkistöku Christians konungs hins Tíunda.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Faðir Vor ástkær, *Frederik konungur hinn Áttundi* var í gær snögglega kallaður heim til feðra sinna, og höfum Vjer síðan tekið konungdóm samkvæmt ríkiserfðalögunum.

Er Vjer þannig tökumst á hendur þessa háleitu og ábyrgðarmiklu köllun, er hinn almáttugi hefur kjörið Oss til, er það Vor fasta fyrirætlun að halda óbifanlega við stjórnarskipun og lög ríkis Vörs og láta alla þjóð Vora njóta rjettar og rjettlætis.

Ef þjóðin vill bera til Vor hið sama traust og kærleik, er hún auðsýndi hinum látna konungi í svo ríkulegum mæli, þá höfum Vjer von um, að náð guðs og blessun muni fylgja Oss í starfi Voru.

Það er vilji Vor, að öll opinber störf haldi óhindrað áfram, og að embættismenn þeir, er faðir Vor ástkær hefur skipað, haldi áfram að gegna embættistörfum sínum samkvæmt eiði þeim, er þeir hafa unnið.

Gefið á Amalíuborg, 15. maí 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Aabent Brev,

hvorved

Kong Christian den Tiendes Tronbestigelse kundgøres.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Vor højtelskede Fader, Kong **Frederik den Ottende**, er i Gaar ved en pludselig Død, kaldt hjem til sine Fædre, og have Vi derefter i Overensstemmelse med Tronfølgeoven bestegit Tronen.

Idet Vi saaledes overtage det høje og ansvarsfulde Kald, hvortil den Almægtige har udset Os, er det Vor faste Beslutning urokkelig at holde Vort Riges Forfatning og Love og at yde Ret og Retfærdighed til hele Vort Folk.

Naar Folket vil slutte sig til Os med samme Tillid og Kærlighed, som det i saa rigt Maal skænkede den afdøde Konge, da tør Vi haabe paa, at Guds Naade og Velsignelse vil følge Os i Vor Gerning.

Det er Vor Villie, at alle offentlige Forretninger skulle have deres ustandsedede Gang, og at de af Vor højtelskede Fader udnævnte Embedsmænd skulle vedblive i deres Bestillinger under den af dem aflagte Ed.

Givet paa Amalienborg, den 15. Maj 1912.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 3.
15.
Maj.

Nr. 4.
15.
maí.

Auglýsing

um

fangamark konungs.

Hans Hátign konungurinn hefur með allrahæstum úrskurði í dag, samkvæmt þegnlegum tillögum ráðaneytisforsetans, allramildilegast fallist á, að fangamark konungs skuli alstaðar, þar sem þörf er á að nota það, vera gjört eins og eftirfarandi mynd sýnir:

Þetta birtist hjer með til leiðbeiningar fyrir alla pá, er hlut eiga að máli.

Í ráðaneytisforsæti, 15. maí 1912.

Klaus Berntsen.

Feddersen.

Bekendtgørelse

Nr. 4.
15.
Maj.

om

det Kongelige Navnetræk.

Hans Majestæt Kongen har paa Konseilspræsidiets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling ved allerhøjeste Resolution af i Dag allerhøjest bifaldet, at det Kongelige Navnetræk i alle Tilfælde, hvor der er Brug for samme, vil være at udføre efter nedenstaaende Tegning:

Dette bekendtgøres herved til Efterretning for alle vedkommende.

Konseilspræsidiets, den 15de Maj 1912.

Klaus Berntsen.

Feddersen.

Nr. 5.

14.
júní.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Um leið og Vjer hjermeð veitum yður sem ráðherra Vorum fyrir Vort land Ísland umboð til þess í Voru nafni að setja alþingi það, er koma á saman til aukafundar mánudaginn 15. júlí næstkomandi, viljum Vjer, jafnframt og þingið við þetta tækifæri kemur saman í fyrsta skifti eftir lát Vors ástkæra föður, Frederiks konungs hins Áttunda, fela yður að bera fulltrúum Vorrar íslenzku þjóðar á alþingi Vora konunglegu kveðju.

Það er örugg von Vor, að Oss auðnist að taka höndum saman við fulltrúa þjóðarinnar til samhuga starfs fyrir land og lýð, og að það trúnaðarsamband milli konungs og þjóðar, er tengdi föður Vorn ástkæran svo nánnum böndum við Íslendinga, megi ljetta þetta starf og með guðs hjálp veita Oss krafta og þrek í Vorri ábyrgðarpungu konungsstöðu. Vjer hugsum með gleði til þess, að þetta trúnaðarsamband megi styrkjast enn betur er Oss veitist tækifæri til að sækja Ísland heim.

Ritað á Amaliuborg, 14. júní 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Kristján Jónsson.

Til herra Kristjáns Jónssonar, kommandörs af Dannebrog,
Vors ráðherra fyrir Ísland.

Allerhøjeste Reskript

om

Altingets Aabning.

Nr. 5.
14.
Juni.

Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Idet Vi herved bemyndige Dem som Vor Minister for Vort Land Island til i Vort Navn at aabne Altingets forestaaende overordentlige Samling Mandagen den 15. Juli næstkommende, ville Vi tillige have Dem bemyndiget til ved denne Altingets første Sammentræden efter Vor højtelskede Fader Kong Frederik den Ottendes Død at bringe de udvalgte Repræsentanter for Vort islandske Folk Vor kongelige Hilsen.

Det er Vort sikre Haab, at Vi maa mødes med Folkets Repræsentation i samdrægtigt Arbejde for Land og Folk, og at det til Gavn for dette Arbejde med Guds Bistand maa forundes Os under Vor ansvarsfulde Kongegerning at hente Kraft og Styrke af det samme Tillidsforhold mellem Konge og Folk, som knyttede Vor højtelskede Fader saa nær til Islands Befolkning, og som Vi glæde Os til at befæste ved Besøg paa Island.

Skrevet paa Amalienborg, den 14. Juni 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Til Herr Kristján Jónsson, Kommandør af Dannebrog,
Vor Minister for Island.

Nr. 6.
2.
sept.

Lög

um

að landssjóður kaupi einkasímann til Vestmannaeyja
og símakerfið þar.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Landsstjórninni veitist heimild til að kaupa fyrir landssjóðs hönd frá 1. október 1912 einkasímalínuna frá Eystri-Garðsauka til Vestmannaeyja og talsímakerfið í Vestmannaeyjum fyrir bókfært verð, að frádrægunum 1500 krónum í álag.

2. gr.

Til kaupanna samkvæmt 1. gr. veitist landsstjórninni heimild til að taka allt að 45150 króna lán fyrir landssjóðs hönd.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem þau eru staðfest.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgenfri, 2. september 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Landskassens Køb af den private Telefonlinie til Vestmanöerne
og den derværende Telefonledning.

Nr. 6.
2. -
Septbr.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til for Landskassen at indkøbe fra 1ste Oktober 1912
at regne den private Telefonlinie fra Eystri—Garðsauki til Vestmanöerne tilligemed
Lokaltelefonen paa Öerne for bogført Værdi, med Fradrag af en Aabød af 1,500 Kr.

§ 2.

Til Bestridelse af Udgifterne ved dette Køb bemyndiges Regeringen til paa
Landskassens Vegne at optage et Laan af indtil 45,150 Kr.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da den stadfæstes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Sorgenfri, den 2. September 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 2. September 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 7.
13.
sept.

Lög

um

merking á kjöti.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Merki það, er lögskipaðir dýralæknar, eða aðrir dýralæknar, nota til þess að merkja kjöt, sem þeir hafa gert heilbrigðisskoðun á, og hæft er til útflutnings, skal vera blár jafnarma þríhyrningur með tölunni 1 innan í.

Rjett til að nota þetta merki hafa og þeir lögskipaðir læknar, er stjórnarráðið hefir skipað til kjötskoðunar, og tekið hafa próf í þeirri grein hjá lærðum lögskipuðum dýralækni hjer á landi, samkvæmt reglugerð, er stjórnarráðið semur.

Merkið skal setja á hæfilega marga staði á hvern kropp.

Stjórnarráðinu er heimilt að ákveða gjald fyrir skoðun og stimplun kjötsins, sem þó fari eigi yfir 5 aura fyrir hvern kindarkropp.

2. gr.

Eigi má merkja kjöt til útflutnings nefndu merki, nema kjötið sje að öllu leyti hreinlátlega meðfarið að álitni læknisins. Að öðru leyti semur stjórnarráðið nánari reglur um kjötskoðun, eftir tillögum dýralækna til leiðbeiningar fyrir kjötskoðunarmenn.

3. gr.

Öllum öðrum en þeim, sem taldir eru í 1. gr., er óheimilt að merkja kjöt til útflutnings með merki því, sem til er tekið í nefndri grein.

Sömuleiðis er óheimilt að taka upp eða nota þau merki á kjöt, er svo eru lík að lit og lögun, að hætt sje við að um verði vilst.

Nr. 7. Lög 13. sept. um merking á kjöti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Stempling af Kød.

Nr. 7.
13.
Septbr.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar autoriserede eller ikke autoriserede Dyr læger stempler Kød, som de har kontrolleret og som findes egnet til Udførsel, skal Stemplet bestaa af en blaa, ligesidet Trekant med Tallet 1 indeni.

Ret til at benytte dette Mærke har tillige de autoriserede Læger, som af Ministeriet er beskikkede til Kødkontrol efter hos en faglært, autoriseret Dyr læge her i Landet at have bestaaet en Prøve i Overensstemmelse med et af Ministeriet affattet Reglement.

Mærket skal anbringes paa et passende Antal Steder paa hver Krop.

For Kontrol og Stempling af Kød kan Ministeriet fastsætte en Betaling af ikke over 5 Øre for hver Faarekrop.

§ 2.

Kød maa ikke forsynes med nævnte Mærke til Udførsel medmindre det efter Lægens Skøn er i enhver Henseende renligt behandlet. Iøvrigt fastsætter Regeringen efter Indstilling af Dyr lægerne nærmere Regler til Vejledning for dem, som udføre Kontrollen.

§ 3.

Ingen andre end de i § 1 nævnte har Ret til at mærke Kød til Udførsel med det samme Steds nævnte Mærke.

Ej heller er det tilladt til Mærkning af Kød at optage eller benytte Mærker, som i Farve og Form ligner det saa meget, at der er Fare for Forveksling.

Nr. 7. Lov af 13. Septbr. om Stempling af Kød.

Nr. 7.
13.
sept.

4 gr.

Brot gegn 3 gr. varða sektum, alt að 100 krónum í fyrsta skifti, og hærri sektum eða fangelsi, ef oftár er brotið.

Með mál út af brotum skal fara sem almenn lögreglumál.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. september 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Overtrædelse af § 3 medfører Bødestraf, første Gang indtil 100 Kroner, i Gen-
tagelsestilfælde højere Bøder eller Fængsel.

Sager angaaende Overtrædelser behandles som offentlige Politisager.

Nr. 7.
13.
Septbr.

§ 5.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de September 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 13de September 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 8.
9.
október.

Auglýsing

um

reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands hefur Hans Hátign konunginum í dag þóknast allramildilegast að staðfesta eftirfylgjandi

Reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

I. Stjórn háskólans.

1. gr.

Stjórn háskólans er falin rektor og háskólaráði.

2. gr.

Rektor er kosinn á almennum háskólakennarafundi til eins árs í senn.

Prófessorar einir eru kjörgengir, en kosningarrétt eiga allir kennarar háskólans. Rektor er ekki skyldugur að taka við endurkjöri fyrir en ár er liðið frá því að hann lét af þeim starfa. Rektors kosning fer fram í lok hvers kensluárs, en hinn nýkjörni rektor tekur ekki við starfinu fyrir en með byrjun næsta kensluárs. Kensluárið nær frá 1. október til 30. júní næsta ár á eftir.

Rektorskosning fer fram með seðlum. Rétt kjörinn er sá, er hlotið hefur meiri hluta greiddra atkvæða, enda hafi tveir þriðju hlutar kennara átt þátt í atkvæðagreiðslu. Nú hlýtur enginn þann atkvæðafjölda, og skal þá kjósa bundnum kosningum meðal þeirra, sem flest hlutu atkvæði við fyrstu kosningu og er sá kjörinn, sem flest hlýtur atkvæðin. Reynist atkvæði jöfn við hina bundnu kosningu, skal hluta meðal þeirra, er fengu jöfn atkvæði. Birta skal stjórnarráðinu úrslit rektorskosningar.

Nú fer rektor frá, áður en rektorsár hans er úti, og skal deildarforseti, hinn elsti að embættisaldri, þá hafa starfa hans með höndum, þangað til nýr rektor getur tekið við. Standi öðruvísi á, gengur varaforseti háskólaráðs í rektors stað.

3. gr.

Rektor og forsetar deildanna skipa háskólaráðið. Rektor er sjálfkjörinn forseti ráðsins, en varaforseta og bókara kýs ráðið sér úr sínum hóp á fyrsta fundi eftir rektorskjör. Skýra skal stjórnarráðinu frá kjöri varaforseta og nöfnum deildarforseta.

Nr. 8. Auglýsing 9. október um reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

Bekendtgørelse

Nr. 8.
9.
Oktober.

af

Reglement for Islands Universitet.

Paa Islands Ministeriums derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at stadfæste følgende

Reglement for Islands Universitet.

I. Universitetets Bestyrelse.

§ 1

Rektor og det akademiske Kollegium leder Universitetets Virksomhed.

§ 2.

Rektor vælges for et Aar ad Gangen af et almindeligt Universitetslærermøde. Valgbare er Professorerne alene, hvorimod Valgret tilkommer samtlige Lærere ved Universitetet. Rektor er ikke pligtig at modtage Genvalg før efter et Aars Forløb fra hans Afgang som Rektor. Valg af Rektor finder Sted i Slutningen af hvert Undervisningsaar, men den nyvalgte Rektor overtager ikke sine Funktioner førend ved næste Undervisningsaars Begyndelse. Undervisningsaaet strækker sig over Tidsrummet fra 1ste Oktober til 30te Juni det følgende Aar.

Valg af Rektor foregaar ved Stemmesedler. Den er gyldig valgt, som har faaet Flertallet af de afgivne Stemmer, hvorhos to Tredjedele af Lærerne skal have deltaget i Stemmegivningen. Saafremt ingen har faaet saa mange Stemmer, skal der foretages Omvalg mellem dem, som har opnaaet højest Stemmetail ved det første Valg, hvorefter den erklæres valgt, som opnaar de fleste Stemmer. Er Stemmerne lige ved Omvalget, afgøres Valget ved Lodtrækning mellem dem, der har faaet lige mange Stemmer. Udfaldet af Rektorvalget skal indberettes til Ministeriet.

Saafremt Rektor fratræder sin Stilling inden Udløbet af sin Tjenestetid, skal den af Universitetets Dekaner, som er ældst i Anciennitet, varetage hans Forretninger indtil en ny Rektor kan overtage dem. Under andre Omstændigheder indtager det akademiske Kollegiums Næstformand Rektors Plads.

§ 3.

Det akademiske Kollegium bestaar af Rektor og Dekanerne. Rektor er som saadan Kollegiets Formand; Næstformand og en Protokolfører vælger Kollegiet blandt

Nr. 8.
9. október. Rektor boðar fundi, er þörf krefur, svo og er tveir háskólaráðsmenn eða þriðjungur kennara óskar þess. Fundi skal boða bréflega og með tveggja daga fyrirvara. Dagskrá fylgi fundarboði. Fundi skal jafnaðarlega halda á laugardögum. Liggi mikið við má þó halda þá á öðrum dögum.

Skýldur er hver háskólaráðsmaður að sækja fundi. Hamli forföll, skýri hann forseta frá þeim, og sendi þá jafnframt tillögur sínar um fundarefnið, en ekki teljist þær tillögur sem atkvæði.

Fundur er því að eins lögmætur, að meiri hluti háskólaráðsmanna sé viðstaddur. Sé fundur haldinn að ósk kennara utan háskólaráðs, mega hvatamenn fundar senda jafnmarga fulltrúa úr sínum hóp á fundinn og margir eru menn í háskólaráðinu, og hafa þeir fulltrúar þá málfrelsi, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

Afl atkvæða ræður úrslitum mála á háskólaráðsfundi. Séu atkvæði jöfn, sker atkvæði forseta úr. Bókfæra skal gjörðir funda og gjörðabók lesin og undirskrifuð í lok hvers fundar.

4. gr.

Háskólaráðið hefur úrskurðarvald í öllum þeim málum, sem snerta starfsemi háskólans, svo sem nánar er ákveðið í eftirfarandi greinum.

5. gr.

Háskólaráðið fer með undirbúning mála þeirra, er háskólann snerta og leggja á fyrir konung, löggjafarvald eða stjórnarráð. Það lætur stjórnarráðinu í té allar þær upplýsingar, sem stjórnarráðið þarf á að halda og snerta háskólann sérstaklega.

Áður en núgildandi eða síðar settum ákvæðum um háskólann verður breytt eða við þau aukið, skal leita umsagnar háskólaráðs um breytinguna eða viðaukann, sem og um nýmæli. Snerti málið sérstaklega tiltekna deild, skal háskólaráðið leita álits deildarinnar.

6. gr.

Stjórnarráðið skipar ritara háskólans. Dyravörð og aðra starfsmenn skipar háskólaráðið og setur öllum starfsmönnum erindisbréf. Meðan háskólinn hefur húsnæði í Alþingishúsinu ræður háskólaráðið þó dyravörð í samráði við forseta Alþingis.

Háskólaráðið getur vikið þeim starfsmönnum frá, er það hefur skipað. Stjórnarráðið vikur ritara frá og skal það ætíð gjört, ef rektor háskólans og meiri hluti háskólaráðsins krefjast þess.

7. gr.

Háskólaráðið hlutast til um að gefin verði út árlega á prenti árbók háskólans, en í henni á að vera skýrsla um starfsemi háskólans, um söfn hans og sjóði og um það, hvernig farið hefur verið með fé það, sem háskólinn hefur haft til umráða.

Nr. 8. Auglýsing 9. október um reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

sine Medlemmer paa første Møde efter Rektorvalget. Næstformandens Valg skal indberettes til Ministeriet ligesom ogsaa Dekanernes Navne.

Nr. 8.
9.
Oktober.

Rektor sammenkalder Møder, naar saadant gøres fornødent, saavel som naar to af Kollegiets Medlemmer begære det eller en Tredjedel af Lærerne. Møderne indvarsles skriftlig og med to Dages Varsel. Dagsordenen skal følge Indvarslingen. Møderne skal som Regel afholdes om Lørdagen. I særlig paatrængende Tilfælde maa saadanne dog afholdes paa andre Dage. Ethvert af Kollegiets Medlemmer er pligtigt at indfinde sig til Møde. Saafremt nogen har Forfald skal han meddele Formanden dette, hvorhos han ogsaa har at indsende sine Forslag med Hensyn til de Sager, som skulle forhandles paa Mødet, hvilken Indsendelse dog ikke betragtes som Stemmeafgivning.

Møde er kun lovligt, saafremt Flertallet af det akademiske Kollegiums Medlemmer er til Stede. Saafremt et Møde bliver afholdt ifølge Begæring af Lærere staaende udenfor Kollegiet, have de, fra hvem Begæringen om Mødet er fremkommen, Ret til at have lige saa mange Repræsentanter paa Mødet som Antallet af Kollegiets Medlemmer, hvilke Repræsentanter tage Del i Forhandlingerne, dog uden Stemmeret.

Paa Kollegiets Møder afgøres Sagerne ved Stemmeafstemning. Ere Stemmerne lige, afgør Rektors Stemme Sagen. Forhandlingerne paa Møder skal føres til Protokols, og Forhandlingsprotokollen skal oplæses og underskrives ved Mødets Slutning.

§ 4.

Det akademiske Kollegium træffer Afgørelse i alle de Sager, der vedrører Universitetets Virksomhed, efter de nærmere Bestemmelser, som fastsættes i de følgende Paragrafer.

§ 5.

Det akademiske Kollegium forbereder de Universitetet vedrørende Sager, som skulle forelægges Kongen, Lovgivningsmyndigheden eller Ministeriet. Det skal til enhver Tid gaa Ministeriet tilhaande med de fornødne Oplysninger angaaende alle Universitetet særlig vedrørende Forhold.

Forinden de nugældende eller senere fastsatte Bestemmelser angaaende Universitetet underkastes Ændringer eller Tilføjelser, indhentes det akademiske Kollegiums Erklæring om den paagældende Ændring eller Tilføjelse ligesom ogsaa om nye Bestemmelser. Saafremt Sagen særlig vedrører et bestemt Fakultet, indhenter det akademiske Kollegium det paagældende Fakultets Erklæring.

§ 6.

Ministeriet ansætter en Sekretær ved Universitetet. Portner og andre Funktionærer ansættes af Kollegiet, som udfærdiger Instruks for dem alle. Saalænge Universitetet har Lokaler i Altingsbygningen ansættes Portneren dog af Kollegiet og Altingets Formænd i Forening.

Det akademiske Kollegium kan afskedige de Funktionærer, som af samme er ansatte. Ministeriet afskediger Sekretæren, hvilket altid skal gøres naar Universitetets Rektor og Kollegiets Flertal forlanger det.

§ 7.

Kollegiet træffer Foranstaltning til en aarlig Udgivelse af Universitetets Aarbog, som skal indeholde Beretning om Universitetets Virksomhed, om dets Samlinger og Fonds, samt om Anvendelsen af de til Universitetets Raadighed staaende Midler.

Nr. 8. Bekendtgørelse af 9. Oktober af Reglement for Islands Universitet.

Nr. 8.
9.
október.

II. Deildir og kennarar.

8. gr.

Í háskólanum eru fyrst um sinn fjórar deildir:

Guðfræðisdeild,
lagadeild,
læknadeild og
heimspekisdeild.

9. gr.

Kennarar háskólans eru prófessórar, dósentar og aukakennarar, en aukakennarar eru þeir⁹ kennarar¹ nefndir, sem jafnframt gegna embættum eða öðrum aðalstörfum.

Áður en kennari er skipaður eða settur við háskólann, skal ávalt leita umsagnar háskóladeildar um kennaraefnið, enda sé háskóladeild heimilt að gefa umsækjendum kost á að ganga undir samkeppnispróf, og getur deildin ef henni sýnist, kvatt sérstaka fræðimenn, innan lands eða utan til aðstoðar við prófið.

10. gr.

Hver háskóladeild velur úr sínum hóp deildarforseta (dekanus) og er hann sjálfkjörinn í háskólaráðið.

Deildarforseti er kosinn til eins árs í senn. Deildarforseta má endurkjósa, en hann getur skorast undan endurkjöri, þangað til ár er liðið frá því, er hann gegndi deildarforsetastörfum síðast.

Deildarforsetar eru kosnir í lok kensluárs, en taka við starfi með byrjun næsta kensluárs.

Allir deildarkennarar eiga atkvæði um kjör deildarforseta, en prófessórar einir eru kjörgengir.

Kosningin fer fram með seðlum, eftir sömu reglum og rektorskosning (sjá 2. gr.). Deildarforseti birtir rektor úrslit kosningar.

11. gr.

Deildarfundi skal halda eftir þörfum, eða þegar meiri hluti deildarkennara óskar þess. Deildarforseti boðar fund bréflega með eins dags fyrirvara, og sé fundarefnis getið í fundarboðinu.

Á deildarfundum eiga sæti allir deildarkennarar og rektor, ef honum sýnist svo. Deildarkennarar einir eru þó atkvæðisbærir. Deildarfundur er því að eins lögmætur, að meira en helmingur deildarkennara sækir fundinn. Deildarforseti stýrir fundi. Geti forseti ekki sótt fund, kjósa fundarmenn mann úr sínum flokki til að stýra fundi.

Afl atkvæða ræður á deildarfundum. Séu atkvæði jöfn, sker atkvæði fundarstjóra úr.

Bókfærðar skulu gjörðir deildarfunda og gjörðabók lesin og undirskrifuð áður en fundi er slitið.

12. gr.

Nú þykir deild ástæða til að setja nýmæli um deildarmál, og gerir deildin þá uppástungu um málið til háskólaráðs.

Nr. 8. Auglýsing 9. október um reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

II. Fakulteter og Lærere.

Nr. 8.
9.
Oktober.

§ 8.

Universitetet omfatter foreløbig følgende fire Fakulteter.

det theologiske Fakultet,
det juridiske Fakultet,
det medicinske Fakultet og
det filosofiske Fakultet.

§ 9.

Universitetets Lærere ere Professorer, Docenter og Ekstralærere. Ekstralærere ere de Lærere, der tillige beklæde andre Embeder eller have en anden Hovedbeskæftigelse.

Forinden en Lærer ansættes eller konstitueres ved Universitetet, indhentes stedse vedkommende Fakultets Erklæring om Vedkommende, ligesom Fakultetet ogsaa kan give Ansøgerne Lejlighed til at underkaste sig en Konkurrenceprøve. Fakultetet kan særlig tilkalde indenlandske eller udenlandske Lærere for at assistere ved Prøven.

§ 10.

Hvert Fakultet vælger blandt sine Medlemmer en Dekan, som tillige er selvvalgt Medlem af det akademiske Kollegium.

En Dekan vælges for et Aar ad Gangen. Dekanen kan genvælges, men han kan undslaa sig for Genvalg i et Aar efter hans sidste Dekanat.

Valg af Dekaner finder Sted i Slutningen af hvert Undervisningsaar, men de overtager først deres Funktioner ved næste Undervisningsaars Begyndelse.

Ved Valg af en Dekan tilkommer der alle Fakultetslærerne Valgret, medens Professorerne alene ere valgbare.

Valget foregaar ved Stemmesedler efter de samme Regler som Valg af Rektor (jfr. § 2). Dekanen indberetter Udfaldet af Valget til Rektor.

§ 11.

Fakultetsmøder afholdes naar saadant gøres fornødent, eller naar Flertallet af Fakultetets Lærere begærer det. Dekanen indvarsler Møderne skriftlig med en Dags Varsel, hvorhos der i Indvarslingen skal meddeles, hvilke Sager der kommer til Forhandling paa Mødet.

I Fakultetsmøderne deltager alle Fakultetets Lærere og desuden Rektor, naar han maatte ønske det. Fakultetets Lærere alene ere stemmeberettigede. Fakultetsmøde er kun lovligt saafremt Flertallet af Fakultetets Lærere er tilstede. Dekanen leder Mødet. Saafremt Dekanen ikke kan indfinde sig paa Mødet, vælger Mødet en af de tilstedeværende som Leder.

Paa Fakultetsmøderne afgøres Sagerne ved Stemme flerhed. Ere Stemmerne lige, gør Lederens Stemme Udslaget.

Fakultetsmødernes Forhandlinger skulle føres til Protokols og Forhandlingsprotokollen skal oplæses og underskrives inden Mødets Slutning.

§ 12.

Saafremt et Fakultet finder Anledning til at fastsætte nye Bestemmelser vedrørende Fakultetet, skal dette fremsætte Forslag angaaende Sagen for Kollegiet. Nr. 8. Bekendtgørelse af 9. Oktober af Reglement for Islands Universitet.

Nr. 8.

9.
október.

13. gr.

Hver deild semur lestrar- og kensluáætlun fyrir sig. Skal þar nákvæmlega lýst, hverjar námsgreinar séu kendar innan hverrar deildar, hvernig kenslugreinum sé skift eftir kenslumissemum, hve námstíminn sé langur, hvernig kennarar hagi kenslu sinni (með fyrirlestrum, yfirheyrslum eða æfingum), hvernig prófum, embættisprófum og undirbúningsprófum sé hagað o. s. frv.

14 gr.

Deildarforsetar annast um, að til séu í tæka tíð nákvæmar skýrslur um fyrirlestra, yfirheyrslur og æfingar í kenslumissemi því, sem í hönd fer. Deildarskýrslur þessar skulu prentaðar í einu lagi, enda gæti rektor þess, að skýrslurnar séu í samræmi við lestrar- og kensluáætlanir deildanna.

15. gr.

Hver háskóladeild ákveður hvort, eða að hve miklu leyti kensla skuli fara fram meðan á prófum stendur. Hver háskóladeild sker og úr því hvort öðrum en stúdentum sé heimilt að sækja æfingar og yfirheyrslur við háskólann.

16. gr.

Hver deild ákveður hve margar stundir hver deildarkennari skuli kenna á viku. Auk þess er hverjum háskólakennara heimilt að halda fyrirlestra í háskólanum um sjálfvalið efni, enda segi kennari rektor til um það fyrirfram.

17. gr.

Háskólaráðið getur veitt kennurum lausn í bili undan kensluskyldu, allt að hálfum mánuði. Til lausnar um lengri tíma og ferðar út úr landinu, eða dvalar þar, meðan stendur á kenslu eða prófi, þarf aftur á móti samþykki landsstjórnar, að fengnum tillögum háskólaráðs.

III. Nemendur og kensla.

18. gr.

Hver sá, kona sem karl, sem lokið hefur stúdentsprófi við hinn almenna mentaskóla, eða annan lærðan skóla, honum jafngildan, á rétt á að verða skrásettur háskólaborgari, gegn því að greiða skrásetningargjald til háskólasjóðs, enda sé mannorð hans óflekkað. Sama rétt getur háskólaráðið veitt útlendingum, sem fullnægja tilsvarandi skilyrðum.

Nú æskir stúdent skrásetningar, og tilkynnir hann þá ritara háskólans það fyrir byrjun kenslumissemis og greiði jafnframt 15 kr. skrásetningargjald.

Skrásettur stúdent fær háskólaborgarabréf hjá rektor.

19. gr.

Skrásettur stúdent segi forseta deildar þeirrar, sem hann ætlar að stunda nám í, til sín, þegar eftir skrásetninguna, enda sýni hann jafnframt vottorð ritara um, að hann sé innritaður, en forseti ritar nafn hans í stúdentaskrá deildarinnar.

§ 13.

Hvert Fakultet affatter sin Læse- og Undervisningsplan. I denne skal der gives en udførlig Forklaring om, hvilke Fag der undervises i indenfor hvert Fakultet, hvorledes Fagene fordeles paa Semestrene, hvor lang Studietiden er, hvorledes Lærerne ordner Undervisningen (med Forelæsninger, Eksaminatorier eller Øvelser), hvorledes Prøver, Embedseksaminer og Forberedelsesprøver ere ordnede o. s. v.

§ 14.

Dekanerne paase at der i betimelig Tid foreligger udførlige Fortegnelser over Forelæsninger, Eksaminatorier og Øvelser i det kommende Semester. Disse Fakultetsfortegnelser trykkes i samlet Helhed, idet Rektor paaser, at Fortegnelserne stemme overens med Fakulteternes Læse- og Undervisningsplaner.

§ 15.

Hvert Fakultet bestemmer, hvorvidt eller i hvilken Grad Undervisning skal foregaa saalænge Eksamen staar paa. Hvert Fakultet afgør derhos, hvorvidt andre end Studenter have Adgang til Øvelser og Eksaminatorier ved Universitetet.

§ 16.

Hvert Fakultet bestemmer, hvor mange Timer hver Fakultetslærer skal undervise om Ugen. Desuden kan hver Universitetslærer holde Forelæsninger paa Universitetet over selvvalgte Emner, hvorom Læreren forinden giver Rektor Underretning.

§ 17.

Kollegiet kan fritage Lærerne for Undervisning for en kortere Tid, indtil en halv Maaned. Til Fritagelse for længere Tid og til Rejser til Udlandet, eller Ophold udenlands, medens Undervisningen staar paa eller under Eksamen, udkræves derimod Regeringens Samtykke efter at Kollegiets Erklæring er indhentet.

III. Studenterne og Undervisningen.

§ 18.

Enhver Mand eller Kvinde, som har bestaaet Studentereksamen ved den højere Almenskole eller en anden med den ligestillet lærd Skole og har et uplettet Rygte, er berettiget til at blive immatrikuleret som akademisk Borger imod Erlæggelsen af Immatrikulationsgebyr til Universitetet. Den samme Ret kan Kollegiet indrømme Udlændinge, som fyldestgøre tilsvarende Betingelser.

Naar en Student ønsker at blive immatrikuleret, skal han inden Semestrets Begyndelse anmelde dette for Universitetssekretæren, hvorhos han erlægger et Immatrikulationsgebyr af 15 Kr.

Rektor overrækker de immatrikulerede Studenter deres akademiske Borgerbrev.

§ 19.

Den immatrikulerede Student melder sig umiddelbart efter Immatrikulationen til Dekanen ved det Fakultet, hvorunder han vil studere, og fremviser Sekretærens Attest for sin Immatrikulering, hvorefter Dekanen indfører hans Navn paa en Fortegnelse over de til vedkommende Fakultet hørende Studenter.

Nr. 8.

9. október. Skifti stúdent um námsgrein, ber honum að tilkynna það forseta deildar þeirrar, sem hann var áður í, jafnframt því sem hann lætur skrásetja sig í deild þeirri, sem hann ætlar að stunda nám í.

Um leið og stúdent er skrásettur skal hann rita nafn sitt, bústað og námsgrein í bók, sem er geymd í skrifstofu háskólans.

20. gr.

Skrásettir stúdentar eru skyldir að gæta velsæmis.

Verði skrásettur stúdent sekur um einhver afbrot gegn settum reglum háskólans, getur háskólaráðið gert honum hegningu. Er hegningin annaðhvort áminning, eða styrkmissir eða brottrekstur um lengri eða skemmri tíma eða fyrir fult og alt.

Nú verður skrásettur stúdent sekur að lagadómi um verk, sem svívirðilegt er að almenningi, og er hann þá rækur.

Brottrekstur fyrir fult og alt, fyrir hverja sök sem er, skal þegar í stað tilkynna stjórnarráðinu.

21. gr.

Sé hafin réttarrannsókn gegn háskólastúdent fyrir glæp, eða honum stefnt dómsstefnu fyrir þá sök, skal valdsmaður þegar í stað skýra rektor frá því.

22. gr.

Afskiftum háskólans af skrásettum stúdent lýkur ekki fyr en stúdent hættir námi að fullu, enda hafi hann sagt ritara til um það. Hafi stúdent ekki sótt háskólann í 4 kenslumissir, er litið svo á, að hann sé hættur við nám. Ritari skrifi athugasemd um það í skrásetningarbók háskólans.

23. gr.

Kensluár háskólans skiftist í tvö kenslumissir, nær hið fyrra frá 1. október til 15. febrúar, og hið síðara frá 15. febrúar til 30. júní.

24. gr.

Á háskólaárinu eru eftirfarandi leyfi: jólaleyfi, frá 20. desember til 6. janúar, páskaleyfi, frá miðvikudegi fyrir skírdag til þriðja í páskum, hvítasunnuleyfi, frá laugardegi fyrir hvítasunnu til þriðjudags eftir hvítasunnu. Byrjunar og lokadagur hvers leyfis, telst með því. Auk þessara leyfa er kensluhlé á sumardaginn fyrsta og afmælisdag konungs.

Háskólaráð eða deildir geta gefið leyfi einstaka daga, að gefnu tilefni.

25. gr.

Fyrirlestrar fara fram í heyranda hljóði, yfirheyrsla og æfingar til embættisnáms eru þó fyrir stúdenta eina.

Fyrirlestra, æfingar og próf skal halda í háskólanum, að svo miklu leyti sem við verður komið.

26. gr.

Við kensluna skal nota prentaðar bækur svo sem til vinst, en að öðru leyti skal kenslan fara fram með fyrirlestrum, æfingum og yfirheyrslum. Skriflegar og verklegar æfingar skal halda við og við, einkum seinni hluta námstímans.

Nr. 8. Auglýsing 9. október um reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

Saaframt en Student gaar over til et andet Studium, skal han anmelde dette for ^{Nr. 8.} Dekanen ved det Fakultet, som han tidligere hørte under, samtidig med at han lader sig ^{9.} indskrive i det Fakultet, hvorunder han agter at studere. Oktober.

Samtidig med at en Student bliver immatrikuleret, skal han skrive sit Navn, Bolig og Studium i en Protokol som opbevares i Universitetets Bureau.

§ 20.

Immatrikulerede Studenter ere pligtige at vise en sømmelig Opførsel.

Saaframt en immatrikuleret Student forser sig imod Universitetets Reglementer, kan Kollegiet diktere ham en Straf. Straffen kan enten bestaa i en Paamindelse eller Tab af Stipendium, Relegation for kortere eller længere Tid eller for bestandig.

Bliver en Student ved Dom funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, bliver han at relegere.

Relegation for bestandig, af hvilken som helst Grund den maatte finde Sted, skal ufortøvet indberettes til Ministeriet.

§ 21.

Saaframt retslig Undersøgelse bliver indledet mod en Student for en Forbrydelse, eller bliver han af saadan Grund indstævnet for Retten, skal vedkommende Øvrigheds-person ufortøvet underrette Rektor derom.

§ 22.

Universitetets Forhold til immatrikulerede Studenter er først da hævet, naar en Student har helt opgivet Studeringerne og underrettet Universitetssekretæren derom. Saaframt en Student ikke har besøgt Universitetet i 4 Semestre, betragtes han som havende opgivet Studeringerne. Sekretæren skriver en Anmærkning derom i Universitetets Immatrikulationsprotokol.

§ 23.

Universitetets Undervisningsaar inddeles i 2 Semestre: fra 1ste Oktober til 15de Februar, og fra 15de Februar til 30te Juni.

§ 24.

I Løbet af Undervisningsaaet gives følgende Ferier: Juleferie, fra 20de December til 6te Januar, Paaskeferie, fra Onsdag før Skærtorsdag til Tirsdag efter Paaske, Pinseferie, fra Lørdag før Pinse til Tirsdag efter Pinse. Første og sidste Feriedag inklusive. Desuden gives der ikke Undervisning 1ste Sommerdag og paa Kongens Fødselsdag.

Kollegiet eller Fakulteter kan fritage for Læsning enkelte Dage paa given Anledning.

§ 25.

Forelæsningerne ere offentlige, Eksaminatorier og Øvelser ved Embedsstudium ere dog alene for Studenterne.

Samtlige Forelæsninger, Øvelser og Eksaminer holdes saa vidt muligt paa selve Universitetet.

§ 26.

Ved Undervisningen benyttes saa vidt muligt trykte Bøger, men ellers foregaar Undervisningen ved Forelæsninger, Øvelser og Eksaminatorier. Skriftlige og praktiske Øvelser afholdes af og til, i Særdeleshed i Studietidens sidste Del.

Nr. 8. Bekendtgørelse af 9. Oktober af Reglement for Islands Universitet.

Nr. 8.
9.
október.

27. gr.

Í guðfræðisdeildinni er veitt kensla í þessum greinum:

- 1) Í gamlatestamentisfræðum:
 - a. skýringar á völdum köflum úr gamlatestamentinu,
 - b. trúarsögu Ísraels,
 - c. bókmentasögu gamlatestamentisins og
 - d. stuttu yfirliti yfir Ísraelssögu.
- 2) Í nýjatestamentisfræðum:
 - a. nákvæmri skýringu á þessum ritum nýjatestamentisins vandlesnum: Samstofna guðspjöllunum þremur (Markúsarguðspjalli, Mattheusarguðspjalli og Lúkasarguðspjalli), Jóhannesarguðspjalli ásamt fyrsta bréfi Jóhannesar, fjórum höfuðbréfum Páls postula (Rómverjabréfinu, fyrra og síðara Korintubrési og Galatabréfinu), Jakobsbrési og fyrra Pétursbrési.
 - b. stuttri skýringu á öllum öðrum ritum nýjatestamentisins hraðlesnum, þannig að höfð er sérstök hliðsjón á aðalefni hvers þeirra, guðfræðilegri stefnu höfundarins og sérkennilegum guðfræðilegum hugmyndum, sem þar koma fyrir,
 - c. guðfræði nýjatestamentisins og
 - d. bókmentasögu nýjatestamentisins.
- 3) Í samstæðilegri guðfræði:
 - a. kristilegri trúfræði,
 - b. kristilegri siðfræði,
 - c. trúvarnarfræði og
 - d. játningafræði.

Tvær hinar síðasttöldu fræðigreinar (3 c og d) skulu þó því aðeins kendar, að ekki sé tekið það tillit til þeirra í trúfræðiskenslunni, er gjöri óþarfa kenslu í þeim sér á parti.

- 4) Í kirkjusögu:
 - a. almennri kirkju- og trúarlærdómssögu og
 - b. kirkjusögu Íslands.
- 5) Í kennimannlegri guðfræði:
 - a. bóklegri tilsögn í höfuðatriðum prédikunarfræðinnar, trúkenslufraðinnar, sál-gæslufraðinnar og helgisíðafræðinnar.
 - b. verklegri tilsögn í barnaspurningum og ræðugerð ásamt ræðufutningi.

Þá veitist og stúdentunum tilsögn í Kirkjurétti.

Skriflegar æfingar skulu haldnar með þeim stúdentum, sem lengst eru komnir, í öllum þeim námsgreinum, sem skriflegt próf er haldið í.

28. gr.

Í lagadeildinni eru eftirfarandi greinar kendar:

- 1) almenn lögfræði, þar með taldir aðaldrættir 1. og 2. borgararéttar.
- 2) Persónu — sifja — og erfðaréttur (1. borgararéttur).
- 3) Kröfu- og hlutaréttur, þar með taldir aðaldrættir sjóréttar og einkaréttindi (2. borgararéttur).
- 4) Refsiréttur.
- 5) Stjórnlagafraði og aðaldrættir þjóðaréttar.
- 6) Réttarfar, þar með talið um sættir, almennar og afbrigðilegar réttarfarsreglur í héraði, meðferð sakamála, fógætagjörðir, skifti búa, uppboð og áfrýjun einkamála.

§ 27.

Ved det theologiske Fakultet meddeles Undervisning i følgende Fag:

Nr. 8.
9.
Oktober.

1. I gammeltestamentlige Discipliner.
 - a. Udlæggelse af udvalgte Afsnit af det gamle Testamente.
 - b. Israels Religionshistorie.
 - c. Det gamle Testaments Litteraturhistorie.
 - d. Kort Oversigt over Israels Historie.
2. I nytestamentlige Discipliner:
 - a. Detaileksegetisk Gennemgang af følgende nytestamentlige Skrifter: De trende synoptiske Evangelier (Markusevangeliet, Mathæusevangeliet og Lukasevangeliet) Johannesevangeliet, samt Johannes' 1ste Brev, Apostlen Paulus' fire Hovedbreve (Romerbrevet, 1ste og 2det Korintierbrev og Galaterbrevet), Jakobs Brev og 1ste Petersbrev.
 - b. Kursorisk Gennemgang af alle de øvrige nytestamentlige Skrifter saaledes at Hovedvægten lægges paa Kendskabet til de enkelte Skrifters særlige Indhold, Forfatterens theologiske Retning, og de for vedkommende Skrifter ejendommelige theologiske Begreber.
 - c. Nytestamentlig Theologi og
 - d. det nye Testaments Litteraturhistorie.
3. I systematisk Theologi:
 - a. Kristelig Troslære.
 - b. Kristelig Sædelære.
 - c. Apologetik.
 - d. Symbolik.

I de to sidstnævnte Fag (3 c og d) undervises der dog kun forsaavidt der ikke tages saadant Hensyn til dem ved Undervisningen i Dogmatik, at særskilt Undervisning i dem bliver overflødig.

4. I Kirkehistorie:
 - a. Almindelig Kirke- og Dogmehistorie og
 - b. Islands Kirkehistorie.
5. I Pastoraltheologi:
 - a. Teoretisk Vejledning i Homiletikens, Katheketikens, Poimenikens og Liturgikens Hovedtræk.
 - b. Praktisk Vejledning i at katekisere Børn og i at udarbejde og foredrage Prædikener.
Endelig bliver den islandske Kirkeret gennemgaaet med Studenterne.
Skriftlige Øvelser holdes med det ældste Hold Studenter i alle de Fag, hvori der afholdes skriftlig Eksamen.

§ 28.

Ved det juridiske Fakultet undervises i følgende Fag:

1. Almindelig Retslære, deri indbefattet Hovedtrækkene af 1ste og 2den Civilret.
2. Person- Familie- og Arveret (I. Civilret).
3. Obligations- og Tingsret, deri indbefattet Hovedtrækkene af Sørensen, samt Patentrettigheder (2den Civilret).
4. Strafferet.
5. Statsret og Folkerettens Hovedtræk.
6. Proces, deri indbefattet om Forlig, ordinær og ekstraordinær Procesmaade i 1ste Instans, Behandling af Justitssager, Fogedforretninger, Boers Skiftebehandling, Auktion og Appel i private Sager.

Nr. 8. 7) Réttarsaga.

9.
október.

Í kenslugreinum 2—6 skulu stúdentar æfdir skriflega síðari hluta námstímans.

29. gr.

Í læknaeildinni er kensla veitt í þessum greinum:

- 1) Efnafræði. Kenslan er bókleg í ólifrænni og lifrænni efnafræði og verkleg í ólifrænni efnarannsókn. Fer sú kensla fram í efnarannsóknarstofu landsins.
- 2) Líffærafræði. Kenslan er bókleg og verkleg. Við bóklegu kensluna skal eftir föngum nota uppdrætti og sýnishorn af líkamspörtum. Verklega kenslan er fólgin í æfingum á líkum.
- 3) Lífeðlisfræði. Kenslan er bókleg og verkleg. Við bóklegu kensluna skal eftir föngum nota áhöld og tilraunir, en verklega kenslan er fólgin í æfingum á lifrænni efnarannsókn í rannsóknarstofu.
- 4) Almenn sjúkdómafræði. Kenslan er bókleg; en eftir föngum skal nota við kensluna sýnishorn af sjúkum líkamspörtum og sóttkveikjum úr jurta- og dýraríki og fara yfir helstu atriðin í líffærameinfræði.

Svo fljótt sem því verður við komið, skal viðhafa verklegar æfingar í sóttkveikjufræði.

- 5) Heilbrigðisfræði. Kenslan er bókleg. Eftir föngum skal sýna áhöld og þegar því verður við komið nauðsynlegar heilsufræðisrannsóknir æfðar í rannsóknarstofu. Stúdentar skulu kynna sér aðferðina við kúabólusetningu hjá lögskipuðum bólu-setjara í Reykjavík.
- 6) Handlæknisfræði. Kenslan er bókleg, skrifleg og verkleg. Skriflega kenslan er fólgin í æfingum með eldri stúdentum í því að skrifa ritgerðir um ákveðin verkefni í þessari grein og í því að semja skriflegar lýsingar á sjúklingum. Verklega kenslan er fólgin í leiðbeining í rannsókn sjúklinga og meðferð og skurðæfingum á líkum.

Nota skal eftir föngum við kensluna það verkefni, sem fæst bæði við ókeypis læknishjálp háskólans og í sjúkrahúsum.

- 7) Lyflæknisfræði. Kenslan er bókleg, skrifleg og verkleg og fer fram á svipaðan hátt og í handlæknisfræði. Nota skal einnig eftir föngum alla þá verklega fræðslu, sem unt er að fá í opinberum sjúkrahúsum í grend við bæinn.
- 8) Yfirsetufræði. Kenslan er bókleg og verkleg. Verklega kenslan fer fram með æfingum á konulikani. Meðan ekki er til fæðingarstofnun innanlands skal nota eftir föngum þá verklega fræðslu, sem unt er að veita við fæðingar í bænum.
- 9) Lyfjafræði. Kenslan er bókleg og verkleg. Við bóklegu kensluna skal nota safn af lyfjum og lyfjaefnum. Verklega kenslan fer fram í lyfjabúðinni í Reykjavík og er fólgin í æfingum í að búa til lyf.
- 10) Réttarlæknisfræði. Kenslan er bókleg og skrifleg. Við bóklegu kensluna skal eftir föngum nota sýnishorn. Skriflega kenslan er fólgin í æfingum í að skrifa ritgerðir um réttarlæknisfræðisleg efni og *visum repertum*. Einnig skal gefa stúdentum kost á að vera við þegar *obductio legalis* fer fram.
- 11) Augnasjúkdómafræði. Kenslan er bókleg og verkleg. Verklega kenslan er fólgin í æfingum við ókeypis lækning háskólans í þesskonar sjúkdómum.
- 12) Háls-, nef- og eyrnasjúkdómafræði. Kenslan er bókleg og verkleg og fer fram á svipaðan hátt og kenslan í augnasjúkdómafræði.
- 13) Tannlæknisfræði. Kenslan er verkleg æfing í tannaútdrætti og fylling tanna og fer fram við ókeypis tannlækningu háskólans.

Nr. 8. Auglýsing 9. október um reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

7. Retshistorie.

I de under 2—6 omhandlede Fag holdes der skriftlige Øvelser med Studenterne i den sidste Del af Studietiden. 9.
Oktober.

§ 29.

Ved det medicinske Fakultet meddeles Undervisning i følgende Fag:

1. Kemi. Undervisningen er teoretisk i uorganisk og organisk Kemi og praktisk i uorganisk Analyse. Denne Undervisning foregaar i Landets kemiske Laboratorium.
2. Anatomi. Undervisningen er teoretisk og praktisk. Ved den teoretiske Undervisning benyttes saa vidt muligt Billeder og anatomiske Præparater. Den praktiske Undervisning bestaar i Øvelser paa Lig.
3. Fysiologi. Undervisningen er teoretisk og praktisk. Den teoretiske Undervisning foregaar saa vidt muligt ved Hjælp af Apparater og Eksperimenter, men den praktiske Undervisning bestaar i Øvelser i organisk Analyse paa Laboratoriet.
4. Almindelig Patologi. Undervisningen er teoretisk; men saa vidt muligt benyttes ved Undervisningen Præparater af syge Legemsdele og Parasiter af Plante- og Dyre- riget, hvorhos Hovedtrækkene i patologisk Anatomi gennemgaas.

Saa snart som muligt holdes praktiske Øvelser i Bakteriologi.

5. Hygiejne. Undervisningen er teoretisk. Saa vidt muligt fremvises Apparater og naar Lejlighed gives øves Studenterne i de nødvendige hygiejniske Undersøgelser paa Laboratorium. Studenterne skal gøre sig bekendt med Fremgangsmaaden ved Vaccination hos en autoriseret Vaccinator i Reykjavik.
6. Kirurgi. Undervisningen er teoretisk, skriftlig og praktisk. Den skriftlige Undervisning foregaar ved Øvelser med de ældre Studerende i at skrive Afhandlinger om opgivet Emne i dette Fag og i at affatte Sygejournaler. Den praktiske Undervisning foregaar ved Vejledning i Undersøgelse og Behandling af Patienter og ved Operations- øvelser paa Lig.

Ved Undervisningen benyttes det Materiale som kan erholdes ved Universi- tetets Poliklinik og paa Hospitalet.

7. Terapi. Undervisningen er teoretisk, skriftlig og praktisk og foregaar paa lignende Maade som i Kirurgi. Endvidere meddeles praktisk Undervisning for saa vidt den kan erholdes paa offentlige Hospitaler i Nærheden af Byen.
8. Obstetrik. Undervisningen er teoretisk og praktisk. Den praktiske Undervisning foregaar ved Øvelser paa et Fantom. Saalænge der ikke findes nogen Fødselsstiftelse i Landet meddeles den praktiske Undervisning som efter Omstændighederne kan erholdes ved Fødsler i Byen.
9. Farmakologi. Undervisningen er teoretisk og praktisk. Ved den teoretiske Under- visning benyttes en Samling af Medikamenter og Droguer. Den praktiske Under- visning foregaar paa Apoteket i Reykjavik og bestaar i Øvelser i Tillavning af Medicin.
10. Legalmedicin. Undervisningen er teoretisk og skriftlig. Ved den teoretiske Under- visning gøres der saa vidt muligt Brug af Musæumsgenstande. Den skriftlige Under- visning bestaar i Øvelser i at skrive Afhandlinger om legalmedicinske Emner og i Affattelse af *visum repertum*. Endvidere gives der Studenterne Lejlighed til at overvære *obductio legalis*.
11. Ophthalmologi. Undervisningen er teoretisk og praktisk. Den praktiske Under- visning bestaar i Øvelser paa Universitetets Poliklinik i den Slags Sygdomme.
12. Laryngo-rhino-othologi. Undervisningen er teoretisk og praktisk og foregaar paa lignende Maade som Undervisningen i Øjensygdomme.
13. Tandlægevidenskab. Undervisningen bestaar i praktiske Øvelser i Tandud- trækning og Plombering af Tænder, og foregaar paa Universitetets Poliklinik.

Nr. 8.

9.

október.

30. gr.

Í heimspekisdeildinni skal kenna:

1. Heimspeki:
 - a. Í forspjallsvísindum: almenna sálarfræði, rökfræði og annaðhvort undirstöðuatriði siðfræðinnar, eða valda kaffa úr heimspekissögunni. Kenslan er bóklegr og fer fram með fyrirlestrum og yfirheyrslum.
 - b. Almenna heimspeki. Kenslan fer fram með fyrirlestrum.
2. Íslenska málfræði. Kenslan miðar að því að veita nemendum nákvæma þekkingu á öllum greinum íslenskrar málfræði (hljóðfræði, beygingarfræði, orðmyndunarfræði, orðaskipunarfræði og sögu málsins að fornu og nýju), og skal sérstaklega æfa nemendur í málfræðinni, við lestur og skýring íslenskra rita, fornra og nýrra.
3. Bókmentasögu Íslands og menningarsögu. Kenslan miðar að því að veita nemendum nákvæma vísindalega þekkingu á bókmentum og menningarástandi Íslendinga frá elstu tímum til vorra daga. Kenslan fer fram með fyrirlestrum og eftir bókum og með æfingum í að lesa og skýra íslensk rit, bæði forn og ný.
4. Sögu Íslands. Kenslan miðar að því að veita nákvæma þekkingu á sögu Íslands að fornu og nýju, eftir heimildum. Kenslan fer fram með fyrirlestrum, eða sumpart eftir bókum eða með æfingum.

IV. Próf.

31. gr.

Öll lögskipuð háskólapróf, undirbúningspróf og fullnaðarpróf, skulu haldin í síðasta mánuði kenslumisseris.

Háskólakennarar standa fyrir prófum, hver í sinni grein, en deild ræður fyrir komulagi prófa sinna.

Munnleg próf skulu haldin í heyranda hljóði.

32. gr.

Stúdentar mega ganga undir embættispróf þegar þeim sýnist, hafi þeir áður staðist fyrirskipuð undirbúningspróf, þar á meðal próf í heimspekilegum forspjallsvísindum.

33. gr.

Þeir sem vilja ganga undir embættispróf, skulu tilkynna ritara það að minsta kosti þrem vikum áður en próf byrjar. Um leið og þeir gefa sig fram, skulu þeir gjalda 20 kr. til háskólasjóðs og tekur ritari við gjaldinu.

Stúdent greiði prófgjaldið, svo oft sem hann segir sig til embættisprófs.

Hætti stúdent við að taka próf eftir að hann hefur látið innrita sig til prófs, á hann heimting á að fá prófgjaldið endurgoldið, hafi hann gefið sig fram við ritara áður en prófið byrjar.

Gangi stúdent frá embættisprófi, verður honum ekki endurgoldið prófgjaldið.

§ 30.

Ved det filosofiske Fakultet undervises i:

1. Filosofi.

a. I Propædevtik undervises i almindelig Sjølelære, Logik, og enten i Etikens Grundtræk eller i udvalgte Afsnit af Filosofiens Historie. Undervisningen er teoretisk og foregaar ved Forelæsninger og Eksaminatorier.

b. Almindelig Filosofi. Undervisningen foregaar ved Forelæsninger.

2. Islandsk Sproglære. Undervisningen gaar ud paa at meddele de Studerende nøjagtig Kendskab til hele den islandske Sproglære (Lydlære, Bøjningslære, Ord-dannelseslære, Ordføjningslære og i Sprogets Historie i Fortid og Nutid), og skal der særlig meddeles de Studerende Øvelse i Sproglære ved Læsning og Forklaring af islandske Fortids- og Nutidsskrifter.

3. Islands Litteraturhistorie og Kulturhistorie. Undervisningen gaar ud paa at meddele de Studerende indgaaende videnskabelig Kendskab til Islændernes Litteratur og Kulturtilstand fra ældste Tider og indtil vore Dage. Undervisningen foregaar ved Forelæsninger, ved Hjælp af Bøger og ved Øvelser i at læse og forklare islandske Fortids- og Nutidsskrifter.

4. Islands Historie. Undervisningen gaar ud paa at meddele nøjagtig Kendskab i islandske Historie i Fortid og Nutid efter Kildeskrifter. Undervisningen foregaar ved Forelæsninger eller til Dels gennem Bøger og ved Øvelser.

IV. Eksaminer.

§ 31.

Alle lovbealede Universitetsseksaminer, saavel Forberedelsesseksaminer som fuldstændige Eksaminer, afholdes i Semestrets sidste Maaned.

Universitetslærerne forestaa alle Eksaminer hver i sit Fag, men hvert Fakultet bestemmer Ordningen af Eksaminerne ved samme.

Mundtlige Eksaminer holdes offentlig.

§ 32.

Studerterne kunne underkaste sig Embedseksamen naar de finder for godt, saafremt de forinden have bestaaet de lovbealede Forberedelsesseksaminer. deriblandt den filosofisk-propædevtske Prøve.

§ 33.

De som ville underkaste sig Embedseksamen, skulle have anmeldt dette for Universitetssekretæren i det mindste 3 Uger inden Eksamens Begyndelse. Samtidig med Anmeldelsen have de at erlægge 20 Kr. til Universitetsfondet, hvilket Beløb indbetales til Universitetssekretæren.

En Student har at erlægge Eksamensgebyr hver Gang han indskrifer sig til Embedseksamen.

Opgiver en Student at underkaste sig Eksamen efter at have indmeldt sig dertil, har han Krav paa at faa Eksamensgebyret tilbagebetalt, saafremt han har anmeldt sin Tilbage træden for Sekretæren for Eksamens Begyndelse.

Saafremt en Student forlader Embedseksamen, faar han ikke Eksamensgebyret refunderet.

Nr. 8.
9.
október.

34. gr.

Um leið og stúdent segir sig til embættisprófs, skal hann afhenda ritara vottorð um stúdentspróf og heimspekispróf svo og um önnur undirbúningspróf, er heimtuð eru til fullnaðarprófs í námsgrein þeirri, sem hann hefur stundað.

35. gr.

Hafi stúdent byrjað á embættisprófi, en gengið frá því, getur hann ekki gefið sig fram til prófs að nýju, fyr en eftir eitt ár, nema sérstakar ástæður mæli með því. Standist stúdent ekki embættispróf, fær hann ekki að ganga undir próf aftur fyr en að ári liðnu.

Æski stúdent að endurtaka embættispróf til þess að öðlast hærri einkunn, er honum það heimilt eftir eitt ár.

Sé um önnur próf að ræða, getur stúdent gengið undir próf að nýju eftir eitt misseri.

36. gr.

Við embættispróf og undirbúningspróf þau, er koma til greina við einkunnargjafir fullnaðarprófs, skulu vera tveir prófdómarar og skal annar þeirra jafnan vera utanháskólamaður.

Stjórnarráðið skipar prófdómara þá, sem ekki eru háskólakennarar, eftir tillögum háskóladeildar og skulu þeir gegna starfinu í 6 ár.

Stjórnarráðið ákveður borgun þeim til handa eftir tillögu háskólaráðs.

Deildarforseti kveður til deildarprófdómara.

Við undirbúningspróf þau, sem koma ekki til greina við einkunnargjafir embættisprófa, eru ekki prófdómarar, en bókfæra skal nafn stúdents og prófseinkunn.

37. gr.

Embættispróf er bæði skriflegt og munnlegt og að nokkru leyti verklegt, í guðfræði og læknisfræði.

38. gr.

Stjórnarráðið setur, eftir tillögu háskólaráðs, menn til að gæta kándídatanna við hinar skriflegu úrlausnir, en til þeirra, hvernar um sig, hafa þeir 4—6 klukkustundir.

Ekki skal nema ein úrlausn fara fram innan deildar hvernar sama daginn.

Óheimilt er kándídotum að veita hjálp eða leita hjálpar til hinna skriflegu úrlausna. Þeim er óheimilt að tala saman, og þeir mega ekki hafa aðrar bækur hjá sér, en deild þeirra leyfir, og skulu þær bækur, sem hver kándídat notar, rannsakaðar fyrir fram. Kándídatar mega ekki heldur fá leyfðar bækur léðar hverir hjá öðrum. Brot gegn ákvæðum þessum varða rekstri frá prófi.

Kándídatarnir verða að vera komnir í sæti sín áður en verkefnið til skriflegrar úrlausnar er lesið upp.

Skriflegu prófi í hverri deild skal lokið að minsta kosti viku áður en munnlegt próf byrjar.

§ 34.

Nr. 8.
9.
Oktober.

Samtidig med at en Student indskriver sig til Embedseksamen tilstiller han Sekretæren Attester om Studentereksamen og om den filosofiske Prøve ligesom ogsaa om andre Forberedelseseksaminer, der udkræves til den fuldstændige Eksamen i det Fag, som han har studeret.

§ 35.

En Student som har forladt en begyndt Embedseksamen, kan ikke indstille sig paa ny til Eksamen førend efter et Aars Forløb med mindre særlige Grunde tale derfor.

En Student, der er faldet igennem til Embedseksamen, kan det ikke tilstedes at underkaste sig Eksamen paa ny førend efter et Aar. Ønsker en Student, som har bestaaet Embedseksamen, at underkaste sig Eksamen paa ny, for at opnaa en højere Eksamenskarakter, er han berettiget hertil efter et Aars Forløb.

Er der Tale om andre Eksaminer, kan en Student underkaste sig Eksamen paa ny efter et Semesters Forløb.

§ 36.

Embedseksaminer og de Forberedelseseksaminer, som have Betydning for Karakteren ved den fuldstændige Eksamen, skulle stedse overværes af tvende Censorer, af hvilke den ene ikke maa være ansat ved Universitetet.

Ministeriet beskikker de Censorer som ikke ere Universitetslærere, efter vedkommende Fakultets Indstilling, og skulle de varetage det i 6 Aar.

Ministeriet bestemmer Censorernes Honorar efter Kollegiets Indstilling.

Dekanus udmelder Fakultetscensorer.

De Forberedelseseksaminer, som ikke have Betydning for Karakteren ved Embedseksaminerne, overværes ikke af Censorer, men Studentens Navn og Eksamenskarakter føres til Protokols.

§ 37.

Embedseksamen er baade skriftlig og mundtlig og til Dels ogsaa praktisk i Theologi og Lægevidenskab.

§ 38.

Ministeriet ansætter, efter Kollegiets Indstilling, Mænd til at have Opsyn med Kandidaterne under Løsningen af de skriftlige Opgaver; til hver især af disse tilstaaes der Kandidaterne 4—6 Timer.

Indenfor hvert Fakultet besvares der kun en Opgave daglig.

Det skal være Kandidaterne forbudt at yde Hjælp eller modtage saadan under den skriftlige Besvarelse af Opgaverne. De maa ikke tale til hinanden, og de maa ikke have hos sig andre Bøger end dem som vedkommende Fakultet tillader, og skulle de Bøger, som hver Kandidat benytter, undersøges forinden. Kandidaterne maa heller ikke laane tilladte Bøger hos hinanden. Overtrædelse af disse Bestemmelser medfører Bortvisning fra Eksamen.

Kandidaterne maa have indtaget deres Pladser forinden Opgaven til skriftlig Besvarelse bliver læst op.

Den skriftlige Eksamen i hvert Fakultet skal være sluttet i det mindste en Uge forinden den mundtlige Eksamen begynder.

Nr. 8. Bekendtgørelse af 9. Oktober af Reglement for Islands Universitet.

Nr. 8.
9.
október.

39. gr.

Sérstök einkunn er gefin fyrir hverja úrlausn. Einkunn fer bæði eftir þekkingu þeirri, sem úrlausnin lýsir, og niðurskipun og meðferð efnisins.

Deildarforseti tilkynnir kandídötum einkunnir þær, er þeir hafa hlotið fyrir hinar skriflegu úrlausnir, áður en munnlega prófið byrjar.

40. gr.

Prófandi og prófdómarar velja í sameiningu úrlausnarefni í hverri grein hins skriflega prófs, en munnlegum úrlausnarefnum ræður prófandi einn.

41. gr.

Prófandi og prófdómarar dæma í sameiningu um úrlausn í prófgrein hverri. Hver um sig gefur einkunn fyrir úrlausnina.

42. gr.

Við embættispróf utan læknadeildar, skal maður, er stjórnarráðið skipar til þess eftir tillögum háskóladeildar, skrá í þar til gerða bók hið helsta, sem fram fer við hið munnlega próf.

43. gr.

Deildarforseti hlutast til um að úrlausnarefni í hverri prófgrein, séreinkunnir og aðaleinkunn sé færð í sérstaka bók, er prófandi og prófdómarar undirskrifa að loknu prófi.

44. gr.

Prófendur og prófdómarar gefa eftirfarandi einkunnir í prófgrein hverri fyrir hverja úrlausn skriflega eða munnlega:

16 stig	=	ágætlega
13 —	=	dável
8 —	=	vel
5 —	=	miður vel
÷ 11 —	=	illa
÷ 22 —	=	afarilla.

Meðaltalið af hinum gefnu einkunnum er séreinkunn í greininni. Prófandi skýrir kandídat frá greinareinkunn að loknu prófi í greininni.

45. gr.

Aðaleinkunnir eru:

Ágætiseinkunn (laudabilis et quidem egregie).

Fyrsta einkunn (laudabilis).

Önnur betri einkunn (haud illaudabilis I. gradus).

Önnur lakari einkunn (haud illaudabilis II. gradus).

Til aðaleinkunnar útheimtist eftirfarandi stigafjöldi:

1. Til ágætiseinkunnar	14½	} margfaldaður með tölu sér- einkunna.
2. — fyrstu einkunnar	10½	
3. — annarar betri einkunnar	6½	
4. — annarar lakari einkunnar	5	

Fái einhver einkunnina afarilla í einhverri prófgrein, stenst hann ekki prófið.

§ 39.

Særskilt Karakter gives for hver skriftlig Besvarelse. Karakteren retter sig saavel efter de Kundskaber som Besvarelsen udviser, som efter hvorledes Stoffet er ordnet og behandlet.

Dekanen meddeler Kandidaterne hvilke Karakterer der er dem tildelte for de skriftlige Besvarelser forinden den mundtlige Eksamen begynder.

§ 40.

Eksaminator og Censorer vælge i Forening Opgaverne i hvert Fag ved den skriftlige Eksamen, men Opgaverne til mundtlig Eksamen bestemmer Eksaminator alene.

§ 41.

Eksaminator og Censorer bedømme i Forening Besvarelsen i hvert Fag. Hver for sig giver Karakter for Besvarelsen.

§ 42.

Ved Embedseksaminator udenfor det medicinske Fakultet skal en Mand, som Ministeriet dertil beskikker, efter Fakultetets Indstilling, indføre i en dertil indrettet Protokol det vigtigste som foregaar ved den mundtlige Eksamen.

§ 43.

Dekanen foranstalter Opgaven i hvert Eksamensfag, Specialkarakterer og Hovedkarakterer indført i en særskilt Bog, som efter Eksamens Afslutning underskrives af Eksaminator og Censorerne.

§ 44.

Eksaminator og Censorer giver følgende Karakterer i hvert Fag for hver Besvarelse skriftlig eller mundtlig:

16 Points	=	Udmærket godt
13 —	=	Meget godt
8 —	=	Godt
5 —	=	temmelig godt
÷ 11 —	=	Maadelig
÷ 22 —	=	slet.

Gennemsnittet af de givne Karakterer udgør Særkarakteren for Faget. Eksaminator giver Kandidaten Meddelelse om Fagkarakteren efter at Eksamen i Faget er afsluttet.

§ 45.

Hovedkarakterer ere:

Udmærkelse (laudabilis et quidem egregie)

1. Karakter (laudabilis)

Anden bedre Karakter (haud illaudabilis I. gradus)

Anden lavere Karakter (haud illaudabilis II. gradus)

Til Hovedkarakter udkræves følgende Pointsantal:

1 til Udmærkelse.....	14½
2 — 1. Karakter.....	10½
3 — Anden bedre.....	6½
4 — Anden lavere.....	5

multipliceret med Antallet af Særkarakterer.

Saafernt nogen tildeles Karakteren slet i et Fag bestaar han ikke Eksamen.

Nr. 8. Bekendtgørelse af 9. Oktober af Reglement for Islands Universitet.

Nr. 8.

9.
október.

46. gr.

Að loknu embættisprófi greiði kandiðat 25 kr. í háskólasjóð og skal honum þá fengið kandiðatsvottorð. Þeir háskólakennarar, sem staðið hafa fyrir prófinu, skrifa undir vottorðið.

47. gr.

Embættispróf í guðfræði:

Prófið er haldið í eftirfarandi námsgreinum:

- I. Í gamlatestamentisfræðum
- II. - nýjatestamentisfræðum
- III. - samstæðilegri guðfræði (trúfræði og siðfræði)
- IV. - Kirkjusögu
- V. - barnaspurningum
- VI. - prédikun.

Prófið í 4 fyrstu námsgreinunum er bæði skriflegt og munnlegt, en í tveim hinum síðasttöldu verklegt.

Kandiðatarnir mega hafa alt að fjórum klukkustundum til hvernar skriflegrar úrlausnar.

Barnaspurningar fara fram með þeim hætti, að kandiðatarnir spyrja börn í heyranda hljóði út úr efni, sem þeim hefur verið tilkynnt degi áður en spurningarnar fara fram.

Prédikun semja kandiðatarnir úr tilteknum texta og flytja hana í heyranda hljóði í kirkju, að loknu prófi í öðrum prófgreinum. Prédikunartextana fá kandiðatarnir hálfum mánuði áður en hið skriflega próf byrjar og skulu kandiðatarnir afhenda deildarforseta prédikunina að viku liðinni.

48. gr.

Embættispróf í lögfræði.

Próf er haldið í eftirfarandi námsgreinum:

- I. Í fyrsta borgararétti
- II. - öðrum borgararétti
- III. - refsirétti
- IV. - stjórnlagafraði
- V. - réttarfari
- VI. - réttarsögu.

Prófið er bæði skriflegt og munnlegt í ofanefndum greinum nema í réttarsögu, í henni er það eingöngu munnlegt.

Kandiðatarnir mega hafa alt að 4 klukkustundum til skriflegrar úrlausnar í prófgrein hverri.

49. gr.

Embættispróf í læknisfræði.

Embættisprófinu skal skift í tvent, fyrri hluta og síðari hluta.

Áður en kandiðatinn segir sig til fyrra hluta prófsins, skal hann hafa lokið undirbúningsprófi í efnafræði.

Prófið í efnafræði er bæði munnlegt og verklegt. Skal taka meðaltal af einkunnunum fyrir báðar úrlausnirnar og telja sem eina einkunn, sem telst til aðaleinkunnar við embættispróf.

Prófgreinar í fyrri hluta embættisprófs eru þessar:

- I. Líffærafræði (anatomia)
- II. Lífeðlisfræði (physiologia)
- III. Almenn sjúkdómafræði (pathologia generalis)
- IV. Heilbrigðisfræði (hygienica).

§ 46.

Nr. 8.

Efter Afslutning af Embedseksamen erlægger Kandidaten 25 Kr. til Universitetsfondet, hvorefter han erholder Kandidatsbevis. De Universitetslærere, som have forestaaet Eksamen, underskriver Beviset.

§ 47.

Embedseksamen i Theologi.

Eksamen afholdes i følgende Fag:

- I. I gammeltestamentlige Discipliner.
- II. - nytestamentlige Discipliner.
- III. - systematisk Theologi (Dogmatik og Etik).
- IV. - Kirkehistorie.
- V. - Katekisation.
- VI. - Prædiken.

Eksamen i de fire førstnævnte Fag er baade skriftlig og mundtlig, medens den i de tvende sidstnævnte er praktisk.

Kandidaterne tilstaas indtil 4 Timer til hver skriftlig Besvarelse.

Katekisation foregaar saaledes, at Kandidaterne katekiserer Børn offentlig over et Emne, hvilket er blevet dem opgivet en Dag forinden Katekisationen foregaar.

Prædiken udfærdiges af Kandidaterne over en opgivet Tekst og foredrage de den offentlig i Kirken efter at Eksamen er afsluttet i andre Eksamensfag. Teksten opgives Kandidaterne en halv Maaned inden skriftlig Eksamens Begyndelse, hvorefter Kandidaterne efter en Uges Forløb afgive Prædiken til Dekanen.

§ 48.

Embedseksamen i Lovkyndighed.

Eksamen afholdes i følgende Fag:

- I. I første Civilret.
- II. - anden Civilret.
- III. - Strafferet.
- IV. - Statsret.
- V. - Proces.
- VI. - Retshistorie.

Eksamen er baade skriftlig og mundtlig i ovennævnte Fag med Undtagelse af Retshistorie; i dette Fag er Eksamen kun mundtlig.

Kandidaterne tilstaas indtil 4 Timer til den skriftlige Besvarelse i hvert Fag.

§ 49.

Embedseksamen i Lægevidenskab.

Embedseksamen er todelt, første Del og sidste Del.

Forinden Kandidaten indskrives sig til første Del, skal han have bestaaet Forberedelseksamen i Kemi.

Eksamen i Kemi er baade mundtlig og praktisk. Gennemsnittet af Karaktererne for begge Besvarelser udgør en Karakter, hvilken regnes med til Hovedkarakter til Embedseksamen.

Eksamensfag til Embedseksamens første Del ere følgende:

- I. Anatomi.
- II. Fysiologi.
- III. Almindelig Patologi.
- IV. Hygiejne.

Nr. 8.
9.
október.

Prófið er aðeins munnlegt.

Prófgreinar í síðari hluta embættisprófs eru þessar:

- a. skriflegar prófgreinar:
 - I. Handlæknisfræði (chirurgia)
 - II. Lyflæknisfræði (medicina)
 - III. Réttarlæknisfræði (medicina forensis)
- b. munnlegar prófgreinar:
 - I. Lyfjafræði (pharmacologia)
 - II. Handlæknisfræði
 - III. Lyflæknisfræði
 - IV. Yfirsetufræði (ars obstetricia).
- c. verklegar prófgreinar:
 - I. Handlæknisaðgerð (operation chirurgica)
 - II. Handlæknisvitjan (clinica chirurgica)
 - III. Lyflæknisvitjan (clinica medicinalis).

Velja skal við og við úrlausnarefni úr sérfræðigreinum þeim, sem kendar eru í læknadeildinni, annaðhvort við skriflega, munnlega eða verklega prófið.

Til úrlausnar skriflegum verkefnum mega kándídatarnir verja allt að 6 klukkustundum.

Prófi í handlæknisvitjan er hagað svo, að hver kándídat rannsakar sjúkling með handlæknissjúkdómi, í viðurvist prófanda og prófdómara, skýrir, þegar er rannsókninni er lokið, frá því hvernig sjúkdómurinn hefur hagað sér og hvernig hann lýsir sér. Heimilt er að verja 1 klukkustund til nefndrar rannsóknar.

Prófandi yfirheyrir þvínæst kándídatinn í greining, horfum og meðferð sjúkdómsins.

Prófi í lyflæknisvitjan er hagað á sama hátt.

Prófi í handlæknisaðgerð er hagað svo, að hver kándídat gerir að minsta kosti tvö handlæknisverk, (skurð eða umbúðir) á líki, skepnu eða lifandi manneskju og prófandi yfirheyrir hann auk þess í einhverju atriði handlæknisaðgerða.

50. gr.

Próf í heimspekilegum forspjallsvísindum.

Stúdendum er heimilt að ganga undir próf þetta eftir tveggja missera nám við háskólann, en skylt að hafa lokið því að minnsta kosti tveim misserum áður en þeir ganga undir embættispróf.

Prófið er aðeins munnlegt. Enginn stenst prófið, ef hann nær ekki einkunninni miður vel. Kennarinn dæmir einn um úrlausnina.

Prófið fer fram í síðasta mánuði kenslumisseris.

Prófið má endurtaka á misserisfresti. Kennarinn lætur af hendi prófsvottorð borgunarlaust.

51. gr.

Meistarapróf í íslenskum fræðum.

Stúdendum, sem hafa lagt stund á íslensk fræði við háskólann og lokið prófi í forspjallsvísindum, skal heimilt að ganga undir próf þetta.

Eksamen er kun mundtlig.

Eksamensfag til Embedseksamens sidste Del ere følgende:

a. Skriftlige Eksamensfag:

- I. Kirurgi.
- II. Terapi.
- III. Legalmedicin.

b. Mundtlige Eksamensfag:

- I. Farmakologi.
- II. Kirurgi.
- III. Terapi.
- IV. Obstetrik.

c. Praktiske Eksamensfag:

- I. Operation.
- II. Kirurgisk Klinik.
- III. Medicinsk Klinik.

Af og til vælges Opgaverne i de Specialfag hvori der undervises ved det medicinske Fakultet, enten ved den skriftlige, mundtlige eller praktiske Eksamen.

Til Besvarelsen af de skriftlige Opgaver tilstaas der Kandidaterne indtil 6 Timer.

Eksamen i kirurgisk Klinik foregaar saaledes, at hver Kandidat undersøger en af en kirurgisk Sygdom lidende Patient i Overværelse af Eksaminator og Censor, hvorefter han, naar Undersøgelsen er afsluttet, forklarer hvorledes Sygdommen er forløbet og hvorledes den ytrer sig. Til Undersøgelsen tilstaas der 1 Time.

Eksaminator eksaminerer derpaa Kandidaten angaaende Sygdommens Diagnose, Prognose og Behandling.

Eksamen i medicinsk Klinik foregaar paa samme Maade.

Eksamen i Operation foregaar saaledes, at hver Kandidat foretager i det mindste to kirurgiske Indgreb (Operation eller Forbinding) paa et Lig, et Dyr eller et levende Menneske og Eksaminator forelægger ham desuden et eller andet Spørgsmaal vedrørende Operationslæren.

§ 50.

Eksamen i filosofisk Propædævtik.

Enhver Student kan underkaste sig denne Eksamen efter tvende Semestres Studium ved Universitetet, men den skal være absolveret i det mindste to Semestre førend han underkaster sig Embedseksamen.

Eksamen er kun mundtlig. Ingen bestaar Eksamen, som ikke opnaar Karakteren temmelig godt. Læreren bedømmer alene Besvarelsen.

Eksamen foregaar i Semestrets sidste Maaned.

Eksamen kan tages om igen efter et Semesters Forløb. Læreren udsteder Eksamenbevis uden Betaling.

§ 51.

Magisterkonferens i Islandsk.

(Sprog, Litteratur og Historie).

Studenter, som have studeret islandsk Sprog, Litteratur og Historie ved Universitetet og bestaaet Prøven i Propædævtik, skal være berettigede til at underkaste sig denne Eksamen.

Nr. 8. Prófgreinar eru þessar:

9.
október. 1. Íslensk tunga
2. Saga íslenskra bókmenta og menningarsaga Íslendinga.
3. Saga Íslands.

Eina af þessum greinum velur kandídatinn sér sem aðalprófgrein og skal þá leggja mesta áherslu á hana við prófið.

Kennararnir í íslenskum fræðum dæma einir um úrlausnirnar.

Eigi skal gefa neinar séreinkunnir fyrir hinar einstöku greinar heldur aðeins eina einkunn fyrir prófið í heild sinni.

Einkunnirnar eru:

ágætlega hæfur (admissus cum egregia laude) og hæfur (admissus).

Nái kandídatinn ekki einkunninni »hæfur«, hefur hann ekki staðist prófið.

Kennararnir í íslenskum fræðum ráða fyrirkomulagi prófsins. Greini þá á, sker háskólaráðið úr eftir tillögum heimspekisdeildar.

52. gr.

Háskólaráðinu er heimilt, eftir tillögum háskóladeildar, að fjölga hvort heldur kenslugreinum eða prófgreinum, svo og eftir atvikum að víkja lítils háttar frá settum reglum um kenslu eða próf.

Hinsvegar verður hvorki kenslugreinum né prófgreinum fækkað án samþykkis konungs.

V. D o k t o r a r.

53. gr.

Háskóladeildirnar hafa hver um sig rétt til að veita doktorsnafnbót, og er slík nafnbót veitt annaðhvort í heiðursskyni eða að undangengnu prófi.

Háskólaráðið setur reglur um doktorspróf.

54. gr.

Að jafnaði skal sá, er æskir doktorsnafnbótar, hafa lokið embættisprófi. Umsókn hans skal stíluð til háskólaráðs. Umsókninni á að fylgja vísindaleg ritgerð og sendir háskólaráðið hlutaðeigandi háskóladeild ritgerðina til álita og umsagnar.

Nú er ritgerð talin fullnægja þeim kröfum, sem gera ber til slíkra vísindalegra ritgerða, og skal umsækjandi þá láta prenta hana. Háskólinn á heimting á alt að 100 eintökum ókeypis. Síðan skal doktorsefnið verja hana í háskólanum í heyranda hljóði, á þeim degi, sem deildin ákveður. Ritgerðin sé prentuð að minsta kosti 4 vikum áður en hin munnlega vörn fer fram.

Teljist vörnin fullnægjandi, fær rektor og deildarforseti honum doktorsvottorð.

Fyrir vottorðið greiðir doktorinn 100 kr., sem renna í háskólasjóð.

55. gr.

Hver sá, sem hlotið hefur doktorsnafnbót, hefur rétt til að halda fyrirlestra í

Eksamensfagene ere følgende:

1. Islandsk Sprog.
2. Islandsk Litteraturhistorie og Kulturhistorie.
3. Islands Historie.

Et af disse Fag vælger Kandidaten som Hovedfag, hvorpaa der da lægges størst Vægt ved Eksamen.

Lærerne bedømmer alene Besvarelserne.

Der gives ingen Særkarakterer for de enkelte Fag, men kun en Karakter for Eksamen i dens Helhed.

Karaktererne ere:

Udmærket bekvem (admissus cum egregia laude), og
bekvem (admissus).

Opnaar Kandidaten ikke Karakteren bekvem, har han ikke bestaaet Eksamen.

Lærerne bestemmer Eksamens Ordning. Ere de uenige, afgør Kollegiet Sagen efter Indstilling fra det filosofiske Fakultet.

§ 52.

Det akademiske Kollegium kan efter Indstilling fra et Fakultet udvide Antallet af Undervisningsfag eller Eksamensfag, ligesom det ogsaa efter Omstændighederne kan gøre uvæsentlige Afvigelser fra de fastsatte Regler om Undervisning og Eksaminer.

Paa den anden Side kan Antallet af Undervisningsfag eller Eksamensfag ikke indskrænkes uden Kongens Samtykke.

V. Doktorer.

§ 53.

De enkelte Fakulteter ere berettigede til at meddele Doktorgraden, enten som en Æresbevisning eller efter en forudgaaet særlig Prøve.

Kollegiet fastsætter Regler om Prøver for Doktorer.

§ 54.

Som Regel skal enhver, som ønsker at opnaa Doktorgraden, have bestaaet en Embedseksamen. Ansøgningen skal være rettet til det akademiske Kollegium. Ansøgningen skal være bilagt med en videnskabelig Afhandling, som Kollegiet afgiver til vedkommende Fakultet til Betænkning og Erklæring.

Saafermt Afhandlingen findes at fyldestgøre de Fordringer, som bør stilles til saadanne videnskabelige Afhandlinger, lader Ansøgeren den trykke. Universitetet har Krav paa at erholde indtil 100 Frieksemplarer. Derpaa skal Doktoranden forsvare Afhandlingen offentlig paa Universitetet den Dag, som Fakultetet dertil bestemmer. Afhandlingen skal foreligge trykt i det mindste 4 Uger forinden det mundtlige Forsvar finder Sted.

Saafermt Forsvaret findes fyldestgørende, give Rektor og Dekanus ham et Diplom som Doktor.

For Diplomet erlægger Doktoren 100 Kr., som tilfalde Universitetsfondet.

§ 55.

Den, som har opnaaet Doktorgraden, er berettiget til at holde Forelæsninger i sin Videnskab, efter derom at have underrettet Kollegiet. Kollegiet kan meddele andre Nr. 8. Bekendtgørelse af 9. Oktober af Reglement for Islands Universitet.

Nr. 8. vísindagrein sinni, en tilkynni það háskólaráðinu. Háskólaráðið getur veitt öðrum en
9. doktorum samskonar leyfi.
október.

Misbeiti doktor eða leyfishafi fyrirlestrarrétti sínum, getur háskólaráðið swift hann þeim rétti.

Háskólinn leggur til ókeypis húsrúm, að svo miklu leyti, sem lögskipuð kensla leyfir.

VI. Vísindaleg verðlaun.

56. gr.

Um úthlutun vísindalegra verðlauna fer eftir því, sem stofnskrár eða önnur þar að lútandi ákvæði áskilja.

VII. Fjármál.

57. gr.

Stjórnarráðið ávísar háskólaráðinu í upphafi hvers árs fyrir eitt ár í senn fjár-
upphæðir þær, sem veittar eru háskólanum í fjárlögum. Fjæð skal standa á vöxtum og
vextir tilfærast á hvers árs reikningi.

58. gr.

Háskólaráðið hefur yfirmsjón yfir sjóðum þeim og öðru fé, sem háskólinn á.

59. gr.

Háskólaráðið ráðstafar fé því, sem háskólinn hefur til umráða, hvort heldur
úr landssjóði eða öðrum sjóðum, innan þeirra takmarka, sem lög eða stofnskrár setja.
Þó skal leita álits hlutaðeigandi háskóladeildar áður en ráðstafað er fé til útgáfu kenslu-
bóka eða styrktarfé handa námsmönnum.

60. gr.

Háskólaráðið gerir stjórnarráðinu skilagrein fyrir fé því, er það hefur haft til
umráða umliðið ár, innan loka næstkomandi febrúarmánaðar.

61. gr.

Þeir stúdentar, sem æskja styrks af fé því, sem háskólinn hefur til umráða í því
skyni, skulu í desembermánuði ár hvert senda háskólaráðinu bónarbréf og láta því
fylgja vottorð kunnugs og áreiðanlegs manns um ástæður þeirra, á prentuðu eyðublaði,
sem fæst í skrifstofu ritara.

Aðeins iðnir, reglusamir og efnalitlir stúdentar geta búist við að fá styrk, hvort
heldur námsstyrk eða húsaleigustyrk. Stúdentar þeir, sem hafa ekki lokið prófi í for-
spjallsvísindum, skulu láta styrkbeiðni sinni fylgja vottorð heimspekiskennara.

62. gr.

Fé því, sem lagt er stúdentum úr landssjóði, sem húsaleigustyrkur, útbýtir há-
skólaráðið í janúarmánuði.

Nr. 8. Auglýsing 9. október um reglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

end Doktorer lignende Tilladelse. Findes en Doktor eller en anden, til hvem Tilladelse Nr. 8.
til at holde Forelæsninger er givet, at misbruge denne Ret, kan Kollegiet fratage ham den. 9. Oktober.

Afbenyttelse af Universitetets Lokaler tilstaas uden Betaling, forsaavidt saadant kan forenes med den lovbefalede Undervisning.

VI. Videnskabelige Præmier.

§ 56.

Uddeling af videnskabelige Præmier rette sig efter de herom i Fundatser og andre Bestemmelser fastsatte Regler.

VII. Finansvæsen.

§ 57.

Ministeriet anviser Kollegiet til Udbetaling i Begyndelsen af hvert Aar, for et Aar ad Gangen, de Pengebeløb, der paa Finansloven ere bevilgede til Universitetet. Pengene skal forrentes, og Renterne anføres i hvert Aarsregnskab.

§ 58.

Kollegiet har Overtilsyn med de Fonds, som Universitetet besidder, og andre Universitetet tilhørende Midler.

§ 59.

Det akademiske Kollegium disponerer over de til Universitetets Raadighed staaende Midler, saavel af Landskassen, som af andre Fonds, indenfor de ved Lov eller Fundatser fastsatte Grænser. Dog indhentes vedkommende Fakultets Betænkning, forinden et Beløb anvendes til Udgivelse af Lærebøger eller Stipendier til de Studerende.

§ 60.

Det akademiske Kollegium aflægger for Ministeriet inden Slutningen af Februar Regnskab over Anvendelsen af de Midler, som det har raadet over af Landskassen i det sidst forløbne Aar.

§ 61.

De Studerende som ønske sig tildelt Understøttelse af de Midler, som Universitetet har til Raadighed i saadant Øjemed, skulle i December hvert Aar til Kollegiet indgive Ansøgning herom bilagt med Attest fra en paalidelig Mand, om deres Formuesomstændigheder, paa en trykt Blanket, som erholdes paa Sekretærens Kontor.

Kun flittige, ordentlige og uformuende Studenter kunne forvente at faa Understøttelse, hvad enten der er Tale om Stipendie-Understøttelse eller Husleje-Understøttelse. De Studenter, som ikke have absolveret Eksamen i Propædevtik, skulle bilægge deres Ansøgning om Understøttelse med en Attest fra Læreren i Filosofi.

§ 62.

Den af Landskassen til Husleje-Understøttelse bevilgede Sum uddeler Kollegiet i Januar Maaned.

Nr. 8. Bekendtgørelse af 9. Oktober af Reglement for Islands Universitet.

Nr. 8. Námsstyrknum útbýtir háskólaráðið tvisvar á ári, undir lok hvers kenslumiss-
 9. eris. Þó má veita þeim, sem ganga ætla undir embættispróf, námsstyrk um það leyti,
 október. sem upplestrartími þeirra byrjar.

63. gr.

Fé því, sem veitt er háskólanum af landsfé til bókakaupa, skiftir háskólaráðið milli deildanna og fer í því sem næst tillögum deildanna.

64. gr.

Fé því, sem veitt er úr landssjóði til útgáfu kenslubóka, ráðstafar háskólaráðið sem ritlaunum til höfundanna eftir tillögum deildanna. Ritlaunin mega ekki fara fram úr 50 kr. fyrir hverja prentaða örk.

Þetta birtist hjermeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 9. október 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Stipendie-Understøttelsen uddeler Kollegiet to Gange om Aaret, i Slutningen af Nr. 8. hvert Semester. Dog kan Understøttelse til dem, som agte at underkaste sig Embeds-^{9.} Oktober. eksamen, uddeles naar de begynde Eksamenslæsningen.

§ 63.

Den til Universitetet af Landskassen til Indkøb af Bøger bevilgede Sum deles af Kollegiet mellem de forskellige Fakulteter, og skal der i saa Henseende tages det størst mulige Hensyn til Fakulteternes Indstilling.

§ 64.

Den af Landskassen til Udgivelse af Lærebøger bevilgede Sum benytter Kollegiet efter Indstilling fra Fakulteterne til Honorarer til Forfatterne. Honoraret maa ikke overskride 50 Kr. for hvert trykt Ark.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Islands Ministerium, den 9. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 9.
22.
október.

Lög

um

breyting á tíma þeim, er hið reglulega Alþingi kemur saman.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Hið reglulega Alþingi skal koma saman fyrsta virkan dag í júlímánuði annað-
hvort ár, hafi konungur eigi ákveðið annan samkomudag sama ár.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 9.
22.
Oktober.

Forandring i Tiden for det ordentlige Altings Sammentræden.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det ordentlige Alting sammentræder den første Søndag i Juli Maaned hvert andet Aar, dersom Kongen ikke har bestemt en anden Mødedag i samme Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 10.

22.
október.

Lög

um

þingfararkaup alþingismanna.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Alþingismenn skulu hafa 8 kr. þóknun daglega bæði fyrir þann tíma, sem þeir
sitja á Alþingi og fyrir þann tíma, sem fer til ferða að heiman til alþingis og frá alþingi
heim aftur.

Enn fremur skulu alþingismenn, sem búsettir eru utan Reykjavíkur fá 2 kr.
aukaþóknun daglega meðan þeir dvelja á þingstaðnum.

2. gr.

Ferðakostnað fá alþingismenn, sem búsettir eru utan Reykjavíkur, sem hjer segir:

1. Úr Suður-Múlasýslu	kr. 180,00
2. — Norður-Múlasýslu	— 190,00
3. — Seyðisfirði	— 110,00
4. — Norður-Þingeyjarsýslu	— 170,00
5. — Suður-Þingeyjarsýslu	— 160,00
6. — Eyjafjarðarsýslu	— 130,00
7. — Akureyri	— 80,00
8. — Skagafjarðarsýslu	— 120,00
9. — Húnavatnssýslu	— 120,00
10. — Strandasýslu	— 120,00
11. — Norður-Ísafjarðarsýslu	— 80,00
12. — Ísafirði	— 50,00
13. — Vestur-Ísafjarðarsýslu	— 60,00
14. — Barðastrandarsýslu	— 70,00
15. — Snæfellsnessýslu	— 60,00
16. — Dalasýslu	— 60,00
17. — Mýrasýslu	— 50,00
18. — Borgarfjarðarsýslu	— 50,00
19. — Gullbringu- og Kjósarsýslu	— 20,00
20. — Árnessýslu	— 70,00
21. — Rangárvallasýslu	— 90,00
22. — Vestur-Skaftafellssýslu	— 190,00
23. — Austur-Skaftafellssýslu	— 340,00
24. — Vestmannaeyjum	— 20,00
25. — Danmörku	— 190,00

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 10.
22.
Oktober.

Godtgørelse til Altingsmænd for Møde paa Altinget.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Altingets Medlemmer erholde en Godtgørelse af 8 Kr. daglig saavel for den Tid, da de opholde sig paa Altinget, som for den Tid, der medgaar til Rejsen til og fra Altinget.

Endvidere erholde de udenfor Reykjavik bosatte Medlemmer af Altinget en yderligere Godtgørelse af 2 Kr. daglig, medens de opholde sig paa Tingstedet.

§ 2.

Rejseomkostninger godtgøres de udenfor Reykjavik bosatte Medlemmer af Altinget saaledes:

1. Fra Sønder-Mula Syssel.....	180 Kr.
2. — Norder-Mula Syssel.....	190 —
3. — Seydisfjord.....	110 —
4. — Norder-Thingö Syssel.....	170 —
5. — Sønder-Thingö Syssel.....	160 —
6. — Øfjord Syssel	130 —
7. — Akureyri.....	80 —
8. — Skagafjord Syssel	120 —
9. — Hunavatn Syssel	120 —
10. — Stranda Syssel.....	120 —
11. — Norder-Isafjord Syssel	80 —
12. — Isafjord.....	50 —
13. — Vester-Isafjord Syssel	60 —
14. — Bardastrand Syssel	70 —
15. — Snæfellsnes Syssel	60 —
16. — Dala Syssel.....	60 —
17. — Myra Syssel.....	50 —
18. — Borgarfjord Syssel	50 —
19. — Gullbringa og Kjósar Syssel.....	20 —
20. — Arnes Syssel	70 —
21. — Rangarvalla Syssel.....	90 —
22. — Vester-Skaptafell Syssel	190 —
23. — Øster-Skaptafell Syssel	340 —
24. — Vestmannöerne.....	20 —
25. — Danmark.....	190 —

Nr. 10.
22.
október.

3. gr.

Nú verður tálmi á þingför alþingismanns af ís, slysum eða öðrum óviðráðanlegum atvikum, og á hann rjett til endurgjalds á þeim kostnaði, er þar af leiðir.

4. gr.

Sameinað alþingi kýs nefnd, sem úrskurðar þingfararkausreikninga alþingismanna, en forseti í hlutaðeigandi deild ávísar upphæðunum.

5. gr.

Útgjöld samkvæmt lögum þessum greiðast úr landssjóði.

6. gr.

Með lögum þessum er 37. gr. laga 14. sept. 1877 um kosningar til alþingis úr gildi feld.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 3.

Forhindres en Altingsmands Rejse til Tinget af Is, Ulykke eller andre uafvendelige Omstændigheder, er han berettiget til Godtgørelse for de deraf flydende Omkostninger.

Nr. 10.
22.
Oktober.

§ 4.

Det forenede Alting nedsætter et Udvalg, der deciderer Altingsmændenes Regninger for Thingsrejseomkostningerne, hvorpaa de deciderede Beløb anvises til Udbetaling af vedkommende Afdelings Formand.

§ 5.

Udgifter ifølge denne Lov udredes af Landskassen.

§ 6.

Ved denne Lov er § 37 i Lov 14. September 1877 om Valgene til Altinget ophævet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 11.
22.
október.

Lög

um

breyting á lögum 20. október 1905 um rithöfundarjett
og prenttrjett.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Síðasta málsgrein 2. gr. skal vera svo:

Sama rjett hefir og höfundur á alls konar myndum og uppdráttum.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 11.
22.
Oktober.

Forandring i Lov af 20. Oktbr. 1905 om Forfatterret og
Trykningsret.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Sidste Stykke i § 2 affattes saaledes:

Samme Ret tilkommer ogsaa Forfatterne af al Slags Billeder og Tegninger.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 12.

22.
október.

Lög

um

viðauka við lög frá 11. nóvbr. 1899, nr. 26, um verslun og veitingar áfengra drykkja á Íslandi.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ekkert fjelag manna má hafa um hönd í fjelagsskap neinar áfengisveitingar, nje nokkur áfengisnautn fara fram í fjelagsherbjergjum, nema fjelagið fái til þess sjerstakt leyfi lögreglustjóra. En það er áfengur drykkur eftir lögum þessum, sem í er meira en 2¼ % af vínanda (alkóhóli) að rúmmáli.

2. gr.

Áfengisnautn má ekki eiga sjer stað í veitingahúsum, sem hafa ekki áfengisveitingaleyfi, nje heldur í veitingatjöldum eða á öðrum stöðum, þar sem almennar veitingar fara fram. Lögreglustjóri má þó leyfa áfengisnautn í samsætum einstakra manna, sem haldin eru á slíkum stöðum.

3. gr.

Brot gegn 1. gr. varða fjelagsstjórn eða þjónustumenn eða jafnvel neytendur sjálfa 20—1000 kr. sekt. Auk þess er upptækt áfengi það, er finnast kann í vörslum fjelagsins.

Enn fremur má lögreglustjóri banna fjelaginu samkomur, enda sje þá þegar höfðað mál gegn fjelaginu samkvæmt 55. gr. stjórnarskrárinnar.

4. gr.

Brot gegn 2. gr. varða sektum 10—500 kr.

5. gr.

Sektir þær, er um ræðir í lögum þessum, og andvirði fyrir upptækt áfengi, renna í sjóð sveitarfjelags þess, þar er brotið er framið.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 12.
22.
Oktober.

Tillæg til Lov Nr. 26 af 11. Novbr. 1899 om Handel med og
Udskænkning af spirituøse Drikkevarer i Island.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ingen Forening maa ved sine Sammenkomster foretage Udskænkning af spirituøse Drikkevarer eller lade saadanne Varer nyde i Foreningens Lokaler, medmindre Foreningen har faaet speciel Tilladelse dertil hos Politimesteren. Som spirituøse anses efter denne Lov alle Drikkevarer, der indeholde mere end $2\frac{1}{4}$ pCt. Alkohol i Rumfang.

§ 2.

Nyden af spirituøse Drikkevarer maa ikke finde Sted i Beværtninger, der ikke have Ret til Udskænkning af spirituøse Drikkevarer, ej heller i Beværtningstelte eller paa andre Steder, hvor almindelig Beværtning finder Sted. Politimesteren kan dog tillade Brugen af spirituøse Drikke ved private festlige Sammenkomster, der afholdes paa deslige Steder.

§ 3.

For Overtrædelse af § 1 straffes Foreningens Bestyrelse eller Tjenestefolk eller efter Omstændighederne ogsaa de, der nyde Drikkevarerne, med Bøder fra 20—1,000 Kr. Derhos blive de spirituøse Drikkevarer, der forefindes hos Foreningen, at konfiskere.

Endvidere har vedkommende Politimester Myndighed til at forbyde Foreningen at holde Møder, men der skal da straks anlægges Sag imod Foreningen i Henhold til Forfatningslovens § 55.

§ 4.

Overtrædelser af § 2 straffes med Bøder fra 10—500 Kr.

§ 5.

De i nærværende Lov omhandlede Bøder saavel som de Beløb, der indkomme for konfiskerede Drikkevarer, tilfalde den Kommunes Kasse, i hvilken Forseelsen er begaaet.

Nr. 12. Lov af 22. Oktober om Tillæg til Lov Nr. 26 af 11. Novbr. 1899 om Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikkevarer i Island.

Nr. 12.
22.
október.

6. gr.

Með mál eftir lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 6.

Nr. 12.

Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige
 Politisager. 22. Oktober.

§ 7.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 13.
22.
október.

Lög

um

sölu á eign Garðakirkju af kaupstaðarstæði Hafnarfjarðar
og nokkrum hluta af öðru landi hennar.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Landsstjórninni veitist heimild til að selja Hafnarfjarðarkaupstað land Garða-
kirkju, sunnan og vestan þessara marka:

1. Bein lína úr »Balaklöpp«, við vesturenda Skerseyrarmalar í veginn frá Hafnarfirði
til Reykjavíkur, þar sem hann fer að fara lökkandi ofan af norðurbrún hraunsins.
2. Þaðan bein lína í Hádegishól, hádegismark frá Hraunsholti, nálægt í hásuður frá
bænum, spölkorn frá hraunjaðrinum.
3. Úr Hádegishól, bein lína í Miðaftanshól, sem er gamalt miðaftansmark, miðað frá
Vífilsstöðum; — þá tekur við
4. Urriðakotsland; þá
5. Setbergsland, alt til Lækjarbotna; og loks
6. Selvogsmanna- eða Grindaskarðavegur.

Um mörk landspildu þessarar að öðru leyti vísast til landamerkjaskrár um »Merki
á landi Garðakirkju á Álftanesi samkvæmt máldögum og fornum skjölum« dagsettrar

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 13.
22.
Oktober.

Salg af den Garda Kirke tilhørende Del af Havnefjord Købstadgrund
samt af andet af Kirkens Grundareal.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til at afhænde til Havnefjord Købstad det Garda Kirke
tilhørende Areal, som ligger syd og vest for følgende Mærker:

1. Lige Linie fra »Balakløpp ved den vestlige Ende af Skerseyrarmøl til Vejen fra Havnefjord til Reykjavik paa det Sted, hvor den begynder at sænke sig ned fra den nordlige Kant af Havnefjord-hraun.
2. Derfra lige Linie til Hadegisholl, der er Gaarden Hravnscholts Middagsmærke, omtrent ret syd fra Gaarden, et lille Stykke fra Lavakanten.
3. Fra Hadegisholl i lige Linie til Midaftansholl, der er gammelt Midaftensmærke, set fra Gaarden Vifilsstadir; hvorpaa
4. Urriakots Land og derefter
5. Setbergs Land danner Grænsen op til Lækjarbotnar, og endelig
6. Selvogsmanna- eller Grindaskarda Vej.

Om Grænserne for ommeldte Landstykke henvises i øvrigt til Beskrivelse af »Grænseskel for Land tilhørende Garda Kirke paa Alftanes efter Hjemmelsregistre og gamle Dokumenter«, dateret 7. Juni 1890, og tinglæst 9. s. M.

Nr. 13. Lov af 22. Oktober om Salg af den Garda Kirke tilhørende Del af Havnefjord Købstadgrund samt af andet af Kirkens Grundareal.

Nr. 13. 7. júní 1890, og þinglesinnar 9. sama mánaðar. Undanskilið sölunni er: Hamarskotstún
 22. innan girðinga og Undirhamarstúnsblettur.
 október.

2. gr.

Landið má selja fyrir það verð, er dómkvaddir óvilhallir menn meta, þó þannig,
 að kaupverðið eigi sje lægra en 52 þús. króna. Landsstjórnin kveður á um alla söluskilmála.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Undtaget fra Salget er Hamarkotstun indenfor Indhegningen samt Undirhamars-^{Nr. 13.}
tunsblettur.^{22.}
Oktober.

§ 2.

Nævnte Grundstykke maa afhændes for en af uvillige af Retten udmeldte Mænd
fastsat Vurderingspris, dog saaledes at Salgssummen ikke maa være under 52,000 Kr.
Regeringen bestemmer de øvrige Salgsvilkaar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 14.

22.
október.

Yfirsetukvennalög.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Engin getur orðið yfirsetukona hjer á landi, nema hún hafi staðist próf í yfirsetukvennaskólanum í Reykjavík, eða konunglegu fæðingarstofnuninni í Kaupmannahöfn, eða öðrum erlendum yfirsetukvennaskóla, sem landlæknir tekur gildan.

Yfirsetukonur í Reykjavík skulu hafa notið kenslu í fæðingarstofnuninni í Kaupmannahöfn eða annari erlendri fæðingarstofnun, sem að dómi landlæknis veitir jafngóða fræðslu.

2. gr.

Hverri sýslu landsins skal skifta í yfirsetukvennaumdæmi, og ræður sýslunefnd þeirri skiftingu, tölu umdæmanna og takmörkum þeirra, og velur þeim heiti. Ein skal vera yfirsetukona í hverju umdæmi, og hafa þar aðsetur, er sýslunefnd þykir hæfa.

Í hverjum kaupstað skal vera yfirsetukona, ein eða fleiri; því ræður bæjarstjórn, hversu margar þær eru.

3. gr.

Sýslumaður skipar yfirsetukonur eftir tillögum sýslunefndar, og fær þeim veitingarbrjef; en í kaupstöðum bæjarfógeti eftir tillögum bæjarstjórnar.

Þó skal jafnan leita álits hjeraðslæknis, áður yfirsetukona er skipuð; ef hjeraðslæknir telur hana óhæfa til starfsins, skal fresta skipuninni og skjóta því máli undir fullnaðarúrskurð landlæknis.

4. gr.

Hver yfirsetukona skal hafa árslaun úr sýslusjóði eða bæjarsjóði, og skal greiða árslaunin í kaupstöðum mánaðarlega, en annarstaðar einu sinni á ári, á manntalsþingum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

LOV

om

Jordemodervæsenet.

Nr. 14.

22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ingen kan faa Ansættelse som Jordemoder her i Landet uden at have bestaaet Eksamen ved Jordmoderskolen i Reykjavik, ved den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse i København eller ved en anden udenlandsk Jordmoderskole, som Landfysikus godkender.

Jordemødrene i Reykjavik skulle være oplærte ved den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse i København eller ved en anden udenlandsk Fødselsstiftelse, hvor der ifølge Landfysikus' Skøn meddeles en ligesaa god Undervisning.

§ 2.

Ethvert af Landets Sysler inddeles i Jordemoderdistrikter; Sysselforstanderskabet bestemmer Inddelingen, Distrikternes Antal og Grænser, ligesom det bestemmer Distrikternes Navne. I hvert Distrikt skal der være en Jordemoder, som har Bopæl paa det Sted, som dertil af Sysselforstanderskabet findes hensigtsmæssigt.

I enhver Købstad skal der være Jordemoder, en eller flere; deres Antal bestemmes af Byraadet.

§ 3.

Jordemødrene beskikkes af Sysselmanden efter Indstilling fra Sysselforstanderskabet, og han giver dem Bestalling; i Købstæderne beskikkes de af Byfogden efter Indstilling fra Byraadet.

Dog skal Distriktslægens Erklæring stedse indhentes, forinden en Jordemoder beskikkes; hvis Distriktslægen finder hende uskikket til Gerningen, skal Beskikkelsen udsættes og Sagen henstilles til Landfysikus, som endelig afgør Spørgsmaalet.

§ 4.

Enhver Jordemoder tilkommer der Aarsløn af Syssellkassen eller Bykassen.

Aarslønnen udbetales i Købstæderne maanedlig, men andre Steder en Gang om Aaret, paa Mandtalstingene.

Nr. 14. Launin í hverju umdæmi skal miða við fólkstal í umdæminu við síðustu áramót
22. á þann hátt, er hér segir:
október.

1. Í þeim umdæmum, þar sem fólkstal er 300 eða minna, skulu árslaun yfirsetukonu vera 70 kr.
2. Í þeim umdæmum, þar sem fólkstal er yfir 300, skulu árslaun yfirsetukonu vera 70 kr., að viðbættum 5 kr. fyrir hverja fulla 5 tugi manna, sem fram yfir eru 300, þó svo að launin fari aldrei fram úr 500 kr.
3. Í kaupstaðaumdæmum, þar sem eru 2 eða fleiri yfirsetukonur, skal deila íbúatölu jafnt milli þeirra beggja, eða allra, og því næst reikna þeim laun á sama hátt og öðrum yfirsetukonum, þó svo, að launin fari aldrei fram úr 500 kr.

Laun yfirsetukvenna mega sýslunefndir og bæjarstjórnir hækka, ef sjerstakar ástæður þykja til.

5. gr.

Sýslunefndir og bæjarstjórnir mega veita þeim yfirsetukonum hæfileg eftirlaun, er fengið hafa lausn frá starfa sínum fyrir elli sakir eða vanheilsu.

Ef yfirsetukona slasast, þegar hún er að gegna lögmæltu starfi sínu, svo að hún verður að fá lausn, og er ekki fær um að vinna fyrir sjer á annan hátt, þá skal hún eiga kröfu til eftirlauna, en bæjarstjórn eða sýslunefnd ákveður upphæð þeirra.

6. gr.

Hver yfirsetukona er skyldug að láta aðstoð sína tafarlaust í tje hverri þeirri sængurkonu í umdæminu, er gerir boð eftir henni.

Nú бага yfirsetukonu veikindi eða önnur lögleg forföll, og eru þá yfirsetukonur í næstu umdæmum skyldar að gegna, ef þær mega því við koma, án þess að vanrækja sín umdæmi.

7. gr.

Yfirsetukonum ber sanngjörn þóknun fyrir yfirsetu og aðhjúkrun sængurkvenna, og að auki ókeypis fararbeiði báðar leiðir. Þessi þóknun skal vera eigi minni en 5 kr. fyrir að sitja yfir og 1 kr. fyrir hvern dag, sem yfirsetukona dvelur hjá sængurkonunni, nema þann dag, er hún tekur á móti barninu, en 50 aurar fyrir hverja vitjun í kaupstað eða kaupþúni, þar sem yfirsetukona býr.

Ef sængurkona þiggur af sveit, eða er svo fátæk, að hún getur ekki borgað, þá á yfirsetukonan heimtingu á þóknun úr sveitarsjóði, er nemi 5 kr. fyrir yfirsetustarfið og nauðsynlega aðhjúkrun eftir á, auk ókeypis fararbeiða, og skal ekki telja þau sveitargjöld með fátækrastyrk.

8. gr.

Landlæknir skal semja og stjórnarráðið staðfesta yfirsetukvennareglugerð um skyldur yfirsetukvenna og gjöld fyrir aukaverk þau, er þær inna af hendi.

9. gr.

Brjóti nokkur yfirsetukona gegn því, sem henni er gert að skyldu með lögum þessum og yfirsetukvennareglugerðinni, skal hún sæta sektum, sem renna í landssjóð, Nr. 14. Yfirsetukvennalög 22. október.

Lønnen i hvert Distrikt bestemmes efter Folkemængden i Distriktet ved sidst-^{Nr. 14.}
afvigte Aars Slutning paa følgende Maade: ^{22.}
Oktober.

1. I de Distrikter, hvor Indbyggerantallet er 300 eller mindre, skal Jordemoderens Aarsløn være 70 Kr.
2. I de Distrikter, hvor Indbyggerantallet er over 300, skal Jordemoderens Aarsløn være 70 Kr., med et Tillæg af 5 Kr. for hver fulde 50, hvormed Antallet overstiger 300, dog saaledes at Lønnen aldrig overstiger 500 Kr.
3. I Købstaddistrikter, hvor der er 2 eller flere Jordemødre, skal Indbyggerantallet deles lige mellem dem begge eller alle, hvorpaa deres Løn bestemmes som andre Jordemødres, dog saaledes, at Lønnen aldrig overstiger 500 Kr.

Sysselforstanderskaber og Byraad kan forhøje Jordemødrenes Løn, hvis særlige Grunde tale derfor.

§ 5.

Sysselforstanderskaber og Byraad kan tillægge de Jordemødre, som have erholdt Afsked paa Grund af Alder eller Svagelighed, en passende Pension.

Den Jordemoder, der under Udførelsen af sin lovbefalede Tjeneste kommer saaledes til Skade, at hun maa afskediges og ikke kan tjene sit Brød paa anden Maade, er berettiget til Pension, hvis Størrelse bestemmes af vedkommende Byraad eller Sysselforstanderskab.

§ 6.

Enhver Jordemoder er pligtig til ufortøvet at yde sin Hjælp til enhver Fødende i Distriktet, som lader hende kalde.

Naar en Jordemoder er syg eller har andet lovligt Forfald, er Jordemødrene i Nabodistrikterne pligtige til at fungere for hende, saavidt saadant er muligt for dem uden at forsømme deres egne Distrikter.

§ 7.

Der tilkommer Jordemødrene billig Godtgørelse for ydet Fødselshjælp og Sygepleje til Barselkvinder, hvorhos de skulle erholde fri Befordring frem og tilbage. Denne Godtgørelse skal være mindst 5 Kr. for Fødselshjælpen og 1 Kr. for hver Dag, som Jordemoderen opholder sig hos Barselkvinden, dog med Undtagelse af den Dag hun yder selve Fødselshjælpen, men 50 Øre for hvert Besøg i en Købstad eller et Handelssted, hvor en Jordemoder har Bopæl.

Nyder den Fødende Understøttelse af Fattigvæsenet, eller er hun saa fattig, at hun ikke kan betale, kan Jordemoderen forlange Betalingen udredet af Kommunekassen, 5 Kr. for Fødselshjælpen og nødvendig Pleje efter Fødselen foruden fri Befordring, hvilke Udgifter ikke bliver at betragte som Fattigunderstøttelse.

§ 8.

Landfysikus udarbejder og Ministeriet approberer et Jordemoderreglement om Jordemødrenes Pligter og om Betaling for udført ekstraordinært Arbejde.

§ 9.

Overtræder nogen Jordemoder de hende efter nærværende Lov og Reglementet for Jordemødre paahvilende Forpligtelser, straffes hun, for saa vidt den af hende begaaede
Nr. 14. Lov af 22. Oktober om Jordemodervæsenet.

Nr. 14. nema þyngri hegning liggi við afbroti hennar að lögum. Verði hún sek af nýju, og eru
 22. miklar sakir til, einkum ef hún hefur oftast en einu sinni skorast undan að vitja sængur-
 október. konu tafarlaust og að forfallalaus, þá skal henni vikið frá. Ef yfirsetukona ljóstar upp
 því, sem einhver kona hefir trúað henni fyrir sem yfirsetukonu um hagi sína, skal henni
 þegar vikið frá starfi sínu.

10. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1913, og frá sama tíma eru yfirsetukvennalög
 17. des. 1875 og lög nr. 9. 13. apríl 1894, um breyting á 3. og 5. gr. yfirsetukvennalaga
 17. des. 1875, úr gildi feld.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Forseelse ikke efter den gældende Lovgivning medfører strengere Straf, med Bøder, der tilfalde Landskassen, og i Gentagelsestilfælde og under særdeles skærpende Omstændigheder, navnlig naar hun uden at have Forfald gentagne Gange har vægret sig ved ufortøvet at komme til en Barselkvinde, med Bestillingens Fortabelse. Hvis en Jordemoder misbruger den Fortrolighed, som en Kvinde viser ved at betro sig til hende som Jordemoder, straffes hun straks med Bestillingens Fortabelse. Nr. 14.
22.
Oktober.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1913, fra hvilket Tidspunkt Lov om Jordemodervæsenet af 17. December 1875 og Lov Nr. 9 af 13. April 1894 om Forandring i §§ 3 og 5 i Lov om Jordemodervæsenet af 17. December 1875, er ophævet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 15.
22.
október.

Lög

um

yfirsetukvennaskóla í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Yfirsetukvennaskóla skal setja á stofn í Reykjavík.

2. gr.

Námstíminn skal vera 6 mánuðir og byrja 1. október ár hvert.

3. gr.

Landlæknir skal vera kennari skólans, og hafa 1000 kr. á ári fyrir þann starta.

Þar að auki skal ráða 3 yfirsetukonur í Reykjavík, til að veita námskonum verk-
lega tilsögn; skulu þær fá 100 kr. þóknun á ári, hver þeirra. Ráðherra veitir yfirsetukonum
þennan starfa eftir að hafa fengið tillögur landlæknis.

4. gr.

Námskonur skulu fá styrk, sem stjórnarráðið ákveður, alt að 45 kr. um mánuðinn,
meðan þær eru við námið.

5. gr.

Stjórnarráðið hefir á hendi yfirumsjón skólans og semur reglugerð fyrir hann.

6. gr.

Allur kostnaður við rekstur skólans greiðist úr landssjóði.

Nr. 15. Lög 22. október um yfirsetukvennaskóla í Reykjavík.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

Nr. 15.
22.
Oktober.

om

en Jordemoderskole i Reykjavik.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Reykjavik skal der oprettes en Jordemoderskole.

§ 2.

Læretiden skal være 6 Maaneder og begynde den 1. Oktober hvert Aar.

§ 3.

Landfysikus skal være Skolens Lærer og erholder herfor 1,000 Kr. om Aaret.

Desuden skal der engageres 3 Jordemødre i Reykjavik til at give Eleverne praktisk Undervisning; disse erholde et Honorar af 100 Kr. om Aaret hver. Ministeren udnævner Jordemødre hertil efter at have indhentet Landfysikus' Erklæring.

§ 4.

Eleverne skulle faa Understøttelse af indtil 45 Kr. om Maaneden, saalænge de deltage i Undervisningen. Understøttelsen fastsættes af Ministeriet.

§ 5.

Ministeriet udøver Overtilsynet med Skolen og udarbejder Reglement for samme.

§ 6.

Alle Udgifter ved Skolens Drift afholdes af Landskassen.

Nr. 15. Lov af 22. Oktober om en Jordemoderskole i Reykjavik.

Nr. 15.
22.
október.

7. gr.

Landlæknir ákveður, hver skuli vera áhöld yfirsetukvenna.
Landssjóður leggur til áhöld í yfirsetukvennaumdæmin.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. október 1912.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 7.

Landfysikus bestemmer, hvilke Instrumenter Jordemødre skal være i Besiddelse af. Instrumenter til Jordemoderdistrikterne anskaffes paa Landskassens Bekostning.

Nr. 15.
22.
Oktober.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 16.

22.
október.

Lög

um

breyting á lögum nr. 34, 27. sept. 1901, um bólusetningar.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Kostnaður við opinberar bólusetningar greiðist úr landssjóði.

Í kaupstöðum og kaupúnum, þar sem íbúatalan er yfir 100, ber bólusetjara
20 aurar fyrir hvern þann, er hann bólusetur eða endurbólusetur og skoðar samkvæmt
3., 4.—6. og 9. gr. laga nr. 34., 27. sept. 1901, en í minni kaupúnum og sveitum skal
borgunin vera 35 aurar.

2. gr.

1. málsgrein 11. gr. í lögum nr. 34, 27. sept. 1901, er úr gildi numin.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1913.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891,

Lov

om

Forandring i Lov Nr. 34 af 27. Septbr. 1901 om Indpodning
af Kokopper.

Nr. 16.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Udgifterne ved den offentlige Kokoppeindpodning afholdes af Landskassen. I Købstæder og Handelssteder med over 100 Indbyggere, tilkommer der Vaksinatøren 20 Øre for hver af ham i Henhold til §§ 3, 4—6 og 9 i Lov Nr. 34 af 27. September 1901 indpodet eller genindpodet og synet Person; i mindre Handelssteder og paa Landet skal Betalingen være 35 Øre.

§ 2.

1ste Stykke i § 11 i Lov Nr. 34 af 27. September 1901 ophæves.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1913.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 17.
22.
október.

Lög

um

löggilding verslunarstaða.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Gjögur við Reykjarfjörð í Strandasýslu og Skálavík á Langanesi í Norður-Þing-
eyjarsýslu skulu vera löggiltir verslunarstaðir.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefir ákveðið takmörk verslunar-
lóðarinnar á hvorum staðnum um sig, samkvæmt, lögum nr. 61 frá 10. nóvbr. 1905, og
birt þau í B.-deild Stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Autorisation af Handelssteder.

Nr. 17.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Gjøgur ved Reykjarfjord i Stranda Syssel og Skálavík paa Langenæs i Nordre-Tingø-Syssel skulle være autoriserede Handelssteder.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft, naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrundene paa hvert Handelssted for sig i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. Novbr. 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 18.
22.
október.

Lög

um

stækkun verslunarlóðarinnar á Flateyri við Önundarfjörð.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Verslunarlóð Flateyrarkauptúns í Önundarfirði skal taka yfir allan Flateyrarodda,
út að Klofningshrygg og inn að Merkislæk, milli fjalls og fjöru.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 18.
22.
Oktober.

Udvidelse af Handelsgrunden paa Flatøre ved Ønundarfjord.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Handelsgrunden paa Handelsstedet Flatøre i Ønundarfjord skal omfatte hele Flatøretangen, ud fra Klofningshryggur ind til Merklækur, mellem Fjeld og Forstrand.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 19.
22.
október.

Lög

um

stækkun verslunarlóðarinnar í Norðfirði.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Löggilt verslunarlóð kaupþúsins í Norðfirði í Suður-Múlasýslu er með þessum
lögum stækkuð frá vesturmörkum núverandi verslunarlóðar inn að Norðfjarðará um
60 faðma breiða spildu frá fjöru til fjalls.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 19.
22.
Oktober.

Udvidelse af Handelsgrunden i Nordfjord.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den autoriserede Handelsgrund paa Handelsstedet Nordfjord i Sønder-Mulassysel er ved nærværende Lov udvidet med en Strækning af 60 Favnes Bredde fra Vestgrænsen af den nuværende Handelsgrund til Nordfjordaa, fra Strandkanten op til Fjeldet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 20.
22.
október.

Lög

um

samþykkt um veiði í Drangey.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sýslunefnd Skagafjarðarsýslu veitist heimild til að gera samþykkt um veiði í Drangey, á þann hátt og með þeim skilyrðum, er fyrir er mælt í lögum þessum.

2. gr.

Þá er sýslunefnd hefir gert frumvarp til samþyktar samkvæmt 1. gr., skal oddviti hennar kveðja til fundar á þeim stað, er sýslunefnd til tekur, alla hjeradsbúa, þá er atkvæðisrjett eiga í sveitamálum. Oddviti stýrir fundinum eða sá maður, er hann kveður til þess.

3. gr.

Á samþyktarfundi leggur fundarstjóri fram frumvarp það til samþyktar, er sýslunefndin hefir gert. Fallist fundarmenn á frumvarpið óbreytt að efni með $\frac{2}{3}$ atkvæða, sendir sýslunefndin það stjórnarráðinu til staðfestingar. Eins fer um frumvarpið, þótt fundurinn geri við það efnisbreytingar, ef sýslunefnd felst á þær. En ef sýslunefnd vill ekki fallast á breytingartillögur, er samþyktarfundur gerir, skal kveðja til nýs fundar. Fallist fundurinn þá á frumvarpið óbreytt að efni með $\frac{2}{3}$ atkvæða, fer um það sem fyr segir.

4. gr.

Nú er gerð samþykkt eins og að framan er mælt, og send stjórnarráðinu til staðfestingar, og virðist stjórnarráðinu hún koma í bág við lög eða grundvallarreglur laga eða rjettindi manna, og er samþykktin þá endursend án staðfestingar, ásamt synjunarástæðum stjórnarinnar. Að öðrum kosti staðfestir stjórnarráðið samþyktina, skipar fyrir um birting hennar og tiltekur, hvenær hún skuli öðlast gildi.

Staðfestri samþykkt má breyta á sama hátt og hún var stofnuð.

Lov

om

Vedtægter om Fangst i Drangø.

Nr. 20.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskabet i Skagafjord Syssel bemyndiges til paa den Maade og paa de Betingelser, som foreskrives i nærværende Lov at affatte en Vedtægt om Fangst i Drangø.

§ 2.

Naar Sysselforstanderskabet har affattet et Forslag til en Vedtægt i Henhold til § 1, har dets Formand at indkalde til Møde paa det Sted, som Sysselforstanderskabet bestemmer, alle de Distriktsbeboere, som ere stemmeberettigede i kommunale Anliggender. Formanden eller en anden af ham udpeget Mand leder Forhandlingerne.

§ 3.

Paa Mødet fremlægger Dirigenten det af Sysselforstanderskabet affattede Forslag til Vedtægt. Vedtages Forslaget uforandret med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, indsender Sysselforstanderskabet det til Ministeriet til Stadfæstelse. Paa samme Maade forholdes der med Forslaget, selv om der af Forsamlingen vedtages reelle Ændringer, hvis disse tiltrædes af Sysselforstanderskabet. Hvis Sysselforstanderskabet derimod ikke tiltræder de af Mødet vedtagne Ændringsforslag, skal nyt Møde indvarsles. — Hvis Forslaget da bliver vedtaget med uforandret Indhold med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, behandles det som ovenfor anført.

§ 4.

Naar en Vedtægt er affattet som ovenfor foreskrevet og indsendt til Ministeriet til Stadfæstelse, og Ministeriet formener, at den strider imod Love, Lovenes Grundsætninger eller Privates Rettigheder, skal den tilbagesendes uden Stadfæstelse tilligemed Ministeriets Begrundelse af Nægtelsen. I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft.

En stadfæstet Vedtægt kan ændres under Iagttagelse af samme Former som ved dens Vedtagelse.

Nr. 20. Lov af 22. Oktober om Vedtægter om Fangst i Drangø.

Nr. 20.
22.
október.

5. gr.

Í samþykkt skal ákveða um eftirlit, er nauðsynlegt þykir til þess að ákvæða hennar sje gætt, og hvernig kostnað við það skal greiða.

Fyrir brot gegn löggilttri samþykkt má ákveða sektir, alt að 200 krónum, er renni í sýslusjóð. Mál, sem rísa út af tjeðum brotum, skulu rekin sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 5.

Nr. 20.

Enhver Vedtægt skal indeholde Forskrifter angaaende det til dens Overholdelse ^{22.} _{Oktober.} nødvendige Tilsyn samt Afholdelsen af Omkostningerne derved.

For Overtrædelser af en autoriseret Vedtægt kan der bestemmes Bøder af indtil 200 Kroner, der tilfalde Sysselkassen.

Sager angaaende bemeldte Overtrædelser behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 21.
22.
október.

Lög

um

sölu á eggjum eftir þyngd.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Allir, sem egg selja, hvort heldur framleiðendur eða kaupmenn, skulu selja eggin
eftir þyngd, þannig að verðið sje miðað við þyngdina, nema kaupandi og seljandi komi
sjer saman um sölu eftir tölu.

2. gr.

Brot gegn 1. gr. laga þessara varða sektum 5 til 50 kr., er renna í landssjóð.

3. gr.

Mál út af brotum gegn lögum þessum skal með fara sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Salg af Æg efter Vægt.

Nr. 21.

22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle, som sælge Æg, hvad enten de er Producenter eller Købmænd, ere pligtige at sælge dem efter Vægt, saaledes at Prisen regnes efter Vægten, medmindre Køber og Sælger enes om Salg efter Tal.

§ 2.

Overtrædelser af § 1 medføre Straf af Bøder fra 5 til 50 Kroner, som tilfalde Landskassen.

§ 3.

Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 22.
22.
október.

Lög

um

breyting á hafnarlögum fyrir Reykjavíkurborg
frá 11. Júlí 1911.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

6. gr. 2. málslíður í hafnarlögum fyrir Reykjavíkurborg 11. júlí 1911
orðist svo:

Í hafnarnefnd sitja 5 menn, borgarstjóri, sem er formaður nefndarinnar, 2 bæjar-
fulltrúar og 2 utan bæjarstjórnar, annar úr tölu kaupmanna, en hinn úr tölu sjómanna.
Geta þeir menn, sem kosnir eru utan bæjarstjórnar, ekki skorast undan endurkosningu
fyrri en þeir hafa setið í nefndinni 6 ár samfleytt.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Forandring i Havnelov for Kjøbstaden Reykjavik
af 11. Juli 1911.

Nr. 22.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Andet Stykke i § 6 i Havnelov for Købstaden Reykjavik af 11. Juli 1911 affattes
saaledes:

Havnekommissionen bestaar af 5 Medlemmer, Borgmesteren som Formand,
2 Byraadsmedlemmer og 2, der ikke har Sæde i Byraadet, hvoraf den ene skal høre til
Købmændenes, den anden til de søfartsdrivendes Kreds. De udenfor Byraadet staaende
Medlemmer kunne ikke undslaa sig for Genvalg, førend de uafbrudt have haft Sæde i
Kommissionen i 6 Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 23.
22.
október.

Lög

um

samþyktir um mótak.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er sýslunefnd að gera samþykt um mótak fyrir hvern hrepp innan sýslu, þar sem hreppsnefnd óskar þess, til að koma í veg fyrir landsspjöll af mótakinu, óhagkvæma meðferð mótaks og hættu af mógröfum.

2. gr.

Nú vilja mótakseigendur í einhverjum hreppi koma þar á samþykt um mótak, og hreppsnefndin vill styðja það, þá skal hún leggja frumvarp til samþyktar fyrir aðalfund sýslunefndar. Sýslunefndin tekur frumvarpið til íhugunar, og gerir þær breytingar, sem hún telur þörf á. Kveður sýslunefndin síðan til fundar í hreppi þeim, er samþykkin á að gilda fyrir, og eiga atkvæðisrjett á þeim fundi allir þeir, sem atkvæðisrjett eiga í sveitamálum, enda eigi þeir mótak eða hafi umráð yfir mótaki. Oddviti sýslunefndar, eða sá, sem sýslunefndin hefir kjörið til þess, ákveður fundardag og fundarstað, og stjórnar fundi. Skal hann hafa kjörskrá við hendina.

3. gr.

Á fundi þeim, er um getur í 2. grein, leggur fundarstjóri fram frumvarp það til samþyktar, sem sýslunefndin hefir áður samþykt. Fallist fundurinn á frumvarpið óbreytt með $\frac{2}{3}$ atkvæða, sendir sýslumaður það stjórnarráðinu til staðfestingar. Eins fer um frumvarpið, þótt fundurinn geri við það breytingar, ef þær eru samþyktar með $\frac{2}{3}$ atkvæða og sýslunefnd fellst á þær, en vilji sýslunefndin ekki fallast á breytingartillögurnar, sem fundurinn hefir gert, skal kveðja til fundar af nýju. Fallist þá fundurinn á frumvarpið óbreytt með $\frac{2}{3}$ atkvæða, fer um það sem fyr segir.

Frumvarp til samþyktar, sem hefir eigi náð $\frac{2}{3}$ atkvæða á samþyktarfundum, er fallið, og má eigi bera það upp af nýju í sýslunefndinni fyr en á næsta aðalfundi hennar.

4. gr.

Nú er samþykt gerð eins og fyrir er mælt og send stjórnarráðinu til staðfestingar, og stjórnarráðinu þykir hún koma í bág við grundvallarreglur laga eða rjettindi Nr. 23. Lög 22. október um samþyktir um mótak.

[Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Vedtægter angaaende Tørveskær.

Nr. 23.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til, naar Repsforstanderskabet finder det ønskeligt, at affatte en Vedtægt om Tørveskær for enhver Rep inden Sysselet, for at forhindre Ødelæggelse af Landet ved Tørveskær eller uhensigtsmæssig Fremgangsmaade ved Tørveskær og for at undgaa Faren ved Tørvegravene.

§ 2.

Hvis i nogen Rep de til Tørveskær berettigede ønsker oprettet Vedtægt om Tørveskær og Repsforstanderskabet vil støtte Sagen, skal det forelægge et Forslag til Vedtægten for Sysselforstanderskabets ordinære Møde. Dette tager Forslaget under Overvejelse og foretager saadanne Ændringer som det finder nødvendigt, hvorefter det varsler til et Møde i den Rep, for hvilken Vedtægten skal gælde. Paa Mødet ere stemmeberettigede alle de, som ere stemmeberettigede i kommunale Anliggender, hvis de ere berettigede til Tørveskær eller har Raadighed over samme. Sysselforstanderskabets Formand eller den som Sysselforstanderskabet har udvalgt dertil fastsætter Tid og Sted for Mødets Afholdelse og leder Forhandlingerne samt sørger for, at Valglisterne er tilstede.

§ 3.

Paa det i § 2 omhandlede Møde fremlægger Dirigenten det Forslag til Vedtægt, som Sysselforstanderskabet forinden har affattet. Hvis Forsamlingen vedtager Forslaget uforandret med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, indsender Sysselmanden det til Ministeriet til Stadfæstelse. Paa samme Maade forholdes med Forslaget, selv om det er blevet ændret af Forsamlingen, hvis Ændringsforslagene ere blevne vedtagne med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer og Sysselforstanderskabet tiltræder dem; men i modsat Fald skal nyt Møde indvarsles. Hvis Forslaget da bliver vedtaget uforandret med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, behandles det som foran anført.

Et Vedtægtsforslag, som ikke har faaet $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, betragtes som bortfaldet og maa ikke fremlægges for Sysselforstanderskabet paa ny førend paa næste ordinære Møde.

§ 4.

Hvis en Vedtægt er affattet paa lovformelig Maade og indsendt til Ministeriet til Stadfæstelse men Ministeriet finder, at den er i Strid med Lovenes Grundsætninger eller Nr. 23. Lov af 22. Oktober om Vedtægter angaaende Tørveskær!

Nr. 23. manna, er þá samþykktin endursend án staðfestingar, og synjunarástæður stjórnarráðs-
 22. ins látnar fylgja. Að öðrum kosti staðfestir stjórnarráðið samþykktina, skipar fyrir
 október. um birting hennar og tiltekur hvenær hún öðlist gildi.

Samþykkt, sem stjórnarráðið hefir staðfest, má eigi breyta á annan hátt en þann, sem hún var stofnuð á.

5. gr.

Í samþykkt skal ávalt kveða á um eftirlit með því, að henni sje hlýtt, og hvernig greiða skuli kostnaðinn við eftirlitið.

6. gr.

Fyrir brot gegn samþykkt má ákveða sektir frá 5—50 kr., og skal í samþykktinni ákveða, í hvern sjóð sektirnar skuli renna.

7. gr.

Með brot gegn samþykkt skal farið sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Privates Rettigheder, da tilbagesendes Vedtægten uden Stadfæstelse tilligemed Ministeriets Nr. 23. Begrundelse af Vedtægten Nægtelse. I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, 22. Oktober. foranstalter den bekendtgjort, samt bestemmer, hvor naar den skal træde i Kraft.

En stadfæstet Vedtægt kan kun forandres under Iagttagelse af de samme Former, under hvilke den blev vedtaget.

§ 5.

Enhver Vedtægt skal indeholde Forskrifter om Tilsyn med dens Overholdelse samt om Afholdelsen af Omkostningerne derved.

§ 6.

For Overtrædelser af Vedtægter kan der bestemmes Bøder af 5—50 Kroner; i Vedtægten skal bestemmes, hvilken Kasse Bøderne skulle tilfalde.

§ 7.

Overtrædelser af Vedtægterne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 24.
22.
október.

Lög

um

samþyktir um ófriðun og eyðing sels úr veiðiám.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,
Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er sýslunefndum að gera samþykt um ófriðun og eyðing sels úr veiðiám.

2. gr.

Þegar sýslunefnd þykir þörf á að gera samþykt um eina eða fleiri veiðiár innan sýslu, semur hún frumvarp til samþyktar. Skal því næst kveðja til fundar alla búendur, er veiðirjett eiga í þeirri á, sem samþykktinni er ætlað að ná til, eða land eiga að henni, og eiga þeir atkvæðisrjett á þeim fundi. Sýslunefndin tiltekur fundarstað, en oddviti hennar, eða sá er nefndin hefir kosið til þess, boðar til fundarins og stjórnar honum.

3. gr.

Á fundi þeim, er getur um í 2. gr., leggur fundarstjóri fram frumvarp það til samþyktar, sem sýslunefndin hefir áður samþykkt. Fallist fundurinn á frumvarpið óbreytt með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða, sendir sýslumaður það stjórnarráðinu til staðfestingar. Eins fer um frumvarpið, þótt fundurinn geri við það breytingar, ef þær eru samþyktar með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða og sýslunefnd felst á þær. En vilji sýslunefndin ekki fallast á breytingartillögurnar, sem fundurinn hefir gert, skal kveðja til fundar af nýju. Fallist þá fundurinn á frumvarpið óbreytt með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða, fer um það sem fyr segir.

Frumvarp til samþyktar, sem hefir eigi náð $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða á samþyktarfundum, er fallið, og má eigi bera það upp af nýju í sýslunefndinni fyrir en á næsta aðalfundi hennar.

4. gr.

Nú er samþykt gerð eins og fyrir er mælt og send stjórnarráðinu til staðfestingar, og stjórnarráðinu þykir hún koma í bág við grundvallarreglur laga eða rjettindi manna, er þá samþykktin endursend án staðfestingar, og synjunarástæður stjórnarráðsins látnar fylgja. Að öðrum kosti staðfestir stjórnarráðið samþyktina, skipar fyrir um birting hennar og tiltekur, hvenær hún öðlist gildi.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 24.
22.
Oktober.

Vedtægter angaaende Ophør af Fredning og om Udryddelse af
Sælhunde i Fiske-Aaer.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til at affatte Vedtægter om Ophør af Fredning og om Udryddelse af Sælhunde i Fiske-Aaer.

§ 2.

Naar et Sysselforstanderskab finder det nødvendigt at oprette en Vedtægt for en eller flere Fiske-Aaer inden Sysselet, affatter det et Forslag til Vedtægten. Dernæst indkaldes til Møde alle Bønder, som har Fiskeret i den Aa, for hvilken Vedtægten skal gælde, saa vel som de, hvis Ejendom støder op til Aaen, og have de Stemmeret paa dette Møde. Sysselforstanderskabet bestemmer Mødestedet; dets Formand eller den, som Sysselforstanderskabet dertil udvælger, indkalder til Mødet og leder Forhandlingerne.

§ 3.

Dirigenten fremlægger paa det i § 2 omhandlede Møde det Forslag til Vedtægt, som Sysselforstanderskabet forinden har affattet. Hvis Forsamlingen vedtager Forslaget uforandret med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, indsender Sysselmanen det til Ministeriet til Stadfæstelse. Paa samme Maade forholdes med Forslaget, selv om der foretages Ændringer deri af Forsamlingen, hvis de vedtages med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer og tiltrædes af Sysselforstanderskabet. Men hvis Sysselforstanderskabet ikke vil tiltræde de Ændringsforslag, som Forsamlingen har vedtaget, skal Møde paany indvarsles. Hvis Forslaget paa dette Møde vedtages uforandret med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, forholdes med det som ovenfor foreskrevet.

Det Vedtægtsforslag, som ikke har faaet $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, betragtes som bortfaldet og maa ikke fremlægges for Sysselforstanderskabet paany førend paa næste ordinære Møde.

§ 4.

Naar en Vedtægt er affattet paa lovformelig Maade og indsendt til Ministeriet til Stadfæstelse, men Ministeriet finder, at den er i Strid med Lovenes Grundsætninger eller private Rettigheder, tilbagesendes Vedtægten uden Stadfæstelse med Tilkendegivelse af Ministeriets Grund til Vedtægtens Nægtelse. I modsat Fald meddeler Ministeriet sin Stadfæstelse, foranstalter Vedtægtens Bekendtgørelse og bestemmer Tidspunktet for dens Ikrafttræden.

Nr. 24. Lov af 22. Oktober om Vedtægter angaaende Ophør af Fredning og om Udryddelse af Sælhunde i Fiske-Aaer.

Nr. 24. Samþykkt, sem stjórnarráðið hefir staðfest, má eigi breyta á annan hátt en þann,
22. október. sem hún var stofnuð á.

5. gr.

Í samþykkt má ákveða um algerða eyðing eða útrýming sels úr veiðiám. Þó má eigi með neinni samþykkt raska friðun eggvera, selalátra eða selalagna, nema fult gjald komi fyrir, slíkt er dómkvaddir menn meta. Gjaldi þessu jatna sýslunefndir niður á þá, er veiðirjett eiga í á þeirri eða ám, er samþykktin gildir fyrir. Sýslumenn innheimta gjaldið, og fylgir því lögtaksrjettur.

Í samþykkt skal ávalt kveða á um eftirlit með því, að henni sje hlýtt, og hvernig kostnaðinn við það skuli greiða.

6. gr.

Fyrir brot gegn samþykkt má ákveða sektir, alt að 100 kr., og skal í samþykktinni ákveða, í hvern sjóð eða til hverra sektirnar skuli renna.

7. gr.

Með brot gegn samþykkt skal farið sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

En af Ministeriet stadfæstet Vedtægt kan kun forandres under Iagttagelse af Nr. 24.
 samme Former, under hvilke den blev vedtaget. 22.
Oktober.

§ 5.

I en Vedtægt kan der træffes Bestemmelse om den fuldstændige Ødelæggelse eller Udryddelse af Sælhunde i Fiske-Aaer. Dog maa der ikke i Vedtægten bestemmes noget, der vilde forstyrre fredlyste Edderfugle-Varpesteder eller Garnsætningssteder for Sælhunde uden imod fuld Erstatning ifølge Vurdering foretagen af Mænd udmeldte af Retten. Erstatningen paalignes af Sysselforstanderskabet dem, hvem Fiskeret tilkommer over den eller de Aaer, Vedtægten gælder for, og indkasseres af Sysselmanden. Erstatningen kan inddrives ved Udpantning. Enhver Vedtægt skal indeholde Forskrifter om det til dens Overholdelse nødvendige Tilsyn og om Afholdelsen af Omkostningerne derved.

§ 6.

For Overtrædelse af Vedtægter kan der fastsættes Bøder af indtil 100 Kr. og skal der i Vedtægten bestemmes hvem eller hvilken Kasse Bøderne skulle tilfalde.

§ 7.

Overtrædelse af Vedtægterne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 25.
22.
október.

Lög

um

ritsíma og talsímakerfi íslands.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Allir ritsímar og talsímar, er landið á, leggur hjer á eftir eða eignast á annan
hátt, skiftast í flokka samkvæmt því, sem á eftir fer.

2. gr.

Til fyrsta flokks teljast:

1. Ritsímalínan: Reykjavík—Borðeyri—Akureyri—Seyðisfjörður.
2. — Borðeyri—Ísafjörður.
3. Talsímalínan: Reykjavík—Ölfusárbrú—Vestmannaeyjar.
4. — Reykjavík—Hafnarfjörður.
5. Innanbæjartalsímakerfi: Reykjavíkur, Akureyrar, Ísafjarðar, Hafnarfjarðar og
Seyðisfjarðar.
6. Talsímalínan frá Húsavík um Kelduhverfi, Öxarfjörð og Þistilfjörð til Vopna-
fjarðar.
7. Tengilína á milli Norðfjarðar og Fjarðar í Mjóafirði.

Með ofantöldum línun teljast og aukaþræðir, sem vegna aukinna starfa á línun
þessum eru lagðir, eða hjer eftir verður nauðsynlegt, að lagðir séu á hinar eldri staura-
raðir þessara lína.

3. gr.

Til annars flokks teljast:

1. Talsímalínan: Egilsstaðir—Reyðarfjörður—Eskifjörður.
2. — Eskifjörður—Fáskrúðsfjörður.
3. — Seyðisfjörður—Fjörður í Mjóafirði.
4. — Hof í Vopnafirði—Vopnafjörður.
5. — Breiðamýri—Húsavík.
6. — Fagriskógur—Hjalteyri.
7. — Vellir—Dalvík—Ólafsfjörður.
8. — Sauðárkrókur—Siglufjörður.
9. — Ísafjörður—Bolungarvík.
10. — Ísafjörður—Patreksfjörður.
11. — Grund—Borgarnes.

Nr. 25. Lög 22. október um ritsíma og talsímakerfi íslands.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

Nr. 25.

22.

Oktober.

om

Telegraf- og Telefonanlæg paa Island.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle de Telegraf- og Telefonanlæg, som Landet ejer, herefter bygger eller faar Ejendomsret over paa anden Maade, deles i Klasser efter nedenstaaende Regler.

§ 2.

Til første Klasse henregnes:

1. Telegraflinien: Reykjavik—Bordeyri—Akureyri—Seydisfjord.
2. — Bordeyri—Isafjord.
3. Telefonlinien: Reykjavik—Ölfusarbru—Vestmanöerne.
4. — Reykjavik—Havnefjord.
5. Bytelefonanlægene i Reykjavik, Akureyri, Isafjord, Havnefjord og Seydisfjord.
6. Telefonlinien fra Husavik over Kelduhverfi, Öxarfjord, Thistilfjord til Vopnafjord.
7. Forbindelseslinien mellem Nordfjord og Fjördur i Mjoafjord.

Til denne Klasse henregnes ogsaa nye Traade, som det vil vise sig nødvendigt at anbringe paa nævnte Liniers ældre Stolperækker, efter som Trafikmængden forøges.

§ 3.

Til anden Klasse henregnes:

1. Telefonlinien: Egilstadir—Reydarfjord—Eskifjord.
2. — Eskifjord—Faskrudsford.
3. — Seydisfjord—Fjördur i Mjoafjord.
4. — Hof i Vopnafjord—Vopnafjord.
5. — Breidamyri—Husavik.
6. — Fagriskogur—Hjalteyri.
7. — Vellir—Dalvik—Olafsford.
8. — Saudarkrok—Siglufjord.
9. — Isafjord—Bolungarvik.
10. — Isafjord—Patreksford.
11. — Grund—Borgarnes.

- Nr. 25. 12. Talsímalínan: Kalastaðakot—Akranes.
 22. 13. — Hafnarfjörður—Gerðar.
 október. 14. — Ölfusárbrú—Eyrarbakki—Stokkseyri.
 15. — Borðeyri—Búðardalur—Stykkishólmur.
 16. — Stykkishólmur—Hjarðarfell.
 17. — Reykjavík—Þingvellir.
 18. — Hjarðarfell—Ólafsvík—Hellissandur.
 19. — Miðey—Vík í Mýrdal.
 20. — Eskifjörður—Norðfjörður.
 21. — Fáskrúðsfjörður—Djúpivogur.
 22. — Djúpivogur—Hornafjörður.
 23. Hliðartalsímar til Hafnar í Bakkafríði, Þórshafnar og Kópaskers.
 24. Hliðarsími til Hríseyjar.

4. gr.

Til þriðja flokks teljast þau talsímasambönd, sem fyrirhuguð eru, en ótalin í 1. og 2. flokki, svo sem: Til Grenivíkur, Hvammstanga, Skagastrandar og Kálfshamarsvíkur, Kirkjubæjar á Síðu, Grundarfjarðar, Unaóss, og Borgarfjarðar í Norður-Múlasýslu, Raufarhafnar, Súgandafjarðar, Reykjafjarðar í Strandasýslu til Snæfjalla og þaðan að Höfða í Grunnavík, til Staðar í Aðalvík um Hesteyri, frá Hesteyri að Höfn á Hornströndum, um Barðastrandasýslu, frá Hafnarfríði um Garðahverfi til Sviðholts-hverfis á Álfanesi, frá Gerðum um Hafnir til Grindavíkur, frá Hraungerði að Torfastöðum í Biskupstungum og upp í Hreppa, upp á Land og niður í Þykkvabæ í Rangárvallasýslu, svo og frá Eystri-Garðsauka að Hlíðarenda. Enn fremur símakerfi í kaupúnum og þorpum, sem landssjóður eignast.

5. gr.

Landsstjórninni er heimilt að láta framkvæma, ettir því sem vinnukraftur sá, sem landssíminn hefir á að skipa, og önnur atvik og ástæður leyfa, lagning og kaup á þeim talsímalínum, er upp eru talðar í 2. og 3. gr. og eigi eru þegar lagðar eða keyptar af landsjóðs hálfu, þar með taldir aukapræðir þeir, sem nefndir í 2. gr., síðustu málsgrein.

Lagning og kaup framkvæmast eftir þeirri röð, er landsstjórninni með ráðum landssímastjóra þykir rjett.

Einnig er landsstjórninni heimilt að framkvæma þær breytingar og endurbætur á núverandi aðallinum, sem reynslan hefir sýnt, að nauðsynlegar eru góðum og öruggum rekstri.

Ætíð skal þó tilskilið, áður en ráðist er í kaup eða lagning á símalínum, er til 2. flokks telst, að hlutaðeigandi hjerað leggi til lagningarkostnaðar hennar eða kaupverðs tilskilinn hluta, svo sem nú er sagt:

Til 18. liðs 2. flokks	4000 kr.
— 19. — - —	5000 —
— 20. — - —	3000 —
— 21. } — - —	5000 —
— 22. } — - —	5000 —
— 23. — - —	5000 —
— 24. — - —	3000 —

Þar sem fleiri en eitt sýslufjelag eiga hlut að máli um tillag til símalínu, skal stjórnarráðið ákveða sanngjarna skifting á milli þeirra á tillaginu.

Nr. 25. Lög 22. október um ritsíma og talsímakerfi íslands.

12. Telefonlinien: Kalastadakot—Akranes.
13. — Havnefjord—Gerðar.
14. — Ölfusarbru—Eyrarbakki—Stökkseyri.
15. — Borðeyri—Budardal—Stykkisholm.
16. — Stykkisholm—Hjardarfell.
17. — Reykjavík—Thingvellir.
18. — Hjardarfell—Olafsvík—Hellissandur.
19. — Midey—Vík í Myrdal.
20. — Eskifjord—Nordfjord.
21. — Faskrudsfjord—Djupavog.
22. — Djupavog—Hornafjord.
23. Sidelinier til Havn í Bakkafjord, Thorshavn og Kopasker.
24. Sidelinie til Hrisø.

§ 4.

Til tredje Klasse henregnes de paatænkte Telefonanlæg, som ikke er nævnt under 1ste og 2den Klasse. Af saadanne nævnes Telefonlinie til Grenivik, Hvammstangi, Skagastrand og Kalfshamarsvík, Kirkjubær í Sída, Grundarfjord, Unaos og Borgarfjord í Norder-Mula Syssel, Raufarhavn, Sugandafjord, Reykjarfjord í Stranda Syssel til Snæfjöll og derfra til Höfði í Grunnavík, til Stadur í Adalvík over Hesteyri, fra Hesteyri til Höfn paa Hornstrandir gennem Bardastrand Syssel, fra Havnefjord over Gardahverfi til Svidholtshverfi paa Alftanes, fra Gerðar over Hafnir til Grindavík, fra Hraungerði til Torfastadir í Biskupstungur og til Hreppar, nord til Land og sydover til Thykkvíbær í Rangarvalla Syssel samt fra Eystri—Gardsauki til Hlidarendi. Endvidere Lokal-Telefoner í Købstæder og mindre Steder, som Landet maatte købe.

§ 5.

Regeringen bemyndiges til, under Hensyntagen til den til Raadighed for Lands-telegrafvæsenet staaende Arbejdskraft, samt andre Omstændigheder og Forhold, at lade udføre samt købe de under §§ 2 og 3 nævnte Anlæg, som ikke allerede er udført eller overtaget af Landet, hertil medregnede de i § 2 sidste Afsnit nævnte nye Traade paa ældre Stolperækker.

Anlægene udføres og Indkøbene foretages i den Rækkefølge, som Regeringen i Samraad med Telegrafdirektøren bestemmer.

Endvidere er Regeringen bemyndiget til at foretage de Forandringer og Udbedringer ved nuværende Hovedlinier, som Erfaringen har vist nødvendige for sikker og god Drift.

Forinden Beslutning fattes af Regeringen om Udførelse eller Indkøb af nogen af de under § 2 nævnte Linier, skal Regeringen have sikret, at vedkommende interesserede Distrikt erlægger Anlægstilskud saaledes:

Til Post 18 under 2den Klasses Linier	Kr. 4000
— 19 — — — — —	5000
— 20 — — — — —	3000
— 21 } — — — — —	5000
— 22 } — — — — —	5000
— 23 — — — — —	5000
— 24 — — — — —	3000

Hvis mere end et Syssel er interesseret i Anlægget, skal Regeringen skønsmæssig fordele Anlægstilskudet mellem de interesserede Sysler.

Nr. 25.
22.
október.

6. gr.

Enn fremur er landsstjórninni heimilt að láta reisa loftskýtastöð í Reykjavík, er hafi nægan kraft til sambands við útlönd, eftir nánari ákvörðun landsstjórnarinnar, og í samræmi við gildandi samninga.

7. gr.

Þá er lokið er lagning og kaupum á talsímum og talsímakerfum o. fl. samkvæmt 5. gr., skal kaupa og leggja talsíma og talsímakerfi, er til 3. flokks teljast, og enn fremur aukapræði í eldri línur eftir því sem nauðsyn krefur, og skal verja tekjuafgangi af rekstri landssímans ár hvert til framkvæmdar á þessu. Að jafnaði skal fjed til þessara framkvæmda þó veitt á fjárlögum, og þar þá jafnan tekin ákvörðun í hvert sinn um tillag frá hlutaðeigandi hjerði.

8. gr.

Til framkvæmda á lagning og kaupum síma og talsímakerfa o. fl., er 5. og 6. gr. ræðir um, heimilast landstjórninni að taka nægilega stór lán á ábyrgð landsjóðs, er endurgreiðist á 20 árum eða lengri tíma, þó ekki lengri en 30 árum. Halda skal láni þessu eða lánum utan við landsreikninginn, svo og kostnaði þeim, er lánsfjed gengur til. En reikningar þeir skulu jafnframt landsreikningnum leggjast fyrir yfirskoðunarmenn. Umsamdir vextir og afborganir af láni þessu eða lánum takast á fjárlög jafnótt, en eigi teljast þessi útgjöld til reksturskostnaðar (sbr. 7. gr.).

9. gr.

Það skal jafnan vera skilyrði fyrir því, að stofnsettar sjeu talsímastöðvar til almenningsnota, að hreppurinn ábyrgist og kosti að sínum hluta starfræksluna eftir þeim reglum, sem gilda um venjulegar landssímastöðvar, og stjórnin ákveður nánara. Þegar ábyrgð sú, sem hlutaðeigandi hreppur við stofnun venjulegrar landsímastöðvar hefir gefið fyrir þátttöku í reksturskostnaðinum, er útrunninn, á það venjulega að vera skilyrði fyrir áframhaldi stöðvarinnar, að hreppurinn þá á ný taki þátt í rekstursútgjöldum stöðvarinnar eftir gildandi reglum og nánari ákvörðunum landsstjórnarinnar fyrir hvert einstakt tiltelli.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 6.

Regeringen bemyndiges til at lade oprette en Radiotelegrafstation i Reykjavik, med Rækkevidde til Udlandet, efter Regeringens nærmere Bestemmelse og i Overensstemmelse med gældende Overenskomster.

Nr. 25.
22.
Oktober.

§ 7.

Efter at Anlæg og Indkøb af Telefonlinier m. v. i Henhold til § 5 er udført, bliver de til Klasse 3 henlagte Linier samt de nødvendige Ekstratraade paa ældre Linieruter at udføre, og skal Landliniernes aarlige Driftsoverskud anvendes til Bestridelse af Udgifterne herved. I Almindelighed skal disse Anlæg bevilges paa Finansloven, hvor der tillige for hvert enkelt Tilfælde bestemmes, hvor stort vedkommende Distrikts Tilskud til Linien skal være.

§ 8.

De nødvendige Midler til Udførelse af de under §§ 5 og 6 nævnte Nyanlæg og Indkøb af private Linier m. v., tilvejebringes ved Laan, som Regeringen bemyndiges til at optage og som Landskassen garanterer. Laanet eller Laanene amortiseres i Løbet af 20 Aar eller længere Tid, dog ikke over 30 Aar. Der bliver at holde særskilt Regnskab saavel over Afviklingen af Laanet eller Laanene som over Anvendelsen, dog skal Regnskaberne i Lighed med Landsregnskabet revideres af Landsrevisionen. Renter og Afbetalinger af Laanet eller Laanene skal bevilges paa Finansloven, altsaa ikke regnes som Driftsudgift vedkommende Telegrafvæsenet (jfr. § 7).

§ 9.

Det skal som Regel stilles som Betingelse for en almindelig Landstelefonstations Oprettelse, at vedkommende Kommune garanterer og bekoster for sin Del Stationens Drift efter de Regler, som til enhver Tid gælder for Oprettelse af saadanne Stationer og Regeringen nærmere fastsætter. Naar den ved Stationens Oprettelse af vedkommende Kommune givne Garanti er udløbet, skal det endvidere som Regel være en Betingelse for Stationens Bibeholdelse som almindelig Landstelefonstation, at Kommunen paany garanterer og bekoster for sin Del Stationens Drift, efter gældende Regler og Regeringens nærmere Bestemmelser for hvert enkelt Tilfælde.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 26.
22.
október.

Lög

um

vatnsveitu í löggiltum verslunarstöðum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hreppsnefndum er heimilt með samþykki sýslunefndar og stjórnarráðs Íslands að koma á vatnsveitu til almennings nota í löggiltum verslunarstöðum.

2. gr.

Nú vill hreppsnefnd koma á svofeldri vatnsveitu, sem getur um í 1. gr., og skal hún þá láta verkfróðan mann rannsaka staðháttu og, ef tiltækilegt telst að framkvæma verkið, gera nákvæma áætlun um fyrirkomulag vatnsveitunnar og kostnað við lagning hennar og leggja þau gögn fyrir sýslunefnd ásamt áætlun um kostnað við árlegan rekstur vatnsveitunnar, eftir að hún væri komin á. Kostnaður við umgetna rannsókn o. fl. telst til stofnkostnaðar vatnsveitunnar, ef hún kemst á, en greiðist að öðrum kosti úr sveitarsjóði.

Ef sýslunefnd samþykkir, að vatnsveitunni sje komið á, sendir sýslumaður málið til stjórnarráðsins til samþykktar, er svo samþykkir það, með eða án skilyrða, eða neitar samþykki og færir ástæður fyrir.

3. gr.

Landeigendur á því svæði, þar sem hreppsnefndin ákveður, að vatnsveitan skuli vera, skulu skyldir til að láta í tje nægilegt vatn úr uppsprettum, ám og brunnum í landareign þeirra, þó svo, að þeir sjeu eigi með því sviðfir nægilegu vatni til heimilisparfa fyrir þá sjálfa. Svo skal þeim og skylt að láta af hendi lóð og landsafnot til hverskyns mannvirkja, sem með þarf, til þess að safna vatninu og veita því, þar með talið grjóttak, malartekja, sandtekja og rista, og að þola þær eignarkvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarjetti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sjer, alt gegn því, að fult endurgjald komi fyrir. Bætur fyrir jarðrask í óræktuðu landi skulu því að eins greiddar, að álitid verði, að landeigandi bíði skaða við það. — Verði ekki samkomulag milli hreppsnefndar annars vegar og landeiganda eða lóðareiganda hins vegar um endurgjaldið eða framkvæmd einhvers atriðis, þess er að framan greinir, skal eignarnám fram fara. Skal það framkvæmt af þriggja manna nefnd, er sker úr því, hvað taka skuli, og ákveður endurgjaldið. Í nefndina nefnir hreppsnefnd einn mann, land- eða lóðareigandi annan og sýslumaður hinn þriðja. Tilnefni landeigandi eða lóðareigandi engan, skal dómkveðja mann við varnarþing hans.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Vandforsyning i autoriserede Handelssteder.

Nr. 26.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Repsforstanderskaberne bemyndiges til efter indhentet Samtykke af Sysselforstanderskab og Islands Ministerium at anlægge Vandleddninger til almindelig Afbenyttelse i autoriserede Handelssteder.

§ 2.

Hvis et Repsforstanderskab vil anlægge Vandleddning som i § 1 nævnt, skal det lade en sagkyndig Mand undersøge de stedlige Forhold, og hvis Foretagendet synes gennemførligt, udarbejde en nøjagtig Plan for Vandleddningens Udførelse samt Beregning over Bekostningen ved Anlægget. Disse Overslag tilligemed Overslag over de aarlige Omkostninger ved Vandleddningens Drift efter dens Fuldførelse skal dernæst forelægges Sysselforstanderskabet. De ved den omhandlede Undersøgelse m. m. forbundne Udlæg betragtes som hørende til Anlægskontoen, hvis Vandforsyningen bliver gennemført, men i modsat Fald refunderes de af Repskassen.

Hvis Sysselforstanderskabet godkender Vandleddningernes Anlæg, indsender Sysselmanden Sagen til Godkendelse af Ministeriet, som enten giver sit Samtykke dertil med eller uden videre Betingelser eller nægter det med Anførelse af Grundene til Afslaget.

§ 3.

Jordejere paa det Omraade, hvor Vandleddningen efter Repsforstanderskabets Bestemmelse skal føres, ere pligtige til at afstaa tilstrækkeligt Vand af de paa deres Grund værende Kildevæld, Aaer og Brønde, dog saaledes, at de ikke derved kommer til at mangle tilstrækkeligt Vand til eget Hjemmebrug. Desuden ere de pligtige til at afstaa Grund samt Afbenyttelse af samme til alle Foretagender, der behøves til Indsamling af Vand og dets videre Ledning, derunder Borttagelse af Sten, Grus og Sand og Skæring af Græstørv, samt til at finde sig i alle de af Vandleddningen følgende Indskrænkninger i Ejendomsretten, Ulemper og Begrænsninger i Brugsretten, alt imod fuld Erstatning. Erstatning for Grundforandringer paa uopdyrket Jord betales kun, naar det maa antages, at Ejeren lider Skade derved. — Kan Repsforstanderskabet ikke enes med Jord- eller Grundejeren om Erstatningsbeløbet eller om Iværksættelsen af nogen af de foranførte Foranstaltninger, skal Ekspropriation finde Sted. Den foretages af en af tre Medlemmer bestaaende Kommission, der afgør, hvad der skal eksproprieres, samt bestemmer Erstatningen derfor. Af Kommissionen udnævnes et Medlem af Repsforstanderskabet, et af Jord- eller Grundejeren, samt den tredie af Sysselmanden. Hvis Jord- eller Grundejeren ikke udnævner nogen, skal en Mand udmeldes af Retten ved hans Værneting.

Nr. 26. Lov af 26. Oktober om Vandforsyning i autoriserede Handelssteder.

Nr. 26.
22.
október.

4. gr.

Þá er hreppsnefndin hefir komið á vatnsveitu til kaupsins um það, skal hún hafa einkarjett til að selja neysluvatn í kaupsinu.

5. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna, skal hreppsnefndinni heimilt að heimta vatnsskatt af öllum húseignum í kaupsinu (sbr. 6. gr.). Upphæð skattgjaldsins alls ár hvert ákveður hreppsnefndin, en hún má ekki fara fram úr 5⁰/₁₀₀ (fimm af þúsundi) af húsaskattvirðingu húseigna, er skatti þessum eiga að svara. Skatturinn skal lagður á hinar einstöku húseignir eftir gjaldskrá, með flokkum eftir hæð virðingarverðs og tölu íbúða í húsunum, og má eigi nema meiru en 6⁰/₁₀₀ af virðingu á neinni húseign. Húseigandi greiðir gjaldið.

Sjerstakt aukagjald má leggja á verksmiðjur, baðhús, iðnaðarfyrirtæki og önnur fyrirtæki, er vatn nota til annars en venjulegra heimilisparfa, svo og á þá, er hafa vatns-hana utanhúss. Öll skip, jafnt innlend sem útlend, er taka vatn úr vatnsveitu hreppsins, skulu greiða gjald fyrir vatnstökuna. Þessi gjöld skulu og ákveðin í gjaldskránni. Hreppsnefndin semur hana, en stjórnarráðið staðfestir og veitir staðfestingin gjöldunum lögtaksrjett sem öðrum sveitargjöldum.

6. gr.

Hreppsnefndin leggur vatnsæðar svo, að hver húseigandi nái til þeirra í götu eða vegi eða á opnu svæði, er liggur að lóð hans, og verður enginn krafinn um vatnsskatt fyrir en svo er. Frá vatnsæðum þeim, er hreppsnefndin leggur í götu, vegi og opin svæði, leggur hver húseigandi vatnsæðar inn í hús sitt á eigin kostnað.

7. gr.

Stjórnarráði Íslands veitist heimild til að staðfesta reglugjörðir um vatnsveitu til almennings nota í löggiltum verslunarstöðum. Reglugerð semur hlutaðeigandi hreppsnefnd, og má í hana setja ákvæði um notkun vatnsins, meðferð á vatnsæðum og önnur atriði viðvíkjandi vatnsveitunni, sem nauðsynleg kunna að þykja.

8. gr.

Í reglugjörðum þeim, sem getur um í 7. gr., má ákveða alt að 200 kr. sektir fyrir brot gegn ákvæðum þeirra, og fer um mál út af þeim sem um almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Naar Repsforstanderskabet har anlagt Vandledning til Handelsstedet og i dette, skal det have Eneret til Salg af Drikkevand i Handelsstedet.

§ 5.

Til Dækning af Omkostningerne ved Vandledningen har Repsforstanderskabet Hjemmel til at opkræve Vandskat af alle Husejendomme paa Handelsstedet (jfr. § 6). Skattens samlede Beløb bestemmes af Repsforstanderskabet, dog maa det ikke overstige 5 ‰ (5 p. m.) af de til Udredelsen af denne Skat pligtige Husejendommers Vurderingssummer til Brandassurance. Skatten skal paalignes de enkelte Husejendomme efter et Takstregulativ, med Satser efter Husenes Vurderingssum og Lejlighedernes Antal og maa ikke for noget Hus overstige 6 ‰ af dets Vurderingssum. Skatten betales af Husejeren.

Særlig Tillægsskat kan paalignes Fabriker, Badeanstalter, industrielle Foretagender og andre Foretagender, der benytte Vand til andet end almindelig Hjemmebrug, samt dem, som have Vandhaner udenfor Huset. Alle Skibe, saavel indenlandske som udenlandske, der forsyne sig med Vand af Reppens Vandledning, skulle erlægge Betaling for Vandforsyningen. Denne Betaling skal ogsaa bestemmes i Takstregulativet, der affattes af Repsforstanderskabet og stadfæstes af Ministeriet. Stadfæstelsen giver Hjemmel til Udpantning af Skatterne og Afgifterne ligesom andre kommunale Skatter.

§ 6.

Repsforstanderskabet anlægger Vandrørene saaledes, at enhver Husejer kan faa Forbindelse med dem i Gade, Vej eller paa aaben Plads, der støder til hans Grund, hvorhos ingen kan kræves for Vandskat, før end dette er sket. Fra de af Repsforstanderskabet i Gader, Veje og paa aabne Pladser anlagte Vandrør maa enhver Husejer paa egen Bekostning lægge Vandrør ind i sit Hus.

§ 7.

Islands Ministerium bemyndiges til at stadfæste Reglementer om Vandforsyning til almindelig Afbenyttelse i autoriserede Handelssteder. Vedkommende Repsforstanderskab affatter Reglementet. Dette kan indeholde Bestemmelser om Vandets Benyttelse, Behandling af Vandrør, samt andet, som maatte anses nødvendigt.

§ 8.

I de i § 7 omhandlede Reglementer kan fastsættes Bøder for Overtrædelser af samme; Sager i Anledning heraf behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 27.
22.
október.

Lög

um

breyting á lögum nr. 53, 10 nóvbr. 1905 um viðauka við lög 14. desbr. 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Lendingarsjóðsgjald það, sem heimilað er með lögum nr. 53, 10. nóvbr. 1905, má með samþykkt ákveða alt að 2 kr. af hverjum hlut eða 2 % af hlutarupphæðinni. Hundradsgjaldið greiðist af skiftum afla, og skal formaðurinn annast greiðslu þess.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 27.
22.
Oktober.

Forandring af Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til Lov af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den Landingsafgift, som er hjemlet ved Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905, kan ved en Vedtægt fastsættes til indtil 2 Kroner af hver Fangstlod eller 2 pCt. af Loddens Værdi. Procentafgiften erlægges efter Fangstens Deling ved Baadførerens Foranstaltning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 28.
22.
október.

Lög

um

breyting á lögum 18. sept. 1885 um stofnun Landsbanka.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Í 9. gr. laga 18. sept. 1885 um stofnun Landsbanka falli niður orðið »Seyðisfirði«,
en í staðinn komi: á Austfjörðum.

Svo er og bankanum heimilt, með samþykki ráðherra, að setja upp afgreiðslustofu
erlendis á þeim stað, er bankastjórninni ypkir til þess hagkvæmur.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891

Lov

om

Forandring i Lov af 18. September 1885 om Oprettelsen
af en Landsbank.

Nr. 28.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I § 9 i Lov af 18. September 1885 om Oprettelsen af en Landsbank bortfalder
Ordet »Seydisfjord«; i Stedet for sættes: paa Østfjordene.

Derhos bemyndiges Banken til, med Ministerens Sanktion, at oprette et Eks-
peditionskontor udenlands paa det Sted, som Bankbestyrelsen finder egnet dertil.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 29.

22.
október.

Lög

um

eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

I. Um eftirlit með skipum og bátum.

1. gr.

Hver sá maður eða fjelag, sem gerir út skip til mannflutninga, vöruflutninga, eða fiskiveiða hjer við land, sje það svo stórt, að það sje lögskráningarskylt, skal láta skoða skipið af þar tilkvöddum mönnum, áður það leggur út í fyrsta skifti á almanaks-árinu, og má skipið ekki leggja út fyr en skoðunargerð hefur fram farið eftir lögum þessum.

Skipstjóra skal skylt að sjá um, að skoðun þessi fari fram.

2. gr.

Nú vanrækir skipstjóri að sjá um, að lögleg skoðunargerð sje framkvæmd, án vitundar útgerðarmanns, og leggur hann út á skipinu óskoðuðu, skal hann fyrir það sæta sektum samkv. 14. gr., en sje það á vitund eða með vilja útgerðarmanns, að skoðun hafi verið vanrækt, skal hann greiða sektina.

Farist skip, sem lögleg skoðunargerð hefir ekki verið framkvæmd á, eða því hefur hlekt á, svo tjón hefir afhlotist, og líkur eru til að tjónið stafi af óforsvaranlegum útbúnaði, er útgerðarmaður skaðabótaskyldur þeim, er fyrir tjóni varð, hvort heldur fyrir missi fyrirvinnu eða eigna.

3. gr.

Skoðunin skal að jafnaði fram fara, þegar skipið er tóm, ef því verður við komið, áður en varningur er látinn í það, svo að skoðunargerðin geti jafnt fram farið innanborðs sem utan. Sjeu skoðunarmenn ókunnugir skipi því, er skoða á, eða þeir telja uggevænt um, að skipið sje í góðu standi neðansjávar, er þeim heimilt, eftir atvikum skylt, að heimta að skipið sje sett á land. Beri skoðunarmenn ekki fult skyn á einhver þau atriði, er að skoðunargerðinni lúta, svo sem um ástand vjelarinnar, skulu þeir tilkynna það lögreglustjóra, er þá skipar 1 eða fleiri menn þeim til aðstoðar, í þeim tilfellum, sem þörf er á slíkri aðstoð.

Skoðunarmenn framkvæma skoðun sína eftir því, sem lög þessi mæla fyrir, og samkvæmt þeim reglum, er settar verða með konunglegri tilskipun, samanb. 10. gr. Að öðru leyti skulu þeir framkvæma skoðunargerð sína eftir bestu vitund og þekkingu, þannig að þeir geti unnið eið að henni, hvenær sem krafist verður.

Nr. 29. Lög 22. október um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra.

Lov

om

Nr. 29.

22.

Oktober.

Tilsyn med og Sikkerhedsforanstaltninger for Skibe og Baade.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

* I. Om Tilsyn med Skibe og Baaede.

§ 1.

Enhver Enkeltmand eller Selskab, der udreder registreringspligtige Fartøjer til Passager- eller Fragtfart eller til Fiskeri her under Landet, er pligtig at lade Fartøjet syne af dertil udmeldte Mænd, inden det første Gang i Kalendraaret gaar til Søs; forinden Synsforretning efter denne Lov har fundet Sted, maa Fartøjet ikke gaa til Søs. Skibsføreren er pligtig at sørge for at Synet foretages.

§ 2.

Hvis en Skibsfører uden Rederens Vidende forsømmer at lade lovmæssigt Syn foretage, og gaar til Søs med ubesigtiget Fartøj, vil han derfor være at anse med Bøde efter § 14; forsømmes Synet derimod med Rederens Vidende eller Villie, skal denne udrede Bøden.

Naar et Fartøj, der ikke er blevet underkastet lovmæssigt Syn, gaar under eller der tilstøder det noget, hvorved Tab indtræder, og der er Grund til at antage, at Tabet hidrører fra uforsvarlig Udrustning, er Rederen erstatningspligtig overfor den skadelidte, saavel for Tab af Forsørger som for Tab af Ejendele.

§ 3.

Synet skal i Almindelighed saa vidt muligt foretages, naar Fartøjet er tomt, inden Ladning indtages, saaledes at Fartøjet kan synes saavel indvendig som udvendig. Er Synsmændene ukendte med det Fartøj, der skal besigtiges eller de finder det tvivlsomt om Fartøjet er i forsvarlig Stand under Vandlinien, er de berettigede eller efter Omstændighederne forpligtede til at forlange, at Fartøjet sættes paa Land. Har Synsmændene ikke den fornødne Indsigt til alle Enkeltheder i Synsforretningen saa som med Hensyn til Maskinens Beskaffenhed, skulle de derom underrette Politimesteren, som derefter udnævner en eller flere Mænd for at bistaa dem i de Tilfælde, hvor saadan Bistand er paakrævet.

Synsmændene udføre Synet, saaledes som nærværende Lov foreskriver og i Overensstemmelse med de Regler, der fastsættes ved en kongelig Anordning, jfr. § 10. I øvrigt skulle de udføre Synsforretningen efter bedste Overbevisning saaledes, at de paa Forlangende kunne bekræfte den med Ed.

Nr. 29. Lov af 22. Oktober om Tilsyn med og Sikkerhedsforanstaltninger for Skibe og Baaede.

Nr. 29. Skoðunargerðin skal jafnan framkvæmd af tveim skoðunarmönnum, en verði
 22. ágreiningur þeirra á milli, skipar lögreglustjóri oddamann.
 október.

Að skoðunargerðinni lokinni, senda skipsskoðunarmennirnir lögskráningarstjóra brjeflega skýrslu um hana, og getur útgerðarmaður eða helmingur skipshafnar krafist, að þeir staðfesti skýrsluna með drengskaparheiti. Svo getur og útgerðarmaður eða helmingur skipshafnar heintað yfirskoðun. Skulu yfirskoðunarmenn vera 3, og vera skipaðir af lögreglustjóra fyrir hvert einstakt tilfelli. Skal úrskurður þeirra um ástand skips og útbúnað þess vera fullnaðarúrskurður. Kostnað allan við skoðunargerðina greiðir gerðarbeiðandi.

Finni skoðunarmenn þá galla á skipi eða útbúnaði þess, er vanheimila samkv. lögum þessum eða tilskipunum, er settar kunna að verða, að skipið sje notað til siglinga eða fiskiveiða, mega þeir ekki láta úti skoðunarskýrslu, fyr en þeir ganga úr skugga um, að viðunanlega sje úr bætt.

Skoðunargerðin skal framkvæmd strax eftir að um hana hefir verið beðið af skipstjóra eða útgerðarmanni, svo framarlega sem gild forföll ekki hamla skoðunarmönnum.

Tefji þeir skip að nauðsynjalausu með því að framkvæma ekki skoðunargerðina, eða með því að gefa ekki skýrslu um hana, að ástæðulausu, getur útgerðarmaður komið fram ábyrgð á hendur þeim fyrir það fjártjón, er hann kann að bíða við það, að skipið hefir tafist fyrir þeirra vanrækslu í þessu efni.

4. gr.

Í hverju lögsagnarumdæmi á landinu skulu vera svo margir skipsskoðunarmenn, sem þurfa þykir, og skoða þeir öll skip, sem gerð eru út í umdæminu.

Lögreglustjóri ákveður, hve margir skoðunarmenn skuli vera, og útnefnir þá. Skulu þeir vera valinkunnir og óvilhallir menn, og að öðru leyti svo vel hæfir til starfsins, sem föng eru á.

Nú er innan hjerads þess eða kaupsins, þar sem skipa skal skoðunarmenn, skipaábyrgðarfjelag eða sjómanna, og skulu þá nefnd fjelög mega stinga upp á helmingi fleiri skoðunarmönnum, en útnefna á, þannig, að fjelög þessi stingi upp á jafn mörgum hvort. Sje að eins eitt slíkt fjelag til, hefir það ekki uppástungurjett, en þá hafa í kaupstöðum bæjarstjórnir rjett til að tilnefna helmingi fleiri skoðunarmenn en útnefna á, og til sveita sýslunefndir.

II. Ákvæði, er gilda um öll skip og vjelarbáta, sem eiga heimili á Íslandi.

5. gr.

Skip skal telja óhaffært, ef skipsskrokk, útbúnaði skips, vjel eða vjelartækjum eða skipshöfn er svo áfátt, eða skipersvo ofhlaðið eða vanhlaðið, eða það af öðrum ástæðum er svo á sig komið, að álíta verður vegna sjóferða þeirra, er skipið skal fara, að hættulegra sje að vera í förum með því, en venjulegt er við siglingar.

6. gr.

Útgerðarmanni er skylt að sjá um, að óhaffært skip sje eigi haft í förum.

Áður lagt er á stað annast skipstjóri um, að skip sje haffært, hann sjer og um, að það sje hæfilega vel útbúið til ferðarinnar, nægilega ment og birgt að vistum, hafi vatn og læknislyf, kol og aðrar vjelanauðsynjar, ef það er gufuskip. Honum er og skylt, Nr. 29. Lög 22. október um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra.

Synsforretningen udføres altid af to Synsmænd; i Tilfælde af Uenighed imellem dem udnævner Politimesteren en Opmand. Nr. 29.
22.
Oktober.

Efter Synsforretningens Foretagelse tilstiller Synsmændene Politimesteren en skriftlig Indberetning om den; Rederen eller Halvdelen af Skibsmandskabet kan forlange, at Synsmændene bekræfte Indberetningen med en Erklæring paa Tro og Love. Derhos kan Rederen eller Halvdelen af Skibsmandskabet forlange Oversyn. Oversynsmændene skulle være 3 og udnævnes af Politimesteren for hvert enkelt Tilfælde. Deres Afgørelse vedrørende et Fartøjs Tilstand og Udrustning skal være endelig. Alle Omkostninger ved Synsforretningen betales af den, der har forlangt Synet.

Finde Synsmændene saadanne Mangler ved et Fartøj eller dets Udrustning, at det ifølge denne Lov eller Anordninger, der maatte blive udstedte, ikke kan anvendes til Sejlads eller Fiskeri, maa de ikke udstede Synsattest, forinden de har overbevist sig om, at Manglerne er afhjulpne.

Synsforretningen skal, saafremt Synsmændene ikke har lovligt Forfald, finde Sted uden Ophold efter at Begæring derom er fremsat af Skibsfører eller Reder.

Dersom Synsmændene uden Grund opholde et Fartøj ved ikke at foretage Synsforretningen eller ved uden Grund at undlade at afgive Beretning om samme, kan Rederen gøre dem ansvarlige for det Tab, der maatte blive paaført ham derved, at Fartøjet er blevet opholdt paa Grund af deres Forsømmelighed i denne Henseende.

§ 4.

I hver af Landets Jurisdiktioner skal der være saa mange Skibssynsmænd, som anses fornødent; de have at syne alle de Fartøjer, der udredes fra den paagældende Jurisdiktion.

Politimesteren bestemmer Synsmændenes Antal og beskikker dem. De skulle være gode og upartiske Mænd, og saa vel skikkede til Hvervet, som der er Mulighed for.

Naar der indenfor det Distrikt eller i den Handelsplads, hvor Synsmænd skal udnævnes, findes en Forsikringsforening for Skibe eller for Søfolk, kan disse Foreninger bringe i Forslag dobbelt saa mange Synsmænd, som der skal udnævnes, saaledes at hver af Foreningerne udpeger et lige stort Antal. Findes der kun en saadan Forening, har denne ikke Forslagsret, men i saa Fald har i Købstæder Byraadene og udenfor Købstæder Sysselstandskaberne Ret til at udpege det dobbelte Antal af dem, der skal udnævnes.

II. Bestemmelser om alle i Island hjemmehørende Skibe samt om Motorbaade.

§ 5.

Et Fartøj betragtes som usødygtigt, naar det paa Grund af Mangler ved Skrog, Udrustning, Maskineri eller Bemanding eller paa Grund af Overlastning eller mangelfuld Lastning eller af andre Grunde befinder sig i saadan Forfatning, at det under Hensyn- tagen til den Fart, hvortil Fartøjet er bestemt, maa anses forbundet med større Fare for Menneskeliv at gaa til Søs med samme, end Bedriften som saadan almindelig medfører.

§ 6.

Rederen har at paase, at usødygtigt Fartøj ikke holdes i Fart.

Skipperen har, inden Rejsen tiltrædes, at paase, at Fartøjet er sødygtigt og maa sørge for, at det — efter som Farten udkræver det — er behørig udrustet, tilstrækkelig bemannet og forsvarlig forsynet med Proviant, Vand og Lægemidler samt med Kul og
Nr. 29. Lov af 22. Oktober om Tilsyn med og Sikkerhedsforanstaltninger for Skibe og Baade.

Nr. 29. að annast um, að skipið hafi meðferðis þau bendingaáhöld, björgunartæki, sjóbrjef og siglingaverkfæri, sem með þarf. Hann skal einnig sjá um, að fermsla skipsins sje í alla staði hæfileg.

Ákvæðin í 5. og 6. gr. ná einnig til vjellarbáta, að svo miklu leyti, sem við getur átt.

III. Ákvæði um skip, sem eru í förum milli landa.

7. gr.

Nú á skip að ganga landa á milli, eða gufuskip rekur veiðar utan landhelgi, og skal þá fullnægt þeim almennu kröfum, sem settar eru eftir alþjóðlegum rjetti um öryggi skipa, einnig að því leyti, sem við kemur öllum útbúnaði skips, björgunartækjum þess, siglingaverkfærum og fermslu, alt eftir því, hvort skipið er ætlað til fólksflutnings, vöruflutnings, veiða eða annars.

8. gr.

Eftir 1. janúar 1913 skulu skip, sem eiga að vera í förum milli landa, vera með hleðslumerki samkvæmt reglum, sem nánara verða ákveðnar í konunglegri tilskipun. Kostnaðurinn við þetta greiðist af útgerðarmanni. Stjórnarráðið getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði, þegar sjerstaklega stendur á.

Stjórnarráðið hefir og heimild til, ef nauðsynlegt þykir, að gera samninga um útgáfu hleðslumerkis-skirteina handa íslenskum skipum við þau dönsk stjórnarvöld eða flokkunarfelög erlendis, sem hafa heimild til að gefa út slík skirteini.

Hleðslumerkið sýnir, hvað skipið má liggja dýpst í sjó í logni. Ef skip er hlaðið svo, að það liggur dýpra, ber að skoða það ótrygt og geta þá hlutaðeigandi yfirvöld bannað því að halda ferð áfram, þar til úr er bætt.

9. gr.

Nánari fyrirmæli um framkvæmd reglna þeirra, sem settar eru í 7. og 8. gr., og um umsjón með, að þeim sje hlýtt, má setja í konunglegri tilskipun.

IV. Ákvæði um skip, sem eru í förum innanlands, og um vjellarbáta.

10. gr.

Með konunglegri tilskipun skal setja ákvæði um, hvaða öryggisreglur skuli gilda um þilskip (vjelaskip eða seglskip), sem eru í förum með ströndum Íslands eða stunda fiskiveiðar við Ísland, og hvers skoðunarmenn þeir, er ræðir um í lögum þessum, eigi að gæta og skuli krefjast, áður en skip má leggja út, svo lífi manna og heilsu sje eigi frekari hættu búin á skipinu, en alment er samfara sjóferðum þeim, sem skipinu eru ætlaðar.

Í sömu tilskipun skulu sett ákvæði um rúmstærð og gólfstærð í herbergjum skipverja, svo og annan útbúnað þeirra, að því er snertir birtu, loftrás og aðra hollustu-hætti. Reglur þessar ná þó ekki til skipa, sem eru minni en 15 tons, eða sem skipshöfnin dvelur ekki í, en liggur í landi á nóttum.

andre Maskinformødenheder, dersom det er et Dampskib. Han er ligeledes pligtig at ^{Nr. 29.} sørge for, at de fornødne Signalapparater og Bjergningsredskaber findes om Bord, saavel ^{22.} som nødvendige Søkort og Instrumenter; han skal paase Lastningens Forsvarlighed. ^{Oktober.}

Bestemmelserne i §§ 5 og 6 komme ogsaa til Anvendelse paa Motorbaade i det Omfang, som Omstændighederne paakræve.

III. Bestemmelser om Skibe i udenlandsk Fart.

§ 7.

Er Skibet bestemt til Fart paa fremmede Lande eller er Skibet et Dampfartøj bestemt til Fangstekspeditioner udenfor Søterritoriet, skulle Fordringerne til Skibets Sikkerhed bestemmes efter de i den internationale Skibsfart gængse Fordringer, derunder ogsaa med Hensyn til dets Udrustning, Udstyr, Forsyning med Redningsmateriel og Navigationsredskaber, saavel som til Lastningens Forsvarlighed, alt under Hensyn- tagen til Skibets Anvendelse som Passagerskib, Fragtfartøj, Fangstfartøj o. s. v.

§ 8.

De til udenlandsk Fart bestemte Skibe skulle efter 1. Januar 1913 paa Rederiets Bekostning holdes forsynede med Lasteliniemærke overensstemmende med de Regler, som blive fastsatte ved kongelig Anordning. Omkostningerne herved betales af Rederne. Islands Ministerium kan under særlige Omstændigheder tilstaa Afvigelse herfra.

Ministeriet bemyndiges til om fornødent at træffe Overenskomst om Udfærdigelse af Lasteliniecertifikater for islandske Skibe med de til Udstedelse af saadanne Certifikater anerkendte danske Myndigheder eller Klassifikationsselskaber udenfor Island.

Lasteliniemærket angiver det største Dybgaaende, hvortil Skibet maa lastes; Lastning ud herover medfører, at Skibet anses som usikkert og kan stoppes af vedkom- mende Myndigheder, indtil Mangelen er rettet.

§ 9.

Nærmere Regler sigtende til Gennemførelse af de i §§ 7 og 8 givne Forskrifter og Kontrollen med deres Overholdelse kunne gives ved kongelig Anordning.

IV. Bestemmelser om Skibe i indenlandsk Fart og om Motor- baade.

§ 10.

For Dæksfartøjer (Skibe med Maskinkraft eller Sejlskibe) bestemte til Kystfart eller Fiskeri under Island, skal det ved kongelig Anordning fastsættes, hvilke Sikkerheds- forskrifter, der i hvert Fald blive at iagttage samt hvad de i denne Lov omhandlede Syns- mænd have at paase, og hvilke Fordringer de skal kræve opfyldt, forinden Fartøjet kan gaa til Søs, saaledes at Menneskers Liv og Helbred ikke er underkastet større Fare om Bord i Skibet end der i Almindelighed er forbundet med den Fart, hvortil Fartøjet er bestemt.

Fornævnte Anordning skal indeholde Bestemmelser om Rumindhold og Gulv- areal i Mandskabets Lukafer, samt om deres Indretning i øvrigt med Hensyn til Lys, Ventilation og andre Sundhedsforanstaltninger. Disse Regler omfatte dog ikke Fartøjer under 15 Tons eller Fartøjer i hvilke Mandskabet ikke opholder sig, men overnatter i Land.

Nr. 29. Lov af 22. Oktober om Tilsyn med og Sikkerhedsforanstaltninger for Skibe og Baade.

Nr. 29. Í sömu tilskipun skal ákveðið gjald það, er skoðunarmönnum ber fyrir starfa
22. sinn, svo og yfiskoðunarmönnum. Má það vera mismunandi eftir stærð skipa og fyrirhöfn.
október.

Eigi má þó gefa slíka tilskipun út, fyr en fengið er álit stjórnenda Samábyrgðar og Fiskiveiðafjelags Íslands, og má hún eigi í verulegum atriðum vera á annan veg en þessi fjelög telja hyggilegt fyrir sjávarútveginn.

11. gr.

Með sömu skilyrðum má einnig með konunglegri tilskipun setja öryggisreglur fyrir vjellarbáta og þilskip minni en 15 tons.

Um báta þessa má einnig ákveða í tilskipuninni, að vjelina skuli skoða árlega, annaðhvort af sjerfróðum manni, sem lögskráningarstjóri til nefnir, eða af manni, sem stjórnarráðið löggildir til þess, og fær hann þá þóknun fyrir skoðunina, sem ákveðin er í tilskipuninni. Gjald fyrir skoðun greiðist af útgerðarmanni og hefir lögtaksrjett.

Það er tilgangur eftirlitsins, að veita þeim, sem það varðar, ábyggilegar skýrslur um ástand vjelarinnar og veita eigandanum leiðbeiningar sjerfróðs manns. Skoðunar- maður skal svo fljótt, sem því verður við komið, senda skoðunargerðina eiganda, lögreglu- stjóra og innlendum ábyrgðarfjelögum, sem báturinn er váttrygður hjá og þess kunna að óska. Í tilskipuninni skal svo ákveða, að skoðun falli burtu, ef hlutaðeigandi vá- tryggingarfjelag lætur árlega skoða vjelar á þann hátt, sem stjórnarráðið telur tryggan.

V. Ýmisleg ákvæði.

12. gr.

Ef skip eða bátur, sem ferðbúið er frá íslenskri höfn, er talið ósjófært, getur lög- reglustjóri heft burtförina til bráðabirgða með úrskurði, rökstuddum með álitu tveggja, tilnefndra, sjerfróðra, óvilhallra manna, er fengið skal svo fljótt sem auðið er. Þessum úrskurði má áfrýja til stjórnarráðsins; skal það leggja fullnaðarúrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

13. gr.

Nú er skip eða bátur, þar með talin þilskip og vjellarbátar til vöruflutninga eða fiskiveiða, ekki fær til þeirrar farar, sem ætlað er, og skipstjóri eða formaður vanrækir að sjá um, að úrrisje bætt, og getur skipshöfnin þá krafist faraleyfis úr skiprúmi. Þegar meiri hluti skipshafnar krefst þess, er skipstjóri eða formaður skyldur til að láta fram fara löglega skoðunargerð á skipi eða bát, um það, hvort það sje ferðafært. Enn fremur skal skoða vjelina, þar sem því má við koma, ef vjelarstjóri krefst þess. Synji skipstjóri eða formaður þessarar skoðunargerðar, er skipshöfn heimil brottför úr skiprúmi.

Ef skipshöfn fer úr skiprúmi af þessum ástæðum, fær hún kaup fyrir þann tíma, er hún var í skiprúmi, og að auki mánaðarkaup, nema því að eins, að skipshöfn hafi verið ráðin gegn hlut í afla, en þá er eigi afturkræft það, sem útgerðarmaður kann að hafa greitt henni fyrir fram eða um of.

Ef svo reynist við skoðunargerð, að kærur um, að skip eða bátur sje óhaffært, eiga við engin sennileg rök að styðjast, þá skal sá, sem skoðunar hefir beiðst, greiða allan þann kostnað og tjón, er af henni hlýst.

Nr. 29. Lög 22. október um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra.

I samme Anordning fastsættes den Betaling, der tilkommer Synsmænd og Over-^{22.} synsmænd for deres Arbejde. Betalingen kan være forskellig efter Skibenes Størrelse ^{Oktober.} og Arbejdets Omfang.

Forinden saadan Anordning udgives, bør der dog om Sagen erhverves Betænkning fra Samforsikringen og fra Islands Fiskeriforening, og Forskrifterne maa ikke i væsentlige Henseender afvige fra, hvad disse Foreninger anse stemmende med Næringslivets Tarv.

§ 11.

Paa samme Vilkaar kan der tillige ved kongelig Anordning fastsættes Sikkerhedsforskrifter med Hensyn til Motorbaade og Dæksfartøjer under 15 Tons.

For disses Vedkommende kan fremdeles i Anordningen bestemmes, at Motoren skal være Genstand for et aarligt Eftersyn, enten ved en af Mønstringsbestyreren udmeldt sagkyndig Synsmand, eller ved en anden af Ministeriet autoriseret Synsmand, hvis Vederlag fastsættes i Anordningen. Betalingen for Synet udredes af Rederiet og kan inddrives ved Udpantning.

Formaalet for Motoreftersynet skal være at forskaffe de Interesserede paalidelig Oplysning om Motorens Tilstand og at yde Ejeren sagkyndig Vejledning. Om Forretningens Resultat gør Synsmanden snarest muligt Indberetning til Ejeren og til vedkommende Politimester saavel som til de interesserede indenlandske Forsikringsselskaber, der maatte ønske saadan Beretning. Det bør i Anordningen bestemmes, at Synet bortfalder, saafremt vedkommende Forsikringsselskab aarlig lader foretage et efter Ministeriets Skøn betryggende sagkyndigt Motoreftersyn.

V. Forskellige Bestemmelser.

§ 12.

Naar et til Udklarering fra islandsk Havn bestemt Fartøj maa anses usødygtigt, kan det foreløbig standses af Politimesteren. Dekret om saadan Standsning maa dog støttes ved et uden Ophold indhentet motiveret Skøn af tvende af Myndighederne tiltagne sagkyndige og uvillige Mænd, hvorhos Dekretet kan indankes for Islands Ministerium, der snarest mulig afgiver Resolution i Sagen.

§ 13.

Er et Fartøj, herunder ogsaa Dæksfartøjer og Motorbaade til Transport eller Fiskeri, ikke i sødygtig Stand til den Rejse eller Fiskeekspedition, som dermed skal foretages, og Føreren undlader at foretage de Foranstaltninger, som udfordres til at sætte det i behørig Stand, er Mandskabet berettiget til at forlange Afsked. Naar Flertallet af Mandskabet fremsætter Begæring derom, er Føreren forpligtet til at lade foretage lovlig Besigtigelse af Fartøjet til Bedømmelse af dets Sødygtighed, ligesom han ogsaa er forpligtet til, hvor saadant er muligt, at lade Maskinen besigtige, naar Maskinmesteren kræver det; vægrer han sig, har Mandskabet Ret til Afsked.

I fornævnte Tilfælde erholder Mandskabet Hyre for den Tid, det var i Tjenesten, og desuden Maanedshyre, med mindre Mandskabet er blevet forhyret mod Andel i Fangsten, men i saa Fald kan ikke fordres tilbagebetalt, hvad Rederen maatte have udbetalt Mandskabet forskudsvis eller for meget.

Findes det ved Besigtigelsen, at de fremførte Anker mod Fartøjets Sødygtighed har savnet rimelig Grund, skulle de, som have forlangt Besigtigelsen, erstatte al derved forarsaget Bekostning og Skade.

Nr. 29. Lov af 22. Oktober om Tilsyn med og Sikkerhedsforanstaltninger for Skibe og Baade.

Nr. 29.

14. gr.

22.

október.

Brot gegn ákvæðum 2. greinar varða sektum til landssjóðs frá 100 til 2000 krónum. En brot gegn öðrum varúðarreglum, sem settar eru í lögum þessum, svo og vanræksla skoðunarmanna á skyldustörfum þeirra, varða sektum alt að 1000 kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum.

15. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

16. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi feld lög nr. 25 um eftirlit með þilskipum, sem notuð eru til fiskiveiða eða vörufutninga, frá 3. okt. 1903.

17. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1913.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 14.

Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lovs § 2 medfører Bøder til Landskassen af 100—2,000 Kr. Overtrædelse af de øvrige i denne Lov foreskrevne Sikkerhedsforskrifter saavel som Synsmændenes Forsømmelse af deres pligtige Forretninger medfører Bøder af indtil 1,000 Kr., for saa vidt højere Straf ikke er hjemlet ved den øvrige Lovgivning.

Nr. 29.
22.
Oktober.

§ 15.

Sager i Anledning af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 16.

Ved denne Lov ophæves Lov Nr. 25 af 3. Oktober 1903 om Tilsyn med Dæksfartøjer, som benyttes til Fiskeri eller Varetransport.

§ 17.

Denne Lov træder i Kraft 1. Januar 1913.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 30.

22.
október.

Lög

um

vörutoll.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Af vörum, sem fluttar eru til Íslands og ekki eru sendar í pósti, skal greiða gjald
í landssjóð eftir þyngd vörunnar með umbúðum eða eftir rúmmáli, svo sem hjer segir:

1. Af kornvörum, jarðeplum, steinolíu, sementi og kalki og tjöru, 10 aura af hverjum
50 kílógr.
2. Af heyi, gluggagleri, tómum tunnnum, gaddavír, girðingarstólpum úr járn, þakjárn,
smíðajárn og stáli 25 aura af hverjum 50 kílógr.
3. Af alls konar vefnaðarvöru, fatnaði og tvinna 3 kr. af hverjum 50 kílógr.
4. Af salti og kolum, hvers konar sem eru, og hvort sem varan er flutt í land eða lögð
til geymslu í skipum úti eða öðrum geymslurúmum á floti í landhelgi, eða flutt á
höfnum inni eða vogum yfir í önnur skip þeim til notkunar:
 - a. af salti 50 aura af hverri smálest,
 - b. af kolum 1 kr. af hverri smálest.
5. Af trjávið, hurðum, gluggum, húsalistum og tunnustöfum 3 aura af hverju teningsfeti.
6. Af öllum öðrum gjaldskyldum vörum 1 kr. af hverjum 50 kílógr.

Undanþegnar gjaldi þessu eru vörur, sem sjerstaklega er lagður tollur á, prentaðar
bækur og blöð, skip og bátar, tígulsteinar, óhreinsað járn í klumpum, heimilismunir
manna, er flytja vistferlum til landsins, og vanalegur farangur ferðmanna.

Brot úr tolleiningu, sem nemur helmingi eða meira, skal talið sem heil tolleining,
en minna broti skal slept.

2. gr.

Greiða skal og í landssjóð 15 aura af hverjum pósthöggli, sem kemur til landsins.

Gjald þetta greiðir viðtakandi í frímerkjum um leið og hann tekur við högglinum,
og skal pósthúsið, sem afhendir viðtakanda höggul, líma þau á höggulinn sjálfan, og
stimpla þau á venjulegan hátt.

Af pósthögglum, sem eru endursendir til útlanda, skal ekkert gjald greiða, nje
af prentuðum blöðum og bókum.

3. gr.

Vörutollinn skal greiða lögreglustjóra í því lögsagnarumdæmi, þar sem varan er
flutt úr skipi, nema hún samkvæmt farmskrá skipsins eigi að halda áfram með sama eða
Nr. 30. Lög 22. október um vörutoll.

Lov

om

Vare**t**old.

Nr. 30.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af Varer, Postforsendelser undtagne, som indføres til Island, erlægges følgende Afgifter til Landskassen, beregnede efter Varernes Vægt, indbefattet Emballage, eller efter Rumfang:

1. Af Kornvarer, Kartofler, Petroleum, Cement, Kalk og Tjære 10 Øre pr. 50 Kilogram.
2. Af Hø, Vinduesglas, tomme Tønder, Pigtraad, Hegnstolper af Jærn, Bølgeblik, Smedejærn og Staal 25 Øre pr. 50 Kilogram.
3. Af al Slags Tekstilvarer, Beklædningsgenstande og Traad 3 Kroner pr. 50 Kilogram.
4. Af al Slags Salt og Kul, hvad enten Varerne bringes i Land eller henlægges til Opbevaring i Skibe eller andre flydende Opbevaringsrum paa Søterritoriet eller om-skibes inde paa Havne og Fjorde over i andre Skibe til Forbrug paa dem:
 - a. af Salt 50 Øre pr. Ton,
 - b. af Kul 1 Krone pr. Ton.
5. Af Trælast, Døre, Vinduer, Beklædningslister og Tøndestave 3 Øre pr. Kubikfod.
6. Af alle andre afgiftspligtige Varer 1 Krone pr. 50 Kilogram.

Fritagne for denne Afgift ere Varer, paa hvilke der er lagt en særlig Told, trykte Bøger og Aviser, Skibe og Baade, Tegl- og Murstene, Raajærn i Klumper, Bohave tilhørende Personer, der kommer for at tage Bopæl i Landet, samt sædvanlig Pas-sagergods.

Brøkdelen af en Toldenhed, som udgør $\frac{1}{2}$ eller mere, regnes som en hel Toldenhed, medens mindre Brøkdelen bortfalder.

§ 2.

Endvidere erlægges der en Afgift af 15 Øre til Landskassen af hver Postpakke, som kommer til Landet.

Afgiften betales af Adressaten ved Modtagelsen af Pakken i Frimærker, der paaklæbes selve Pakken og stemples paa sædvanlig Maade af det Posthus, der udleverer Pakken.

Af Postpakker, som returneres til Udlandet, saavel som af trykte Bøger og Aviser erlægges ingen Afgift.

§ 3.

Varetolden betales til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor Varerne udlosses, medmindre disse ifølge Skibets Manifest ere bestemte til at føres videre med samme eller

Nr. 30. öðru skipi til annarar hafnar innanlands, og að því er lausakaupmenn snertir, þar sem
 22. skipið á fyrst að sýna skipsskjöl sín eftir gildandi lögum. Gjald þetta greiðist með peningum
 október. eða með ávísun, stílaðri upp á borgun við sýningu, á banka eða aðrar peningastofnanir
 eða áreiðanleg verslunarhús, ef nægileg skilríki, þau er innheimtumaður tekur gild á
 sína ábyrgð, eru fyrir því, að ávísunin verði greidd. Vörutoll skal ákveða eftir farmskrá
 skipsins, eða farmskráteini.

4. gr.

Hinar gjaldskyldu vörur má eigi byrja að flytja úr skipi, fyr en skipstjóri eða afgreiðslumaður hefir skilað lögreglustjóra öllum skjölum, er skipsfarminn snerta, og látið fylgja skriflegt vottorð skipstjóra upp á æru og samvisku um það, að eigi sjeu í skipinu aðrar eða meiri gjaldskyldar vörur til þess staðar en þær, er tilfærðar eru á farmskránni, og þær, sem hann þá samstundis skýrir frá, að ætlaðar sjeu skipinu sjálfu, skipverjum eða farþegum til neyslu á því. Sje uppskipun byrjuð áður en fullnægt er fyrir mælum þessarar greinar, verður skipstjóri sekur um alt að 1000 kr.

5. gr.

Eigi má án samþykkis innheimtumanns afhenda viðtakendum gjaldskyldar vörur fyr en gjaldið er greitt. Brot gegn þessu fyrirmæli varðar sektum, alt að 200 kr., á hendur skipstjóra eða afgreiðslumanni skipsins, ef hann er þar á staðnum. Hafi vörur verið afhentar viðtakanda, án samþykkis innheimtumanns, eða áður en hann hafi fengið kvittun innheimtumanns fyrir því, að gjaldið sje þegar greitt, þá er viðtakandi skyldur til að skýra lögreglustjóra frá þessu þegar í stað, eða í síðasta lagi innan 3 daga frá því, er hann tók við vörunum, og greiði hann þá gjaldið um leið, ef það er eigi þegar greitt. Vörutollurinn fellur í gjalddaga, þegar skip það, er vörurnar flytur, hefir hafnað sig þar, er gjaldið á að greiða.

6. gr.

Lögreglustjóri hefir vald til þess, hvenær sem vera skal, að heimta af hverjum manni í umdæmi sínu, er ástæða þykir til að ætla, að fái gjaldskyldar vörur frá útlöndum, æru- og samviskuvottorð skriflegt um það, hvort hann hafi fengið þesskonar vörur, og ef svo er, hverjar og hve mikið af þeim.

Tregðist nokkur við að gefa vottorð þau, sem ræðir um í þessari grein, má þvinga hann til þess með dagsektum, alt að 20 kr. á dag, og getur lögreglustjóri tiltekið sektirnar í brjefi til viðtakanda.

7. gr.

Farmskrá yfir allan farm skips skal frá hverju landi vera samin í tveimur samhljóða samritum, og auk þess samhljóða útdrættir úr farmskránni yfir vörur þær, sem fara eiga á hverja einstaka höfn. Svo skal á farmskránni tilgreina þyngd á öllum vörutegundum og hverri um sig, nema trjávið, trjegluggum, hurðum, tunnustöfum og húsalistum, sem tilfært skal á farmskránni eftir tölu teningsfeta. Annað eintakið af aðalfarmskránni afhendist lögreglustjóra á þeirri höfn, þar sem skipið fyrst hafnar sig. Lögreglustjóri skal síðan senda stjórnarráðinu samritið af aðalfarmskránni með fyrstu ferð, en útdrættina úr aðalfarmskránni skal afhenda lögreglustjóra eða umboðsmanni hans á hverri höfn, Nr. 30. Lög 22. október um vörutoll.

andet Skib til en anden indenlandsk Havn, og for saa vidt angaar Spekulanthandlere, Nr. 30. hvor Skibet efter den gældende Lovgivning først skal fremvise sine Papirer. Den erlægges kontant eller ved Anvisning, betalbar ved Sigt, enten paa en Bank eller et andet Pengeinstitut eller paa et paalideligt Handelshus, for saa vidt der foreligger tilstrækkelige Bevisligheder, som af Oppebørselsbetjenten paa eget Ansvar tages for gode, for at Anvisningen vil blive betalt. Til Grund for Varetoldens Beregning lægges Skibets Manifest eller Konnossementer. 22.
Oktober.

§ 4.

Handbringelsen af de afgiftspligtige Varer maa ikke begynde, førend Skibsføreren eller Ekspeditøren har afleveret til Politimesteren alle de Dokumenter, der vedrøre Skibets Ladning, i Forbindelse med en af Skibsføreren paa Tro og Love afgivet skriftlig Forsikring om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere til det Sted bestemte afgiftspligtige Varer end de paa Manifestet opførte, samt hvad der efter hans samtidige Forklaring er bestemt til selve Skibet eller til Mandskabs og Passagerers eget Forbrug paa Skibet. Begynder Udlosningen, førend Bestemmelserne i nærværende Paragraf ere fyldestgjorte, ifalder Skibsføreren en Bøde paa indtil 1,000 Kr.

§ 5.

Uden Oppebørselsbetjentens Samtykke maa afgiftspligtige Varer ikke udleveres til Modtageren, førend Afgiften er betalt. For Overtrædelse heraf straffes Skibsføreren eller Ekspeditøren, hvis en saadan findes paa Stedet, med Bøder indtil 200 Kr. Ere Varerne blevne udleverede til Modtageren uden Oppebørselsbetjentens Samtykke, eller førend han har erholdt Oppebørselsbetjentens Kvittering for Afgiftens Berigtigelse, er Modtageren pligtig ufortøvet og senest inden 3 Dage, efter at Varerne ere komne ham i Hænde, at gøre Anmeldelse herom til Politimesteren og samtidig at berigtige Afgiften, hvis dette ikke allerede er sket. Varetolden er forfalden til Betaling, saa snart det Skib, hvormed Varerne indføres, har kastet Anker paa den Havn, hvor Afgiften skal erlægges.

§ 6.

Politimesteren kan til enhver Tid afkræve en hvilken som helst Person i hans Jurisdiktion, om hvem der er Grund til at formode, at han faar afgiftspligtige Varer indførte, en paa Tro og Love afgiven skriftlig Forsikring om, hvorvidt han har modtaget saadanne Varer, og i bekræftende Fald hvilke og hvor stort et Kvantum.

Undslaar nogen sig for at afgive de i nærværende Paragraf omhandlede Forsikringer, kan han tvinges dertil ved Dagnulkter indtil 20 Kr. pr. Dag, der kunne dikteres af Politimesteren i en Skrivelse til Modtageren.

§ 7.

Skibets Manifest over dets hele Ladning fra hvert Land udfærdiges i to lige-lydende Eksemplarer, men desuden skal der forefindes nøjagtige Uddrag af Manifest over de til de enkelte Hayne bestemte Varer. Paa Manifestet skal der opgives Vægten for de opførte Varesorter baade for hver enkelt og alle tilsammen, undtagen for Trælaster, Vinduer af Træ, Døre, Tøndestave og Beklædningslister, der opgives paa Manifestet i Kubikfod. Det ene Eksempplar af Manifestet afleveres til Politimesteren paa den Havn, hvor Skibet først kaster Anker. Politimesteren indsender det derefter ved første Lejlighed til Ministeriet, men Uddragene af Manifestet, der afleveres til Politimesteren eller Nr. 30. Lov af 22. Oktober om Varetold.

Nr. 30. þar sem vörurnar samkvæmt þeim eiga að affermast, og skulu þeir síðan fylgja tollreikning-
22.
október. unum frá hverjum innheimtumanni.

Sje ógreinilega sagt frá um gjaldskyldar vörur í farmskránni, eða ef skýrslurnar þar að lútandi eru eigi fullnægjandi, eða ef ástæða þykir til að rengja, að rjett sje skýrt frá, má lögreglustjóri eða umboðsmaður hans láta rannsaka farminn og hafa eftirlit með uppskipun, svo sem með þarf. Kostnað þann, sem af þessu leiðir, skal greiða úr landssjóði, ef skýrslurnar reynast rjettar, en ef þær reynast ónákvæmar, fellur kostnaðurinn á skipstjóra eða, ef nauðsyn krefur, á þá, er við vörum taka.

Það varðar skipstjóra sektum alt að 1000 kr., ef farmskrár fylgja eigi skipi, samdar eins og hjer er mælt fyrir, eða ef vanrækt er að afhenda þær lögreglustjóra eða umboðsmanni hans.

8. gr.

Nú verður maður uppvis að því, að hafa sagt rangt til um gjaldskyldar vörur, sem hann hefir innflutt, eða veitt móttöku, eða gefið ranga skýrslu þar að lútandi, eða eigi skeytt því, að skýra lögreglustjóra frá gjaldskyldum vörum, er hann hefir innflutt eða tekið við, innan þess tíma, er segir í 5. gr., og skal hann þá sæta sektum alt að 1000 kr. og gjaldi auk þess þrefalda upphæð gjaldsins, er hann hefir reynt að draga undan.

Við ákvörðun sektanna skal taka sjerstakt tillit til þess, hvort viðtakandi hefir haft ástæðu til að ætla, að lögreglustjóri hefði af farmskrá eða öðrum slíkum skilríkjum fengið vitneskju um vöru þá, sem um er að ræða.

9. gr.

Hinar aðfluttu, gjaldskyldu vörur skulu vera að veði fyrir gjaldinu og sektum, og hefir eigandi eigi rjett til að ráða yfir þeim, fyr en búið er að greiða gjöld þessi. Veðrjetturinn helst eins, þótt vörurnar hafi verið afhentar viðtakanda. Sjeu ekki skil gerð samkv. 5. gr., hefir lögreglustjóri vald til að selja vörurnar, án undangengins lögtaks eða fjárnáms, til lúkningar gjaldi og sektum. Það skal gera á uppboði, er boðað sje með viku fyrirvara, og má lögreglustjóri krefjast borgunar við hamarshögg. Nú næst eigi til vöru þeirrar, er gjaldið átti af að greiða, og má þá án undanfarandi birtingar gera lögtak fyrir vörutolli og sektum í öðrum eigum viðtakanda, og selja hið lögtekna á sama hátt og að framan greinir um hina gjaldskyldu vöru.

10. gr.

Verði sú raun á, þegar gjaldskyldar vörur eru fluttar til Íslands, að nokkuð af þeim hafi ónýttst eða rýrnað, eða vörurnar hafi með einhverjum hætti farið forgörðum á leiðinni eða við uppskipun, skal ekkert gjald greiða af því, sem farist hefir, ef eigandi eða umboðsmaður hans sannar með vottorði lögreglustjóra eða umboðsmanns hans, að farmskráin telji meira en viðtakandi fær.

Þegar sjóskemdar vörur eru seldar á uppboði, skal gjaldið greiða fyrir fram af uppboðsandvirðinu, og fáist eigi svo hátt boð, sem gjaldinu nemur, gengur uppboðsandvirðið alt í landssjóð, að kostnaði frádregnum.

11. gr.

Nú er gjaldskyld vara, er vörutollur hefir verið greiddur af, flutt úr landinu aftur, og getur útflytjandi þá fengið hjá lögreglustjóra skírteini þar að lútandi. Ef hann síðan skilar því skírteini aftur, með áritun útlendrar tollstjórnar um það, að vara sú, sem ræðir Nr. 30. Lög 22. október um vörutoll.

hans Fuldmægtig paa hver enkelt Havn, hvor Varerne ifølge dem skal losses, følger som Nr. 30. Bilag med Toldregnskaberne fra de enkelte Oppebørselsbetjente. 22. Oktober.

Ere de i Manifestet indeholdte Opgivelser vedrørende toldpligtige Varer utilstrækkelige, eller ere de dem vedrørende Angivelser ufyldestgørende, eller er der Grund til at betvivle deres Rigtighed, kan Politimesteren eller hans Fuldmægtig lade Ladningen undersøge og føre det fornødne Tilsyn med Skibets Udlosning. De herved foranledigede Udgifter udredes, hvis Angivelserne findes at være nøjagtige, af Landskassen, men hvis de findes unøjagtige, af Skibsføreren eller i fornødent Fald af Varernes Modtagere.

Hvis et Skib mangler Manifest udfærdigede paa den her foreskrevne Maade eller hvis det forsømmes at aflevere dem til Politimesteren eller hans Fuldmægtige, ifalder Skibsføreren en Bøde paa indtil 1,000 Kr.

§ 8.

Findes nogen at have gjort urigtig Angivelse eller at have afgivet urigtig Forsikring med Hensyn til afgiftspligtige af ham indførte eller modtagne Varer, eller forsomt inden den i § 5 fastsatte Frist at anmelde for Politimesteren afgiftspligtige Varer, som han har indført eller modtaget, straffes han med Bøder paa indtil 1,000 Kr. og bøder desuden det Afgiftsbeløb tredobbelt, hvis Erlæggelse han har forsøgt at unddrage sig.

Ved Bødernes Bestemmelse vil der være at tage særligt Hensyn til, om Modtageren har haft Grund til at antage, at Politimesteren af Manifest eller andre lignende Bevisligheder havde faaet Kundskab om den omhandlede Vare.

§ 9.

Saa vel for Afgiftens som for Bødernes Erlæggelse hæfte de indførte, afgiftspligtige Varer, og er Ejeren af dem uberettiget til at raade over dem, før de omhandlede Beløb ere betalte. Sikkerhedsretten bevares uforandret, selv om Varerne ere blevne udleverede til Modtageren. Saafremt Afgiften ikke berigtiges overensstemmende med § 5, er Politimesteren berettiget til at realisere Varerne uden forudgaaet Udpantning eller Udlæg til Dækning af Told og Bøder. Realisationen bør foregaa ved en med en Uges Varsel bekendtgjort Auktion, hvor Politimesteren kan forlange Betaling ved Hammerlaget. Kan der ikke faas fat paa den Vare, hvorefter Afgiften skulde svares, kan der uden forudgaaet Forkyndelse gøres Udpantning for Told og Bøder i Modtagerens andre Ejendele, og det udpantede realiseres paa den foran med Hensyn til de afgiftspligtige Varer anførte Maade.

§ 10.

Naar det maatte vise sig, at noget af de afgiftspligtige Varer, som agtes indførte til Island, er ødelagt eller forringet, eller Varerne paa en eller anden Maade ere gaaede tabt paa Vejen eller ved Udlosningen, udredes ingen Afgift af det saaledes spildte, saafremt Ejeren eller hans Befuldmægtigede med Politimesterens eller dennes Befuldmægtigedes Attest beviser, at der paa Manifestet er opført mere end Adressaten modtager.

Naar havarerede afgiftspligtige Varer sælges ved Auktion, betales Afgiften forlods af Auktionsbeløbet, men erholdes ikke saa højt Bud, som Tolden beløber, betales i Told Auktionsbeløbet med Fradrag af Omkostninger.

§ 11.

Naar en afgiftspligtig Vare, hvorefter Indførselsafgift er bleven betalt, igen udføres fra Landet, kan Eksportøren erholde en Attest desangaaende hos vedkommende Politimester. Hvis han senere tilbageleverer Attesten, forsynet med en Paategning fra en Nr. 30. Lov af 22. Oktober om Varetold.

Nr. 30. um í skirteininu, sje þangað innflutt, þá skal endurgreiða honum tollinn að frádregnum
22. innheimtulaunum.
óktóber.

12. gr.

Með mál, sem rísa af brotum gegn lögum þessum, skal farið sem almenn lögreglumál.

13. gr.

Sektir allar eftir 4. og 5. gr. renna í landssjóð. Hið sama er um sektir eftir 6., 7. og 8. gr., nema einhver hafi komið því til leiðar með frásögn sinni, að svik komist upp, og fær hann þá helming sekta.

14. gr.

Fyrir gjaldheimtum og sektum eftir lögum þessum skal lögreglustjóri gera reikninga samkvæmt reglum þeim, sem settar eru eða settar verða um opinber reikningsskil.

Af upphæð gjaldsins samkvæmt 1. gr. svo og af sektum, fær lögreglustjóri 3 af hundraði í innheimtulaun.

15. gr.

Með lögum þessum er 2. gr. í lögum nr. 16, 9. júlí 1909 um hagfræðisskýrslur úr gildi numin.

16. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1913 og gilda til ársloka 1915.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

udenlandsk Toldbestyrelse om, at den i Attesten omhandlede Vare er indført dertil, kan han faa den erlagte Varetd tilbagebetalt efter Fradrag af Oppebørselsgebyret.

Nr. 30.
22.
Oktober.

§ 12.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 13.

Alle Bøder efter §§ 4 og 5 tilfalde Landskassen. Det samme gælder om Bøder efter §§ 6, 7 og 8, medmindre nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen af den begaaede Toldsvig, i hvilket Fald den ene Halvdel tilfalder ham.

§ 14.

For Oppebørselen af Afgifter og Bøder efter denne Lov aflægges Politimesteren Regnskab i Overensstemmelse med de Regler, som nu gælder eller senere maatte blive fastsatte for Aflæggelsen af Regnskab for offentlige Oppebørseler.

Af Afgiften af de i § 1 anførte Varer saavel som af Bøder erholder Politimesteren 3 pCt. som Oppebørselsgebyr.

§ 15.

Ved nærværende Lov ophæves § 2 i Lov Nr. 16 af 9. Juli 1909 om statistiske Tabeller.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1913 og gælder til Udgangen af Aaret 1915.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 31.
22.
október.

Lög

um

viðauka við lög um útflutningsgjald af fiski, lýsi o. fl.
nr. 16, 4. nóv. 1881.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta. hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Af síld, er flutt er út umbúðalaus í farmrúmi skips, skal greiða útflutningsgjald,
25 aura af hverri tunnu (108—120 ltr.).

2. gr.

Af eftirtöldum fiskiafurðum, sem fluttar eru hjeðan af landi, skal greiða út-
flutningsgjald:

af hverri tunnu síldarlýsis (= 105 kg)	30 aura,
af hverjum 100 kg. af fódurmjöli	30 aura,
af hverjum 100 kg. af fódurkökum	25 aura,
af hverjum 100 kg. af áburðarefnum	15 aura.

3. gr.

Um gjald þetta og greiðslu þess fer eftir fyrirmælum laga nr. 16, frá 4. nóvember
1881 um útflutningsgjald af fiski, lýsi o. fl.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 31.
22.
Oktober.

Tillæg til Lov Nr. 16 af 4. Novbr. 1881 om Udførselsafgift af
Fisk og Tran m. m.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af Sild, der udføres uden Emballage i et Skibs Lasterum skal Udførselsafgift erlægges med 25 Øre af hver Tønde (108—120 Ltr.).

§ 2.

Af efternævnte Fiskeriprodukter, som udføres her fra Landet, skal Udførselsafgift erlægges:

Af hver Tønde Sildeolie (= 105 kg).....	30 Øre
Af hver 100 kg pulveriseret Foder.....	30 —
Af hver 100 kg Foderkager	25 —
Af hver 100 kg Gødningstoffer.....	15 —

§ 3.

Med Hensyn til fornævnte Afgift og dens Udredelse forholdes efter Forskrifterne i Lov Nr. 16 af 4. Novbr. 1881 om Udførselsafgift af Fisk og Tran m. m.

§ 4.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 32.
22.
október.

Lög um

einkasölu-heimild landsstjórnarinnar á steinolíu.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Landsstjórninni veitist heimild til að kaupa svo mikla steinolíu, sem henni þurfa
þykir til að birgja landið, og selja hana kaupmönnum og öðrum (kaupfjelögum, sveitar-
fjelögum o. s. frv.), fyrir það verð, er liðlega svari kostnaði og vöxtum.

Í þessu skyni veitist stjórninni heimild til að taka það lán, sem á þarf að halda.

2. gr.

Meðan stjórnin notar þessa heimild, er engum öðrum leyfilegt að flytja hingað
til lands steinolíu, en stjórninni.

3. gr.

Stjórninni er heimilt að fela einstökum mönnum eða hlutafjelögum innlendum
að standa fyrir kaupum og sölu á olíunni, og hún má einnig framselja í þeirra hendur
heimild sína og einkarjett til oluinnflutnings eftir lögum þessum, með þeim skilyrðum,
er hún telur hyggileg og nauðsynleg, þó ekki lengur en 5 ár.

4. gr.

Brot gegn 2. gr. laga þessara varða sektum alt að 100,000 kr., og skal ólöglega
innflutt olía upptæk, og andvirðið renna í landssjóð. Með brot gegn lögunum skal farið
sem með almenn lögreglumál.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. október 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov af 18de September 1891.

Lov

om

Bemyndigelse for Regeringen til Monopolisering af Petroleumshandelen.

Nr. 32.
22.
Oktober.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til at opkøbe saa megen Petroleum, som anses for nødvendig til Landets Forsyning, og til at sælge den til Købmænd og andre (Handelsselskaber, Kommuner o. s. v.) til en Pris rundelig svarende til Omkostningerne og Renter.

Regeringen bemyndiges til at optage det i saa Henseende fornødne Laan.

§ 2.

Saalænge Regeringen benytter denne Bemyndigelse, er det alle andre end Regeringen forment at indføre Petroleum her til Landet.

§ 3.

Regeringen er bemyndiget til at overdrage til Private eller til indenlandske Aktieselskaber at forestaa Indkøb og Udsalg af Petroleum, eller til at overdrage dem sin egen Bemyndigelse og Eneret paa Indførselen af Petroleum ifølge denne Lov, paa de Vilkaar som den anser for hensigtsmæssige og nødvendige, dog ikke for længere Tidsrum end 5 Aar.

§ 4.

Overtrædelse af denne Lovs § 2 straffes med Bøder indtil 100,000 Kr., hvorhos den ulovlig indførte Petroleum konfiskeres, og det indkomne Beløb tilfalder Landskassen. Overtrædelser af Loven behandles som offentlige Politisager.

§ 5.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. Oktober 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. Oktober 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 33.

17.
nóvbr.

Opið brjef,

um

að hans konunglega tign Haraldur, prins af Danmörku,
sje settur ríkisstjóri.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þarð Vjer höfum í hyggju að sækja heim hans hátign Svíakonung
setjum Vjer ríkisstjóra samkvæmt 1. gr. í lögum nr. 25, 11. febrúar 1871, um ríkis-
stjórn, þegar svo stendur á, að konungur er ekki orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða
fjarverandi, bróður Vorn elskulegan, hans konunglegu tign Harald Christián Frederik,
og hefur hann ríkisstjórn á hendi í Voru nafni frá þessum degi, þangað til Vjer
komum heim aftur.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgenfri, 17. nóvember 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Klaus Berntsen.

Aabent Brev,

hvorved

Hans kongelige Højhed Prins Harald til Danmark
indsættes som Rigsforstander.

Nr. 33.
17.
Novbr.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Da det er vor Agt at aflægge et Besøg hos Hans Majestæt Kongen af Sverig indsætter Vi i Henhold til § 1 i Lov Nr. 25 af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse Vor højtelskede Broder, Hans kongelige Højhed Prins Harald Christian Frederik til som Rigsforstander at føre Regeringen i Vort Navn fra i Dag indtil Vor Hjemkomst.

Hvorefter alle vedkommende sig har at rette.

Givet paa Sorgenfri, den 17de November 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.).

Klaus Berntsen.

Nr. 34.
21.
nóvbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vjer erum aftur heim komnir úr kynnisför Vorri til hans hátignar Sviakonungs kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með opnu brjefi 17. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum nr. 25, 11. febr. 1871 höfðum falið bróður Vorum elskulegum, hans konunglegu tign Haraldi Christiáni Frederiki að hafa á hendi, sem ríkisstjóra, í fjærvist Vorri.

Gefið á Amalíuborg, 21. nóvember 1912.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 34.
21de
Novbr.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelsen af Regeringens Førelse.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vort Besøg hos Hans Majestæt Kongen af Sverig, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Aabent Brev af 17de d. M. i Henhold til § 1 i Lov Nr. 25 af 11. Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Broder, Hans kongelige Højhed Prins Harald Christian Frederik som Rigsforstander.

Givet paa Amalienborg, den 21de November 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 35.
29.
nóvbr.

Bráðabirgðatilskipun

um

djúpristu skipa og hleðslulínu.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt 8. gr. laga 22. október 1912 um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra, viljum Vjer fyrirskipa eftirfarandi bráðabirgðaákvæði um íslensk hafskip, er sigla á erlendar hafnir:

1. gr.

Skipin skulu annaðhvort hafa hleðsluborðsskjal í samræmi við þær reglur, sem settar eru í Danmörku, eða hleðslulínuskírteini frá hinu breska Board of Trade, Lloyds Register of British and Foreign Shipping, The British Corporation for the Survey and Registry of Shipping, eða Norsk Veritas, svo og hleðslulínúmerki, er hlutað-eigandi yfirvöld eða fjelög hafa tekið gild.

Skipin skulu ætíð hafa annaðhvort hleðsluborðsskjal eða hleðslulínuskírteini meðferðis.

2. gr.

Þá er íslenskt skip er afgreitt til útlanda eða kemur úr erlendri höfn, skulu skipgreiðsluvaldsmenn hafa eftirlit með, að fyrirmælum 1. greinar þessarar tilskipunar sje hlýtt og að skipið sje eigi ofhlaðið samkvæmt hleðslulínúmerkjum.

Brot skulu tilkynnt stjórnarráði Íslands og leggur það úrskurð á, hversu með skuli fara.

Nú álíta skipgreiðsluvaldsmenn, að skip sje ofhlaðið svo að bersýnileg hætta sje búin skipi, skipshöfn eða farmi, og skal þá hefta för skipsins samkvæmt fyrirmælum 12. greinar fyrnefndra laga.

Nr. 35. Bráðabirgðatilskipun 29. nóvember um djúpristu skipa og hleðslulínu.

Midlertidig Anordning

angaaende

Nr. 35.
29.
Novbr.

Skibes Dybgaaende og Lastelinie.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: I Henhold til Bestemmelsen i § 8 i Lov af 22. Oktober 1912 om
Tilsyn med og Sikkerhedsforanstaltninger for Skibe og Baade ville Vi herved
have anordnet følgende midlertidige Forskrifter for søgaaende islandske Skibe,
der fare paa fremmed Havn:

§ 1.

Skibet skal være forsynet enten med Fribordsbrev overensstemmende med
de i Danmark gældende Regler eller med Lasteliniecertifikat udfærdiget af det bri-
tiske Board of Trade, Lloyds' Register of British and Foreign Shipping, The British
Corporation for the Survey and Registry of Shipping, eller det norske Veritas samt
med Lasteliniemærker kontrollerede af de paagældende Myndigheder eller Selskaber.

Fribordsbrev eller Certifikat skal stedse forefindes ombord i Skibet.

§ 2.

Naar islandsk Skib udklareres til eller ankommer fra fremmed Havn, skal
Klareringsmyndighederne paase Overholdelsen af de i § 1 givne Regler samt paase,
at Skibet ikke er lastet mere end Lasteliniemærkerne tillader.

Overtrædelser indberettes til Islands Ministerium, der skønner over, om der i
den Anledning vil være at rejse Tiltale.

Skønnes det af Klareringsmyndighederne, at Skibet er saaledes overlastet, at
der er øjensynlig Fare for Skibets, Besætningens eller Ladningens Sikkerhed, vil
Skibet derhos være at standse i Overensstemmelse med Reglerne i fornævnte Lovs § 12.
Nr. 35. Midlertidig Anordning af 29. November angaaende Skibes Dybgaaende og Lastelinie.

Nr. 35.

3. gr.

29.
nóvbr.

Ákvæði þessarar tilskipunar ná eigi til skipa er undanþágu hafa fengið hjá stjórnarráði Íslands samkvæmt 8. gr. tjeðra laga.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. janúar 1913.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 29. nóvember 1912.

Undir vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 3.

Nr. 35.

Bestemmelserne i nærværende Anordning komme ikke til Anvendelse paa Skibe, for hvilke Islands Ministerium i Henhold til Bestemmelsen i fornævnte Lovs § 8 har meddelt Dispensation.

29.
Novbr.

§ 4.

Denne Anordning træder i Kraft 1. Januar 1913.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 29. November 1912.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 36.

25.
nóvbr.

Auglýsing

um

samning, er gjörður var í París 4. maí 1910 um ráðstafanir gegn birtingu klámsmiða.

Þýðing.

Samningur um ráðstafanir gegn birtingu klámsmiða.

Með því að stjórnnum neðantaldra ríkja er öllum jafn umhugað um að greiða fyrir skýrslum sín á milli, innan þeirra takmarka, er sett eru í löggjöf hvers ríkis um sig, um þau atriði, er orðið geta til uppljósturs og hegningar á afbrotum, sem drýgð eru með birtingu klámsmiða, hafa þær ákvarðað að gjöra samning um þetta mál og skipað umboðsmenn í því skyni. Áttu þeir fund með sjer í París frá 18. apríl til 4. maí 1910 og urðu ásáttir um eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Hver samningsstjórn um sig skuldbindur sig til að koma á fót eða tilnefna valdsmann, er hafi á hendi:

- 1) að safna öllum upplýsingum, er greitt geti fyrir uppljóstri og hegningu á athöfn-um, er fela í sjer brot á innanlandslöggjöf þeirra um klámrít, uppdrætti, myndir eða aðra hluti, og jafnframt eru alþjóðlegs eðlis;
- 2) að láta í tje allar upplýsingar, er geti komið í veg fyrir innflutning á ritum þeim, eða öðrum hlutum, er nú var getið, svo og að tryggja eða flyta fyrir, að slík rit eða hlutir verði gjörðir upptækir, allt innan þeirra takmarka, er sett eru í innanlandslöggjöf þeirra;
- 3) að láta í tje upplýsingar um lög, sem þegar eru til eða sett verða í ríkjum þeirra, og eiga við efni þessa samnings.

Samningsrikin munu láta hvert annað vita, með milligöngu frakknesku stjórn-arinnar, hver valdsmaður sá sje, sem tilnefndur verður samkvæmt þessari grein.

2. gr.

Heimilt skal valdsmanni þeim, er getur í 1. gr., að eiga bein brjefaskifti við við samsvarandi stofnun í öðrum samningsríkjum.

Nr. 36. Auglýsing 25. nóvember um samning, er gjörður var í París 4. maí 1910 um ráðstafanir gegn birtingu klámsmiða.

Bekendtgørelse

om

en den 4. Maj 1910 i Paris afsluttet Overenskomst om Forholdsregler imod Offentliggørelse af utugtige Skrifter.

Nr. 36.
25.
Novbr.

Oversættelse.

Arrangement om Forholdsregler mod Offentliggørelse af utugtige Skrifter.

Regeringerne for de nedennævnte Magter, der indenfor de ved deres respektive Lovgivninger fastsatte Grænser i lige høj Grad ønsker at lette den gensidige Meddelelse af Oplysninger, der kan tjene til Eftersporing og Afstraffelse af Forbrydelser, begaaede ved utugtige Offentliggørelser, har besluttet at slutte en Overenskomst herom og har i dette Øjemed udnævnt befuldmægtigede, der har været forsamlede til Konference i Paris fra den 18de April til den 4de Maj 1910 og er komne overens om følgende Bestemmelser.

Art. 1.

Hver af de kontraherende Regeringer forpligter sig til at oprette eller udpege en Myndighed, hvem det paahviler:

- 1) at samle alle Oplysninger, der kan lette Eftersporingen og Afstraffelsen af Handlinger, der udgør Brud paa deres indre Lovgivning om utugtige Skrifter, Tegninger, Billeder eller Genstande, og som tillige har en international Karakter;
- 2) at meddele alle Oplysninger, der kan hindre Indførslen af de i foregaaende Stykke omtalte Offentliggørelser eller Genstande, samt sikre eller fremskynde Beslaglæggelsen deraf, alt indenfor de ved deres indre Lovgivning dragne Grænser;
- 3) at give Meddelelse om de Love, som allerede maatte være udstedte eller blive udstedte i deres Stater angaaende Emnet for nærværende Overenskomst.

De kontraherende Stater vil ved den franske Regerings Mellemkomst gensidig give hinanden Meddelelse om den i Overensstemmelse med nærværende Artikel udpegede Myndighed.

Art. 2.

Den i Art. 1 omtalte Myndighed skal være berettiget til at korrespondere direkte med den tilsvarende Institution i hver af de andre kontraherende Stater.

Nr. 36. Bekendtgørelse af 25. November om en den 4. Maj 1910 i Paris afsluttet Overenskomst om Forholdsregler imod Offentliggørelse af utugtige Skrifter.

Nr. 36.

25.
nóvbr.

3. gr.

Sje innanlandslöggjöf því eigi til fyrirstöðu skal valdsmaður sá, er getur í 1. gr., láta samsvarandi valdsmönnum í öllum hinum samningsríkjum í tje skýrslu um dóma, sem upp eru kveðnir í því landi, um afbrot þau, er ræðir um í 1. gr.

4. gr.

Ríki, er eigi hafa undirskrifað samning þenna, eiga kost á að ganga að honum. Skýra þau frá þessu áformi sínu í skjali, er leggja skal til geymslu í skjalasafni stjórnar frakkneska þjóðveldisins. Skal hún senda hverju samningsríki um sig staðfest eftirrit af skjalinu, stjórnleiðis, og tilgreina jafnframt daginn, er það var lagt til geymslu.

6 mánuðum eftir þann dag öðlast samningurinn gildi í allri landeign þess ríkis, er að honum gekk, og verður það þá samningsríki.

5. gr.

Samningur þessi öðlast gildi 6 mánuðum eftir þann dag, er fullgildingarskjölin verða lögð til geymslu.

Uppsögn á samningi þessum af hálfu eins samningsríkis hefur einungis þýðingu fyrir það ríki, er upp segir.

Uppsögn skal tilkynna í skjali, er leggist til geymslu í skjalasafni stjórnar frakkneska þjóðveldisins. Skal hún senda hverju samningsríki um sig staðfest eftirrit af skjalinu, stjórnleiðis, og tilgreina jafnframt daginn, er það var lagt til geymslu.

12 mánuðum eftir þann dag fellur samningurinn úr gildi alstaðar í landeign þess ríkis, er sagði honum upp.

6. gr.

Samning þenna skal fullgilda og leggja fullgildingarskjölin til geymslu í París jafnskjótt og 6 samningsríki eru tilbúin til þess.

Jafnan er fullgildingarskjal er lagt til geymslu, skal semja gjörð um það og senda hverju samningsríki um sig staðfest eftirrit af henni, stjórnleiðis.

7. gr.

Nú vill samningsríki, að samningur þessi gangi í gildi í einni eða fleiri af nýlendum þess, hjálendum eða konsúlalögdæmum og skýrir það þá frá þessu áformi sínu í skjali, er leggja skal til geymslu í skjalasafni stjórnar frakkneska þjóðveldisins. Skal hún senda hverju samningsríki um sig staðfest eftirrit af skjalinu, stjórnleiðis, og tilgreina jafnframt daginn, er það var lagt til geymslu.

6 mánuðum eftir þann dag öðlast samningurinn gildi í þeim nýlendum, hjálendum eða konsúlalögdæmum, sem tilkynningarskjalið tilgreinir.

Með uppsögn á samningi þessum í einni eða fleiri af nýlendum samningsríkis, hjálendum eða konsúlalögdæmum, skal farið samkvæmt fyrsta kafla þessarar greinar. Öðlast hún gildi 12 mánuðum eftir þann dag, sem uppsagnarskjalið er lagt til geymslu í skjalasafni stjórnar frakkneska þjóðveldisins.

8. gr.

Samningur þessi er dagsettur 4. maí 1910 og geta umboðsmenn þeirra ríkja Nr. 36. Auglýsing 25. nóvember um samning, er gjörður var í París 4. maí 1910 um ráðstafanir gegn birtingu klámsmíða.

Art. 3.

Den i Art. 1 omtalte Myndighed skal, saafremt dens Lands indre Lovgivning ikke er til Hinder derfor, meddele de tilsvarende Myndigheder i alle de øvrige kontraherende Stater Referater af de i nævnte Land fældede Domme angaaende de i Art. 1 omtalte Overtrædelser.

Nr. 36.
25.
Novbr.

Art. 4.

Stater, der ikke har undertegnet nærværende Arrangement, kan tiltræde det. De notificerer denne deres Hensigt ved et Dokument, der deponeres i den franske Republiks Regerings Arkiv. Denne skal ad diplomatisk Vej tilstille hver af de kontraherende Stater bekræftet Genpart heraf og samtidig underrette dem om Datoen for Deponeringen.

6 Maaneder efter denne Dato træder Arrangementet i Kraft for hele den tiltrædende Stats Territorium, hvilken derved bliver kontraherende Stat.

Art. 5.

Nærværende Arrangement skal træde i Kraft 6 Maaneder efter Datoen for Deponeringen af Ratifikationerne.

I Tilfælde af, at en af de kontraherende Stater skulde opsige Arrangementet, skal denne Opsigelse kun have Virkning med Hensyn til denne Stat.

Opsigelsen skal notificeres ved et Dokument, som deponeres i den franske Republiks Regerings Arkiv. Denne skal ad diplomatisk Vej tilstille hver af de kontraherende Stater bekræftet Genpart heraf og samtidig underrette dem om Datoen for Deponeringen.

12 Maaneder efter denne Dato ophører Arrangementet at være i Kraft overalt paa den Stats Territorium, der har opsagt det.

Art. 6.

Nærværende Arrangement skal ratificeres og Ratifikationerne deponeres i Paris, saasnaart 6 af de kontraherende Stater er i Stand dertil.

Om enhver Deponering af Ratifikationer skal der optages en Protokol, hvoraf bekræftet Genpart ad diplomatisk Vej skal tilstilles hver af de kontraherende Stater.

Art. 7.

Hvis en kontraherende Stat ønsker, at nærværende Arrangement skal træde i Kraft i en eller flere af dens Kolonier, Besiddelser eller Konsularjurisdiktionsdistrikter, skal den notificere denne sin Hensigt ved et Dokument, som skal deponeres i den franske Republiks Regerings Arkiv. Denne skal ad diplomatisk Vej tilstille hver af de kontraherende Stater bekræftet Genpart heraf og samtidig underrette dem om Datoen for Deponeringen.

6 Maaneder efter denne Dato træder Arrangementet i Kraft i de i Notifikationsdokumentet omhandlede Kolonier, Besiddelser og Konsularjurisdiktionsdistrikter.

En kontraherende Stats Opsigelse af Arrangementet for en eller flere af dens Kolonier, Besiddelser eller Konsularjurisdiktionsdistrikter skal ske med Iagttagelse af de i nærværende Artikels første Stykke angivne Former og under de der nævnte Betingelser. Den træder i Kraft 12 Maaneder efter Datoen for Deponeringen af Opsigelsesdokumentet i den franske Regerings Arkiv.

Art. 8.

Nærværende Arrangement, der bærer Datoen 4de Maj 1910, kan undertegnes

Nr. 36. Bekendtgørelse af 25. November om en den 4. Maj 1910 i Paris afsluttet Overenskomst om Forholdsregler imod Offentliggørelse af utugtige Skrifter.

Nr. 36. er tóku þátt í ráðstefnunni um ráðstafanir gegn birtingu klámsmiða, undirskrifað hann
 25. í París til 31. júlí næstkomandi.
 nóvbr.

Gjört í París, fjórða maí nítján hundruð og tíu í einu eintaki og skal hverri hinna undirskrifuðu stjórna látið í tje staðfest eftirrit af því.

Fyrir Þýskaland:
 (L. S.) Undirr.: **Albrecht Lentze.**
 (L. S.) Undirr.: **Curt Joël.**

Fyrir Austurríki og fyrir Ungverjaland:
 (L. S.) Undirr.: **A. Nemes,**
 austurrískur-ungverskur erindreki.

Fyrir Austurríki:
 (L. S.) Undirr.: **J. Eichhoff,**
 keisarl.-konungl. austurrískt deildarráð.

Fyrir Ungverjaland:
 (L. S.) Undirr.: **G. Lers,**
 konungl. ungverskt stjórnarráð.

Fyrir Belgíu:
 (L. S.) Undirr.: **Jules Lejeune.**
 (L. S.) Undirr.: **Isidore Maus.**

Fyrir Brasilíu:
 (L. S.) Undirr.: **J. C. de Souza Bandera.**

Fyrir Danmörku:
 (L. S.) Undirr.: **C. E. Cold.**

Fyrir Spán:
 (L. S.) Undirr.: **Octavio Cuartero.**

Fyrir Bandaríkin:
 (L. S.) Undirr.: **A. Bailly Blanchard.**

Fyrir Frakkland:
 (L. S.) Undirr.: **R. Bérenger.**

Fyrir Stórbretaland:
 (L. S.) Undirr.: **E. W. Farnall.**
 (L. S.) Undirr.: **F. S. Bullock.**
 (L. S.) Undirr.: **G. A. Aitken.**

Fyrir Ítalíu:
 (L. S.) Undirr.: **J. C. Buzzatti.**
 (L. S.) Undirr.: **Gerolamo Calvi.**

Fyrir Niðurlöndin:
 (L. S.) Undirr.: **A. de Stuers.**
 (L. S.) Undirr.: **Rethaan Macare.**

Fyrir Portúgal:
 (L. S.) Undirr.: **Greifinn af Souza Roza.**

Fyrir Rússland:
 (L. S.) Undirr.: **Alexis de Bellegarde.**
 (L. S.) Undirr.: **Wladimir Dèruginsky.**

Fyrir Sviss:
 (L. S.) Undirr.: **Lardy.**

Þýðing.

Gjörð um afhending og geymslu á fullgildingum samnings þess, er var undirskrifaður í París 4. maí 1910, um ráðstafanir gegn birtingu klámsmiða.

Samkvæmt 6. gr. í þjóðsamningnum 4. maí 1910 hafa undirritaðir komið saman í utanríkisráðaneytinu í París til þess að leggja fullgildingarskjölin til geymslu og afhenda þau stjórn frakkneska þjóðveldisins.

Fullgildingarskjöl þau, er

- 1) Hans hátign Þýskalands keisari, konungur í Prússlandi;
- 2) Hans hágöfgi forseti Bandaríkjanna í Ameríku;
- 3) Hans hátign konungurinn í Belgíu;
- 4) Hans hátign konungurinn á Spáni;
- 5) Forseti frakkneska þjóðveldisins;
- 6) Hans hátign konungurinn yfir hinu sameinaða konungsríki Bretlandi hinu mikla og Írlandi og eignum Breta handan hafs, keisari yfir Indlandi;

Nr. 36. Auglýsing 25. nóvember um samning, er gjörður var í París 4. maí 1910 um ráðstafanir gegn birtingu klámsmiða.

i Paris indtil førstkommande 31te Juli af befuldmægtigede for de paa Konferencen Nr. 36.
om Forholdsregler mod Offentliggørelse af utugtige Skrifter repræsenterede Magter. 25.
Novbr.

Sket i Paris, den 4de Maj Nitten Hundrede og Ti i eet Eksempplar, hvoraf bekræftet Genpart skal overgives hver af de undertegnede Regeringer.

For Tyskland:

(L. S.) Sign.: **Albrecht Lentze.**

(L. S.) Sign.: **Curt Joël.**

For Østerrig og for Ungarn:

(L. S.) Sign.: **A. Nemes,**
østerrig-ungarsk Chargé d'Affaires.

For Østerrig:

(L. S.) Sign.: **J. Eichhoff,**
Kejserlig-kongelig østerrigsk Sektionsraad.

For Ungarn:

(L. L.) Sign.: **G. Lers,**
Kongelig ungarsk Ministerialraad.

For Belgien:

(L. S.): **Jules Lejeune.**
(L. S.) Sign.: **Isidore Maus.**

For Brasilien:

(L. S.): **J. C. de Souza Bandera.**

For Danmark:

(L. S.) Sign.: **C. E. Cold.**

For Spanien:

(L. S.) Sign.: **Octavio Cárter.**

For de forenede Stater:

(L. S.) Sign.: **A. Bailly Blanchard.**

For Frankrig:

(L. S.) Sign.: **R. Bérenger.**

For Storbritannien:

(L. S.) Sign.: **E. W. Farnall.**

(L. S.) Sign.: **F. S. Bullock.**

(L. S.) Sign.: **G. A. Aitken.**

For Italien:

(L. S.) Sign.: **J. C. Buzzatti.**

(L. S.) Sign.: **Gerolami Calvi.**

For Nederlandene:

(L. S.) Sign.: **A. de Stuers.**

(L. S.) Sign.: **Reethaan Macare.**

For Portugal:

(L. S.) Sign.: **Grev de Souza Roza.**

For Rusland:

L. S.) Sign.: **Alexis de Bellegarde.**

(L. S.) Sign.: **Wladimir Dèruginsky.**

For Schweiz:

(L. S.) Sign.: **Lardy.**

Oversættelse.

Protokol angaaende Deponering af Ratifikationer af det den 4de Maj 1910 i Paris undertegnede Arrangement om Forholdsregler mod Offentliggørelse af utugtige Skrifter.

I Henhold til Artikel 6 i det internationale Arrangement af 4de Maj 1910 er de undertegnede komne sammen i Udenrigsministeriet i Paris for at foretage Depo-
neringen af Ratifikationerne og overlevere dem til den franske Republiks Regering.

De af

- 1) Hans Majestæt den tyske Kejser, Kongen af Preussen;
- 2) Hans Excellence Præsidenten for de forenede amerikanske Stater;
- 3) Hans Majestæt Belgiernes Konge;
- 4) Hans Majestæt Kongen af Spanien;
- 5) Præsidenten for den franske Republik;
- 6) Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland og de britiske oversøiske Besiddelser, Kejser af Indien;

Nr. 36. Bekendtgørelse af 25. November om en den 4. Maj 1910 i Paris afsluttet Overenskomst om Forholdsregler imod Offentliggørelse af utugtige Skrifter.

Nr. 36. 7) Hans hátign konungurinn í Ítalíu;

25. 8) og hin svissneska sambandsstjórn,
nóvbr.

höfðu undirskrifað, voru lögð fram og rannsökuð og reyndust góð og gild. Voru þau síðan afhent stjórn frakkneska þjóðveldisins til geymslu í skjalasafni utanríkisráðaneytisins.

Samkvæmt ákvæðum fyrnefndrar greinar mun frakkneska stjórnin tilkynna samningsríkjunum jafnóðum og fullgildingarskjöl verða lögð til geymslu af hálfu ríkja, er samninginn hafa undirskrifað, en eigi verið tilbúin til þessarar athafnar í dag.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir samið gjörð þessa og sett á hana inn-sigli sín.

Gjört í París, 15. mars 1911.

Fyrir þýzkaland:

(L. S.) Undirr.: **Schoen.**

Fyrir Bandaríkin í Ameríku:

(L. S.) Undirr.: **A. Bailly Blanchard.**

Fyrir Belgíu:

(L. S.) Undirr.: **Guillaume.**

Fyrir Spán:

(L. S.) Undirr.: **I. Perez Caballero.**

Fyrir frakkneska þjóðveldið.

(L. S.) Undirr.: **Jean Cruppi.**

Fyrir Stórbretaland:

(L. S.) Undirr.: **Francis Bertie.**

Fyrir Ítalíu:

(L. S.) Undirr.: **Tittoni.**

Fyrir Sviss:

(L. S.) Undirr.: **Lardy.**

Þýðing.

Danski sendiherrann í París hefur verið í utanríkisráðaneytinu í dag til þess, ásamt utanríkisráðherra frakkneska þjóðveldisins, að leggja til geymslu fullgildingu Hans hátignar Danmerkur konungs á samningi þeim um ráðstafanir gegn birtingu klámsmíða, er var undirskrifaður í París 4. maí 1910. Skjalið var rannsakað og reyndist gott og gilt, og var það síðan afhent til geymslu í skjalasafni frakkneska þjóðveldisins.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir samið gjörð þessa og sett á hana inn-sigli sín.

(L. S.) Undirr.: **F. Reventlow.**

(L. S.) Undirr.: **Jean Cruppi.**

Samkvæmt konungsúrskurði 17. júní þ. á. hefur sendiherra Dana í París tilkynnt frakkneska utanríkisráðaneytinu, að Ísland gangi að framanskráðum samningi og var tilkynningarskjalið lagt til geymslu 28. júlí þ. á. Samningurinn öðlast því gildi á Íslandi 28. janúar 1913.

Þetta tilkynnist hjermeð almenningi.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

7) Hans Majestæt Kongen af Italien;

8) og det schweiziske Forbundsraad

undertegnede Ratifikationsinstrumenter blev fremlagt, hvilke efter stædfunden Undersøgelse blev befundet i god og behørig Form, hvorefter de blev overleveret til den franske Republiks Regering for at deponeres i Udenrigsministeriets Arkiv.

Overensstemmende med fornævnte Artikels Bestemmelser vil den franske Regering give de kontraherende Magter Underretning om den successive Deponering af Ratifikationsinstrumenter, der maatte blive foretaget af de Magter, der har underskrevet Arrangementet, men som ikke har været i Stand til i Dag at skride til denne Formalitet.

Til Bekræftelse heraf har de undertegnede optaget nærværende Protokol og forsynet den med deres Segl.

Sket i Paris den 15de Marts 1911.

For Tyskland:

(L. S.) Sign.: **Schoen.**

For den franske Republik:

(L. S.) Sign.: **Jean Cruppi.**

For de forenede amerikanske Stater:

(L. S.) Sign.: **A. Bailly Blanchard.**

For Storbritannien:

(L. S.) Sign.: **Francis Bertie.**

For Belgien:

(L. S.) Sign.: **Guillaume.**

For Italien:

(L. S.) Sign.: **Tittoni.**

For Spanien:

(L. S.) Sign.: **I. Perez Caballero.**

For Schweiz:

(L. S.) Sign.: **Lardy.**

Oversættelse.

Den danske Gesandt i Paris har i Dag indfundet sig i Udenrigsministeriet for sammen med den franske Republiks Udenrigsminister at foretage Deponeringen af Hans Majestæt Kongen af Danmarks Ratifikation af det den 4de Maj 1910 i Paris undertegnede Arrangement om Forholdsregler mod Offentliggørelse af utugtige Skrifter. Efterat Instrumentet ved Undersøgelse befandtes i god og behørig Form, blev det deponeret for at opbevares i den franske Republiks Arkiv.

Til Bekræftelse heraf har de undertegnede optaget nærværende Protokol, som de har forsynet med deres Segl.

Sket i Paris i to Eksemplarer, den 8de April 1911.

(L. S.) Sign.: **F. Reventlow.**

(L. S.): **Jean Cruppi.**

I Henhold til kongelig Resolution af 17de Juni d. A. har den danske Gesandt i Paris notificeret det franske Udenrigsministerium Islands Tiltrædelse af foranstaaende Arrangement; Deponeringen af Notifikationsdokumentet fandt Sted den 28de Juli d. A. og Arrangementet træder saaledes i Kraft for Islands Vedkommende den 28de Januar 1913.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25de November 1912.

H. Hafstein.

Jon Krabbe.

Nr. 37.

25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og
Hennar Hátignar drotningar Niðurlanda.

Hin danska og hin niðurlenska stjórn hafa 12. febrúar 1904 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Haag 8. mars 1906.

Þýðing.

Hans Hátign konungurinn í Danmörku og Hennar Hátign drotningin í Niðurlöndunum, hafandi gjört sjer hugfastar frumreglurnar í samningnum, sem var gjörður í Haag 29. júlí 1899 um að koma friðsámlegum sáttum á deilur þjóða á milli, og þar sem það er ósk þeirra sjer í lagi að fyrirskipa frumregluna um skuldbundna gjörð í viðskiftum þeirra á milli með almennu samkomulagi, á þann hátt, sem bent er til í 19. gr. tjeðs sammings, hafa ákvarðað að gjöra með sjer samning í þessu skyni og hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign konungurinn í Danmörku:

Herra *Jóhann Hinrik Deuntzer*, stjórnarforseta Hans Hátignar og utanríkisráðgjafa, stórkross dannebrogssorðunnar og dannebrogsmanns, og

Hennar Hátign drotningin í Niðurlöndunum:

Herra *Jacob Dirk Carel barún Heeckeren van Kell*, sendiherra sinn og umboðs-stjórnarherra hjá Hans Hátign konunginum í Danmörku, riddara niðurlenzku ljónsorðunnar,

og er þeir hafa sýnt hvor öðrum umboðsbrjef sín, er reyndust góð og gild, hafa þeir orðið ásáttir um ákvæði þau, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu málsaðilar skuldbinda sig til að bera undir hinn fasta gjörðardóm til úrslita allan ágreining og allar deilur þeirra á milli, sem ekki hefur getað samist um milli stjórnarerindreka þeirra.

2. grein.

Hinir hátignu málsaðilar eiga í hvert skifti, áður en þeir snúa sjer að hinum fasta gjörðardómi, að skrifa undir sjerstakt gjörðarsáttmál, þar sem skýrt eru tilteknir málavextir um og umboðssvið gjörðardómandanna og frestir, sem ber að hegða sjer eftir um samkomu gjörðardómsins og rekstur málsins.

Bekendtgørelse

om

Nr. 37.
25.
Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 12. Februar 1904 er der mellem den danske og den nederlandske Regering bleven afsluttet og under 8. Marts 1906 i Haag bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene, besjælede af Principperne i Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag d. 29. Juli 1899, og med det Ønske navnlig at fastslaa Princippet om tvungen Voldgift i deres gensidige Forbindelser ved en almindelig Overenskomst af den i nævnte Konventions Artikel 19 angivne Art, have besluttet i dette Øjemed at afslutte en Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Johan Henrik Deuntzer*, Hans Majestæts Konseilspræsident og Udenrigsminister, Storkors af Dannebrogordenen og Dannebrogsmænd, og

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:

Hr. *Jacob Dirk Carel Baron Heeckeren van Kell*, Hendes Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark, Ridder af den nederlandske Løveorden, hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, befundne i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at forelægge til Afgørelse for den permanente Voldgiftsdomstol alle Tvistigheder og alle Stridigheder imellem dem, som ikke maatte have kunnet afgøres ad diplomatisk Vej.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, inden de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgifts-Antagelse, hvorved klart fastslaaes Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Tidsfrister, der ville være at iagttage med Hensyn til Voldgiftsdomstolens Sammentræden og Proceduren.

Nr. 37. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 37.
25.
nóvbr.

3. grein.

Það er vitaskuld, að 1. grein á ekki við ágreining milli þegna annars hinna semjandi ríkja, og hins semjandi ríkisins, sem dómstólar hins síðarnefnda ríkis væru, samkvæmt lögum þess, bærir um að leggja dóm á.

4. grein.

Ríki, sem ekki hafa skrifað undir þennan samning, geta aðhýlst hann. Ríki, sem æskir eftir að aðhyllast hann, ber að skýra báðum málaðilum skriflega frá því áformi sínu, að taka þátt í samningnum.

Hluttakan gengur í gildi frá þeim degi að telja, er hið hluttakandi ríki hefur tilkynt báðum þeim ríkjum, sem gjöra samninginn, að öll þessi ríki hafa látið því í tje viðurkenning sína um að hafa tekið á móti tilkynningu þess.

5. grein.

Kæmi það til, að annaðhvort hinna umsemjandi ríkja segði sig laust frá þessum samningi, gengur lausasögnin ekki í gildi fyr en ár er liðið, frá því að hún var skriflega tilkynt hverju um sig af hinum semjandi ríkjum.

6. grein.

Samning þenna ber að staðfesta innan svo stutts frests sem auðið er, og skal staðfestingunum skiftast á í Haag.

Þessu til staðfestu hafa báðir nmboðsmenn skrifað undir þennan samning og hafa sett á hann innsigli sín.

Kaupmannahöfn, 12. febrúar 1904.

(undirritaður) **Deuntzer.**
(L. S.)

(undirritaður) **Carel van Heeckeren.**
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Artikel 3.

Det forstaar sig, at Artikel 1 ikke er anvendelig paa Tvistigheder mellem den ene kontraherende Stats Undersaatter og den anden kontraherende Stat, hvilke Tvistigheder denne sidste Stats Domstole maatte være kompetente til at paadømme i Henhold til denne Stats Lovgivning.

Nr. 37.
25.
Novbr.

Artikel 4.

Stater, der ikke have undertegnet nærværende Konvention, kunne slutte sig til den. Den Stat, som ønsker at slutte sig dertil, skal skriftlig meddele sin Hensigt til hver af de kontraherende Stater.

Tilslutningen træder i Kraft fra den Dato at regne, paa hvilken den tiltrædende Stat har underrettet hver af de kontraherende Stater om, at samtlige disse Stater overfor den have anerkendt Modtagelsen af dens Meddelelse.

Artikel 5.

Dersom en af de kontraherende Stater skulde opsigse nærværende Konvention, skal saadan Opsigelse først træde i Kraft ét Aar efter at skriftlig Meddelelse derom har fundet Sted til hver af de andre kontraherende Stater.

Artikel 6.

Nærværende Konvention skal ratificeres indenfor den kortest mulige Tidsfrist, og Ratifikationerne skulle udveksles i Haag.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paatrykt den deres Sejl.

Kjøbenhavn, den 12. Februar 1904.

(sign.) **Deuntzer.**
(L. S.)

(sign.) **Carel van Heeckeren.**
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 38.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar keisara Rússaveldis.

Hin danska og hin rússneska stjórn hafa 1. mars 1905 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í St. Pjetursborg 11. apríl s. á.

Þýðing.

Hans Hátign konungurinn í Danmörku og Hans Hátign keisarinn yfir Rússaveldi, sem hafa ritað undir samning þann, er gjörður var í Haag 29. júlí 1899 um friðsamlegt sáttmál um deilur þjóða á milli, og óska samkvæmt frumreglum þeim, sem leiddar eru í ljós í 15.—19. gr. tjeðs samnings, að leita samkomulags um að gjöra samning um skuldbundna gjörð, hafa skipað umboðsmenn sína, þá sem hjer segir:

Hans Hátign konungur Danmerkur:

Herra *Poul Ludvig Ernst de Lövenörn*, kammerherra Hans Hátignar og sjerstakan sendiherra og umboðinn stjórnarherra við hirð Rússakeisara, og

Hans Hátign keisarinn yfir Rússaveldi:

Hinn hágöfuga greifa *Lamsdorff*, stjórnarherra Hans Hátignar, sannarlegt leyndarráð og utanríkisráðgjafa,

og er þeir hafa sýnt hvor öðrum umboðsskjöl sín, er reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um greinar þær, sem hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja undir hinn fasta gjörðardóm í Haag, sem er stofnaður með samningi 29. júlí 1899, þau deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þeirra, að svo miklu leyti sem þau snerta ekki sjálfstæði hlutaðeigandi landa, eða lífshagsmuni þeirra, eða framkvæmd fullveldis þeirra, og að svo miklu leyti sem ekki hefur getað samist um þau beina leið milli stjórnarerindreka þeirra.

2. grein.

Hvor málsparturinn um sig sker úr því, hvort deilumálið snertir sjálfstæði hans, lífshagsmuni hans eða framkvæmd fullveldis hans, og fyrir því er þess eðlis, að það veit undir þann málaflokk, sem samkvæmt undanfarandi grein eru undanskilin bindandi gjörðarskyldu.

Nr. 38. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar keisara Rússaveldis.

Bekendtgørelse

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt
Kejseren af Rusland afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 38.

25.
Novbr.

Under 1. Marts er der mellem den danske og den russiske Regering bleven afsluttet og under 11. April s. A. i St. Petersborg bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift.

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kejseren over alle Ruslande, der have undertegnet den i Haag den 29. Juli 1899 afsluttede Overenskomst om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, og som ønske, i Henhold til de i Artiklerne 15—19 af den nævnte Overenskomst udtalte Grundsætninger, at aabne Forhandlinger for at afslutte en Konvention om obligatorisk Voldgift, have udnævnt til deres befuldmægtigede de efternævnte:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Poul Ludvig Ernst de Løvenørn*, Hans Majestæts Kammerherre og overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister ved det Kejserske Russiske Hof, og

Hans Majestæt Kejseren over alle Ruslande:

Hans Ekscellence Grev *Lamsdorff*, Hans Majestæts Statssekretær, virkelige Gehejmeraad og Udenrigsminister,
hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at undergive den ved Overenskomsten af 29. Juli 1899 i Haag oprettede staaende Voldgiftsdomstol de Tvistigheder, der maatte opstaa mellem dem, for saa vidt som de ikke berøre de paagældende Landes Uafhængighed, eller deres Livsinteresser, eller Udøvelsen af deres Suverænitet, og for saa vidt som en Afgørelse i Mindelighed ikke har kunnet opnaas ved direkte diplomatiske Forhandlinger.

Artikel 2.

Hver enkelt Part bedømmer det Spørgsmaal, hvorvidt den opstaaede Tvistighed berører dens Uafhængighed, dens Livsinteresser eller Udøvelsen af dens Souverænitet og, som Følge deraf, ifølge sin Natur henhører under dem, der, ifølge den foregaaende Artikel, ere undtagne fra den bindende Voldgiftsforpligtelse.

Nr. 38. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kejseren af Rusland afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 38.

25.
nóvbr.

3. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að fara ekki fram á undanþágur samkvæmt fyrirfarandi grein, þegar svo er:

I. að deilumálið varðar skilning eða framkvæmd á hvers konar samningi sem er, er þegar er gjörður, eða framvegis kann að verða gjörður milli hinna háu samningsaðila, og beinist að:

- 1) atriðum úr einkamálalöggjöf þjóða á milli;
- 2) skipulagi verslunar- og iðnaðarfjelaga, sem hafa verið stofnuð löglega í öðru-hvoru landinu;
- 3) atriðum úr einkamála- eða sakamála-rjettarfari og að framsali sakamanna;

II. að deilumálið varðar peningakröfur, þegar málspartarnir kannast í aðalatriðunum við skuldbindinguna til að greiða skaðabætur eða hvert annað gjald, sem vera skal.

4. grein.

Þessi samningur kemur til framkvæmdar, jafnvel þó að deilumál þau, sem upp kunna að rísa, kunni að eiga rót sína að rekja til atvika, sem gjörðust, áður en hann varð til.

5. grein.

Það er vitaskuld, að undanfarandi greinar eiga ekki við þess konar deilumál milli þegna beggja samningsaðila eða milli þegns annars þessara ríkja og hins ríkisins, sem dómstólar beggja ríkja, hvers um sig, eftir lögum þeirra eru bærir um að leggja dóm á.

6. grein.

Þegar tilefni er til gjörðardóms milli hinna háu samningsaðila, vilja þeir, nema til sju gjörðardómi samkvæmar undanþágur í gagnstæða átt, í öllu, er snertir tilnefning gjörðardómmendanna og rjettarfarið við gjörðardóminn, hegða sjer eftir ákvörðunum þeim, sem settar voru í sáttmála þeim, sem gjörður var í Haag 29. júlí 1899 um að koma friðsamlegum sáttum á deilumál þjóða á milli, þó að fráskildum atriðum þeim, sem talin verða hjer á eptir.

7. grein.

Gjörðardómendurnir mega ekki vera þegnar þeirra ríkja, sem hafa ritað undir þennan samning, nje eiga heimkynni í löndum þeirra. Atriði þau. sem gjörðin beinist að, má ekki að neinu leyti snerta hagsmunasemi þeirra.

8. grein.

Þyki ástæða til þess, eiga í gjörðardóminum að vera tilteknir þeir frestir, sem ekki mega vera útrunnir, áður en honum er fullnægt.

9. grein.

Í gjörðarsamþykkt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í 31. grein í sáttmálanum frá 29. júlí 1899, skal ákveðinn frestur, sem ekki má vera liðinn, áður en málspartarnir eru búnir að skiftast á um erindi þau og skjöl, sem eiga við efni deilumálsins. Þessum skjalaskiftum á í öllu falli að vera lokið, áður en fundir gjörðardómsins byrja.

Þessi ákvæði snerta á engan hátt það sem fyrir er mælt í Haagsáttmálanum um annað skeið gjörðardóms-rjettarfarsins (39. grein), sjerstaklega ekki fyrirmælin í 43.—49. grein.

Nr. 38. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar keisara Rússaveldis.

Artikel 3.

Nr. 38.
25.
Novbr.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til ikke at gøre Undtagelser gældende i Henhold til foregaaende Artikel i følgende Tilfælde:

- I. I Tilfælde af Stridigheder, naar det drejer sig om Fortolkning eller Anvendelse af en hvilken som helst Overenskomst, der er afsluttet eller fremtidig bliver afsluttet mellem de høje kontraherende Parter, og som har Hensyn til:
 1. Emner af den internationale Privatret;
 2. Ordningen af de Selskaber for Handel og Industri, som ere lovlig oprettede i et af Landene;
 3. Emner af den civile eller den kriminelle Procesmaade, og til Udlevering.
- II. I Tilfælde af Stridigheder angaaende Fordringer paa Penge, naar Forpligtelsen til at udrede en Skadesløsholdelse eller hvilken som helst anden Betaling er anerkendt i Principet af Parterne.

Artikel 4.

Nærværende Konvention finder Anvendelse, selv om de Stridsspørgsmaal, der maatte opstaa, skulde have deres Oprindelse i Kendsgerninger, der ere gaaede forud for dens Afslutning.

Artikel 5.

Det er underforstaaet, at de foregaaende Artikler ikke finde Anvendelse paa saadanne Tvistemaal mellem Undersaatter af de to kontraherende Stater eller mellem en Undersaat af en af disse Stater og den anden Stat, som de respektive Staters Domstole efter deres Lovgivning maatte være kompetente til at paadømme.

Artikel 6.

Naar der er Grund til en Voldgift mellem dem, ville de høje kontraherende Parter, ifald der ikke findes voldgiftsmæssige Undtagelser i modsat Retning, i alt, hvad der angaar Udpegelsen af Voldgiftsdommerne og Voldgiftsproceduren rette sig efter de Bestemmelser, der ere fastslaaede ved den i Haag den 29. Juli 1899 undertegnede Overenskomst om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder med Undtagelse af, hvad der angaar de herefter fremsatte Punkter.

Artikel 7.

Ingen af Voldgiftsdommerne kan være Undersaat af de Stater, der have undertegnet nærværende Konvention, eller have Bopæl paa deres Territorium. De maa ikke have nogen Interesse i de Spørgsmaal, som skulle være Genstand for Voldgift.

Artikel 8.

Hvis der findes Grund dertil, skal Voldgiftskendelsen indeholde Angivelse af de Frister, inden hvilke dens Virkninger skulle indtræde.

Artikel 9.

Den i Artikel 31 af Overenskomsten af 29. Juli 1899 forudsatte Voldgiftsantagelse skal fastslaa en Frist, inden hvilken Udvekslingen mellem de to Parter skal finde Sted af de Indlæg og Dokumenter, der have Hensyn til Stridens Genstand. Denne Udveksling skal i hvert Tilfælde være endt før Begyndelsen af Voldgiftsdomstolens Møder.

Disse Bestemmelser berøre i ingen Henseende, hvad der er fastslaaet ved Haager-Overenskomsten med Hensyn til det andet Stadium af Voldgiftsproceduren (Art. 39), navnlig ikke Bestemmelserne i Art. 43—49.

Nr. 38. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kejseren af Rusland afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 38.
25.
nóvbr.

10. grein.

Þessi samningur skal vera í gildi í 10 ár frá þeim degi að telja, er skifst hefur verið á um fullgildingar hans. Sje svo, að hvorugur hinna háu samningsaðila hafi, 6 mánuðum áður en þetta árábil er liðið, látið í ljósi það áform sitt, að láta hann falla úr gildi, skal samningurinn vera skuldbindandi þangað til ár er liðið frá þeim degi, þegar annarhvor hinna háu samningsaðila hefur sagt honum upp.

11. grein.

Þennan samning ber að fullgilda svo fljótt sem auðið er, og skal skifst á um fullgildingarnar í St. Pjetursborg í seinasta lagi 14. apríl 1905.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað undir þennan samning og sett á hann skjaldarmerkis innsigli sín.

Gjört í St. Pjetursborg $\frac{1. \text{ mars}}{16. \text{ febrúar}}$ 1905.

P. Lövenörn.
(L. S.)

Greifi **Lamsdorff.**
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Artikel 10.

Nærværende Konvention skal vare i 10 Aar fra den Dag af, da Udvekslingen af Ratifikationerne har fundet Sted. I det Tilfælde, at ingen af de høje kontraherende Parter, seks Maaneder før Udgangen af denne Periode, skulde have tilkendegivet sin Hensigt at lade Virkningerne af den ophøre, vil Konventionen forblive bindende, indtil Forløbet af et Aar fra den Dag af, da den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter har opsagt den.

Nr. 38.
25.
Novbr.

Artikel 11.

Nærværende Konvention skal ratificeres snarest muligt og Ratifikationerne udveksles i St. Petersborg senest den 14. April 1905.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Vaabensegl.

Sket i St. Petersborg, den $\frac{1. \text{ Marts}}{16. \text{ Februar}}$ 1905.

P. Løvenørn.
(L. S.)

Greve **Lamsdorff.**
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 39.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Belgíu.

Hin danska og hin belgiska stjórn hafa 26. apríl 1905 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hana í Bryssel 2. maí 1906.

Pýðing.

Hans Hátign konungurinn í Danmörku og Hans Hátign konungurinn í Belgíu, sem æskja eftir því að ráða með gjörðum til lykta öllum þeim deilumálum, sem kynnu að rísa upp milli landa þeirra, hafa ákvarðað, að gjöra í því skyni samning, og hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign konungur Danmerkur:

Herra *Jóhann Wilhelm Grevenkop Castenskjold*, kammerhera Hans Hátignar og erindreka í Bryssel, riddara dannnebrogsorðunnar, og

Hans Hátign Belga konungur:

Herra *barin Favereau*, riddara Leopoldsorðunnar, o. s. frv., o. s. frv., o. s. frv., Senator utanríkisráðgjafa Hans Hátignar, og er þeir hafa látið hvor öðrum uppi umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um greinar þær, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja undir hinn fasta gjörðardóm, sem stofnaður var með sáttmálanum 29. júlí 1899 í Haag, þau deilumál, sem kynnu að rísa upp á milli þeirra, þegar svo stendur á sem segir í 3. gr., að svo miklu leyti, sem þau snerta hvorki lífshagsmuni nje sjálfstæði samningslandanna, og sáttum hefur ekki orðið komið á með beinum samningum af hálfu erindreka, nje á neinn annan friðsamlegan hátt, sem vera kann.

2. grein.

Það ber undir hvern hinna hátignu málsaðila fyrir sig að skera úr því, hvort deilumálið, sem upp hefur risið, snertir lífshagsmuni eða sjálfstæði hans og fyrir því er þess eðlis, að það heyrir undir þau mál, sem samkvæmt undangangandi grein eru undanskilin skuldbundinni gjörð.

Nr. 39. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Belgíu.

Bekendtgørelse

om

Nr. 39.
25.
Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Belgien afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 26. April 1905 er der mellem den danske og den belgiske Regering bleven afsluttet og under 2. Maj 1906 i Bryssel bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift.

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Belgiernes Konge, der ønske, saa vidt muligt, ved Hjælp af Voldgift at ordne de Tvistigheder, der maatte opstaa mellem deres Lande, have bestemt i det Øjemed at afslutte en Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Johan Wilhelm Grevenkop Castenskiold*, Hans Majestæts Kammerherre og Chargé d'Affaires i Bryssel, Ridder af Dannebrog, og

Hans Majestæt Belgiernes Konge:

Hr. *Baron Favereau*, Ridder af Leopoldsordenen osv. osv., Senator, Hans Majestæts Udenrigsminister, hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagt, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til den ved Konventionen af 29. Juli 1899 i Haag oprettede permanente Voldgiftsdomstol de Tvistigheder, der maatte opstaa imellem dem i de i Artikel 3 opregnede Tilfælde, for saa vidt de hverken berøre de kontraherende Landes Livsinteresser eller Uafhængighed, og en mindelig Afgørelse ikke har kunnet opnaas ved direkte diplomatiske Forhandlinger eller ad hvilken som helst anden fredelig Vej.

Artikel 2.

Det tilkommer enhver af de høje kontraherende Parter at afgøre, hvorvidt den opstaaede Tvistighed berører dens Livsinteresser eller Uafhængighed og, som Følge deraf, efter sin Natur henhører til dem, der i Henhold til den foregaaende Artikel ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Nr. 39. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Belgien afsluttet Konvention om Voldgift

Nr. 39.
25.
nóvbr.

3. grein.

Gjörð skal vera skuldbindandi milli hinna hátignu samningsaðila:

1. Þegar svo er, með þeim fyrirvara, sem áskilinn er í 1. gr., að ágreiningur hefur risið um framkvæmd eða skilning á öllum samningum, sem gjörðir hafa verið eða gjörðir kunna að verða milli þeirra, að undanskildum þeim samningum, sem önnur ríki hafa tekið þátt í eða aðhýlt.

2. Þegar svo er, að ágreiningur hefur risið upp um peningakröfur, og greiðslu-skuldbindingin er viðurkend í aðalatriðunum af hinum hátignu samningsaðilum, og ágreiningurinn er að eins um fjárhæð greiðslunnar. Þegar svo stendur á, falla undirskriftuð ríki frá að bera fyrir sig áðurnefndan fyrirvara.

4. grein.

Þessi samningur á við, þrátt fyrir það, þó þau deilumál, sem kynnu að rísa upp, ættu rót sína að rekja til atvika, sem gjörðust áður en samningurinn varð til.

5. grein.

Það er vitaskuld, að greinar þær, sem á undan fara, eiga ekki við um þau deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annars samningsaðila og hins samningsríkisins, þegar dómstólarnir eru bærir um samkvæmt löggjöf ríkisins að leggja dóm á deilumálið.

6. grein.

Þegar tilefni er til gjörðardóms milli hinna hátignu samningsaðila, vilja þeir, ef ekki eru til gjörðardómi samkvæmar ákvarðanir í gagnstæða átt, fara í öllu, sem snertir tilnefning gjörðardómendanna og gjörðarrjettarfarið, eftir fyrirmælum þeim, sem sett eru í sáttmálanum, er undirskrifaður var í Haag 29. júlí 1899 um að koma friðsamlegum sáttum á deilumál þjóða á milli, að undanskildu því er snertir atriði þau, er talin verða hjer á eftir.

7. grein.

Enginn gjörðardómendanna má vera þegn þeirra ríkja, sem hafa skrifað undir þennan samning, eða eiga heimkynni í löndum þeirra, enda mega atriði þau, sem gjörðin beinist að, ekki snerta hagsmunasemi hans.

8. grein.

Í gjörðarsamþykkt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í 31. gr. í sáttmálanum frá 29. júlí 1899, skal ákveðinn frestur, sem ekki má vera liðinn áður en málspartarnir eru búnir að skiftast á um erindi þau eða skjöl, sem varða efni deilumálsins. Þessum skjalaskiftum á í öllu falli að vera lokið, áður en fundir gjörðardómsins hefjast.

9. grein.

Í gjörðarsamþykktinni skal ákveðin fjárhæð sú, sem hinir hátignu samningsaðilar eiga þá þegar að láta vera til taks handa hinni föstu ritstofu gjörðardómsins til lúkningar kostnaðinum af dómsgjörningnum, samkvæmt 57. gr. í sáttmálanum frá 29. júlí 1899.

10. grein.

Í gjörðardóminum eiga að vera tilteknir frestir þeir, sem eigi mega vera út runnir, áður en honum er fullnægt.

Nr. 39. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Belgíu.

Artikel 3.

Voldgift skal være obligatorisk mellem de høje kontraherende Parter:

1. Under de i Artikel 1 angivne Forbehold, i Tilfælde af Stridigheder angaaende Anvendelsen eller Fortolkningen af alle Overenskomster, der ere eller maatte blive afsluttede mellem dem, med Undtagelse af saadanne, som andre Magter maatte have deltaget i eller sluttet sig til.

2. I Tilfælde af Stridigheder angaaende Fordringer paa Penge, naar Forpligtelsen til at betale er anerkendt i Principet af de høje kontraherende Parter og kun Størrelsen af det Beløb, der skal betales, er omstridt. I dette Tilfælde give de undertegnede Magter Afkald paa at paaberaabe sig de ovenfor omtalte Forbehold.

Artikel 4.

Nærværende Konvention finder Anvendelse, selv om de Stridsspørgsmaal, der maatte opstaa, skulde have deres Oprindelse i Kendsgerninger, der ligge forud for dens Afslutning.

Artikel 5.

Man er enig om, at de foregaaende Artikler ikke ere anvendelige paa Tvistigheder, som maatte opstaa mellem en Undersaat af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene i Følge denne Stats Lovgivning ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalet.

Artikel 6.

Naar der er Grund til Voldgift mellem de høje kontraherende Parter, ville de, i Fald der ikke findes voldgiftsmæssige Bestemmelser i modsat Retning, i alt, hvad der angaar Udpegelsen af Voldgiftsmændene og Voldgiftsproceduren, rette sig efter de Regler, der ere fastslaaede ved den i Haag den 29. Juli 1899 undertegnede Konvention om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, med Undtagelse af, hvad der angaar de herefter angivne Punkter.

Artikel 7.

Ingen af Voldgiftsmændene maa være Undersaat af de Stater, der have undertegnet nærværende Konvention, eller have Bopæl paa deres Territorium, eller være interesseret i de Spørgsmaal, som ere Genstand for Voldgiften.

Artikel 8.

Den i Artikel 31 i Konventionen af 29. Juli 1899 forudsatte Voldgiftsantagelse skal fastsætte en Frist, inden hvilken Udvekslingen af de Indlæg og Dokumenter, der have Hensyn til Stridens Genstand, skal finde Sted mellem de to Parter. Denne Udveksling skal i hvert Tilfælde være endt før Begyndelsen af Voldgiftsrettens Møder.

Artikel 9.

Voldgiftsantagelsen skal fastsætte det Beløb, som de høje kontraherende Parter straks skulle stille til Disposition for Voldgiftsdomstolens staaende Bureau til Dækning af Omkostningerne ved Retsforhandlingerne i Overensstemmelse med Artikel 57 i Konventionen af 29. Juli 1899.

Artikel 10.

Voldgiftskendelsen skal indeholde Angivelse af de Frister, inden hvilke den skal efterkommes.

Nr. 39. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Belgien afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 39.
25.
nóvbr.

11. grein.

Samningur þessi er gjörður fyrir 10 ár. Hann gengur í gildi mánuði eftir að skifst hefur verið á um fullgildingar hans. Sje svo, að hvorugur hinna hátígnu samningsaðila hafi, sex mánuðum áður en þetta árábil er liðið, látið í ljósi það áform sitt, að láta hann falla úr gildi, heldur samningurinn áfram að vera skuldbindandi, þangað til ár er liðið frá þeim degi að telja, er annarhvor hinna hátígnu samningsaðila hefur sagt honum upp.

12. grein.

Samning þennan skal fullgilda svo fljótt sem auðið er, og um fullgildingarnar skal skifst á í Bryssel.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað nöfn sín undir þennan samning og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Bryssel í tveimur frumritum 26. apríl 1905.

(undirritaður) **W. Grevenkop Castenskiöld.**
(L. S.)

(undirritaður) **Favereau.**
(L. S.)

Um fullgildingarnar var skifst á í Bryssel 2. maí 1906, og var þá um leið ritað undir gjörðabók, svo látandi:

Þýðing.

Um leið og undirritaðir umboðsmenn skiftast á um fullgildingar gjörðarsamnings þess milli Danmerkur og Belgíu, sem gjörður var 26. apríl 1905, lýsa þeir eftir skipunum stjórna sinna, yfir því sem hjer fer á eftir:

• Það er samkomulag, að tjeður samningur nemi ekki úr gildi fyrirmælin í 20. gr. í verslunar- og siglingasamningi þeim, sem gjörður var milli Danmerkur og Belgíu 18. júní 1895.

Því til staðfestu hafa báðir umboðsmenn samið þennan viðauka, sem á að hafa sama gildi, eins og fyrirmæli hans hefðu verið tekin í sjálfan samninginn.

Gjört í Bryssel í tveimur frumritum 2. maí 1906.

(undirritaður) **W. Grevenkop Castenskiöld.**

(undirritaður) **Favereau.**

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Artikel 11.

Nr. 39.
25.
Novbr.

Nærværende Konvention er afsluttet paa ti Aar. Den træder i Kraft een Maaned efter Ratifikationernes Udveksling. I det Tilfælde, at ingen af de høje kontraherende Parter seks Maaneder før Udgangen af nævnte Periode skulde have tilkendegivet sin Hensigt at lade Virkningen af den ophøre, forbliver Konventionen bindende indtil Forløbet af eet Aar fra den Dag at regne, da den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter har opsagt den.

Artikel 12.

Nærværende Konvention skal ratificeres snarest mulig og Ratifikationerne skulle udveksles i Bryssel.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Sket i Bryssel, i dobbelt Udfærdigelse, den 26. April 1905.

(undert.) **W. Grevenkop Castenskiold.**
(L. S.)

(undert.) **Favereau.**
(L. S.)

Ratifikationerne blev udvekslede i Bryssel den 2. Maj 1906, hvor samtidig undertegnedes en Protokol af følgende Indhold:

Oversættelse.

Idet de skride til Udvekslingen af Ratifikationerne til den under 26. April 1905 mellem Danmark og Belgien afsluttede Voldgiftskonvention, erklære de undertegnede befuldmægtigede, efter deres Regeringers Ordre, følgende:

Man er enig om, at den nævnte Konvention ikke ophæver Bestemmelserne i Artikel 20 i den mellem Danmark og Belgien den 18. Juni 1895 afsluttede Handels- og Søfartstraktat.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede opsat nærværende Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som om den Bestemmelse, den indeholder, var optaget i selve Konventionen.

Sket i Bryssel, i dobbelt Eksempplar, den 2. Maj 1906.

(undert.) **W. Grevenkop Castenskiold.**

(undert.) **Favereau.**

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 40.

25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og
Hans Hátignar konungs sambandsríkisins Bretlands hins
mikla og Írlands.

Hin danska og hin breska stjórn hafa 25. október 1905 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í London 4. maí 1906.

Hans Hátign Danmerkur konungur og Hans Hátign konungur sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands og eigna Breta handan hafs, keisari Indlands, sem hafa ritað undir sáttmálann um að koma sáttum á deilumál landa á milli, er gjörður var í Haag 29. júlí 1899;

hafa, fyrir sakir þess, að hinir hátignu samningsaðilar hafa áskilið sjer í 19. gr. í áminstum sáttmála að gjöra samninga um að leggja í gjörð allan ágreining, sem þeim virðist auðið að láta sæta þeirri meðferð, skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Herra *Frants Ernest Bille*, kammerherra Hans Hátignar og sjerstaklegan sendiherra og umboðinn stjórnarherra í Lundúnum, stórkross dannebrogssorðunnar og dannebrogsmann, o. s. frv., og

Hans Hátign konungur sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands og eigna Breta handan hafs, keisari Indlands: hinn stórvirðulega *Henry Charles Keith Petty-Fitzmaurice*, markgreifa af Lansdowne, fyrsta utanríkismálaráðherra Hans Hátignar;

og er þeir hafa látið uppi við hvor annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um ákvæði þau, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Deilumál, sem kynnu að rísa út af lagaatriðum eða um skilning á gildandi samningum milli hinna hátignu málsaðila, og ekki hefur verið auðið að ráða til lykta fyrir milligöngu stjórnarérindreka þeirra, skal leggja undir hinn fasta gjörðardóm, sem

Bekendtgørelse

om

Nr. 40.
25.
Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 25. Oktober 1905 er der mellem den danske og den britiske Regering bleven afsluttet og under 4. Maj 1906 i London bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland og af de Britiske oversøiske Besiddelser, Kejser af Indien, der have undertegnet Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29. Juli 1899; have, i Betragtning af, at de høje kontraherende Parter ved Artikel 19 i nævnte Konvention have forbeholdt sig at slutte Overenskomster med Hensyn til at henvise til Voldgift alle Spørgsmaal, som de maatte anse det for muligt at underkaste saadan Behandling, udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Herr *Frants Ernst Bille*, Hans Majestæts Kammerherre og overordentlige Gesandt samt befuldmægtigede Minister i London, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd, etc.; og

Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland og af de Britiske oversøiske Besiddelser, Kejser af Indien:
Most Honourable *Henry Charles Keith Petty-Fitzmaurice*, Markis af Lansdowne, Hans Majestæts første Statssekretær for udenrigske Anliggender; hvilke, efter at have meddelt hinanden deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

'Tvistigheder, der maatte opstaa af retslig Natur eller angaaende Fortolkning af de mellem de høje kontraherende Parter bestaaende Traktater, og som det ikke maatte have været muligt at ordne ad diplomatisk Vej, skulle henvises til den permanente Voldgiftsdomstol, oprettet i Haag ved Konventionen af 29. Juli 1899, dog

Nr. 40. Bekendtg. af 25. Novbr. om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongeriger Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 40. settur var á stofn í Haag með sáttmálanum frá 29. júlí 1899, þó með þeim fyrirvara,
^{25.} að þau varði ekki lífshagsmuni, sjálfstæði eða æru samningsaðila, nje snerti hagsmuni
 nóvbr. annara ríkja.

2. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar eiga í hvert skifti, áður en þeir leita hins fasta gjörðardóms, að gjöra sjerstaka samþykkt, sem kveður skýrt á um efni ágreiningsins, verksvið gjörðarmannanna, og fresti þá, sem tilskilja verður fyrir samkomu gjörðardómsins og hinum ýmsu skeiðum málsrekstursins.

3. grein.

Þessi samningur, sem ber að fullgilda, er gjörður fyrir fimm ára tímabil, talið frá því að skifst var á um fullgildingarnar, en það á að fara fram í London svo bráðlega sem auðið er.

Gjörður í tveimur frumritum í London 25. október 1905.

(L. S.) E. Bille.

(L. S.) Lansdowne.

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

under den Forudsætning, at de ikke berøre de to kontraherende Staters Livsinteresser, Nr. 40.
 Uafhængighed eller Ære, og ikke vedrøre andre Magters Interesser.

25.
 Novbr.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, før de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, afslutte en særlig Overenskomst, der klart bestemmer Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Frister, der ville være at fastsætte for Voldgiftsrettens Sammentræden og Procedurens forskellige Trin.

Artikel 3.

Nærværende Konvention, der skal ratificeres, er afsluttet for et Tidsrum af 5 Aar, at regne fra Ratifikationernes Udveksling, hvilken skal finde Sted i London saa snart som muligt.

Givet i dobbelt Udfærdigelse i London, den 25. Oktober 1905.

(L. S.) **E. Bille.**

(L. S.) **Lansdowne.**

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 41.

25.
nóvbr.

Auglýsing

um

samning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og
Hans Hátignar konungs sambandsríkisins Bretlands hins mikla og
Írlands um endurnýjun gjörðarsamnings frá 25. október 1905.

Hin danska og hin breska stjórn hafa 3. mars 1911 gjört með sjer svofeldan samning um endurnýjun gjörðarsamning frá 25. október 1905 og fullgilt hann í London 3. maí 1911.

Hans Hátign Danmerkur konungur og Hans Hátign konungur sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands og eigna Breta handan hafs, keisari Indlands, sem hafa ritað undir sáttmálann, sem gjörður var í Haag 29. júlí 1899 um að koma á friðsamlegan hátt sáttum á deilumál ríkja á milli;

hafa, fyrir þær sakir, að hinir hátignu samningsaðilar hafa áskilið sjer í 19. gr. í tjeðum sáttmála að gjöra samþykktir um að leggja í gjörð allan ágreining, sem þeim virðist auðið að láta sæta þeirri meðferð,

skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Herra *Constantin Brun*, kammerherra Hans Hátignar og sjerstaklegan sendiherra og umboðinn stjórnarherra við hirð Hans bresku Hátignar, og

Hans Hátign konungur sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands og eigna Breta handan hafs, keisari Indlands: hinn hávirðulega sjera *Edward Grey*, Baronet sambandskonungsríkisins, þingmann í Parlamentinu, fyrsta ráðherra Hans Hátignar fyrir utanríkismálin,

og er þeir hafa látið upp hvor við annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um það, sem hjer fer á eftir.

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar endurnýja með þessum gjörningi fyrir nýtt fimm ára bil frá 4. maí næstkomandi að telja samning þann, sem ritað var undir í London

Nr. 41. Auglýsing 25. nóvember um samning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands um endurnýjun gjörðarsamnings frá 25. október 1905.

Bekendtgørelse

om

Nr. 41.

25.

Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om Fornyelse af Voldgifts-Konvention af 25. Oktober 1905.

Under 3. Marts 1911 er der mellem den danske og den britiske Regering bleven afsluttet og under 3. Maj s. A. i London bleven ratificeret følgende Konvention om Fornyelse af Voldgifts-Konvention af 25. Oktober 1905:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland og af de Britiske oversøiske Besiddelser, Kejser af Indien, der have undertegnet Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29. Juli 1899;

have, i Betragtning af, at de høje kontraherende Parter ved Artikel 19 i nævnte Konvention have forbeholdt sig at slutte Overenskomster med Hensyn til at henvise til Voldgift alle Spørgsmaal, som det maatte anse det for muligt at underkaste saadan Behandling, udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Herr *Constantin Brun*, Hans Majestæts Kammerherre og overordentlige Gesandt samt befuldmægtigede Minister ved Hans Britiske Majestæts Hof; og

Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland og af de Britiske oversøiske Besiddelser, Kejser af Indien:

The Right Honourable Sir *Edward Grey*, Baronet af det forenede Kongerige, Medlem af Parlamentet, Hans Majestæts Første Statssekretær for udenlandske Anliggender;

hvilke, efter at have meddelt hinanden deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forny herved, for en yderligere Periode paa 5 Aar fra den 4. Maj næstkommende at regne, den i London den 25. Oktober 1905

Nr. 41. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om Fornyelse af Voldgifts-Konvention af 25. Oktober 1905.

Nr. 41. 25. október 1905 um að ráða til lykta með gjörð tilteknium ágreiningstegundum, sem
²⁵ kynnu að rísa upp milli stjórna beggja ríkjanna.
 nóvbr.

2. grein.

Samning þennan ber að fullgilda og skal skift á um fullgildingarnar í London svo fljótt sem því verður komið við.

Gjört í tveimur frumritum í London 3. mars 1911.

C. Brun.
 (L. S.)

E. Grey.
 (L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

undertegnede Konvention angaaende Afgørelse ved Voldgift af visse Klasser af Spørgs- Nr. 41.
maal, som maatte opstaa mellem de to Regeringer.

25.
Novbr.

Artikel 2.

Nærværende Konvention skal ratificeres og Ratifikationerne udveksles i London
saa snart som muligt.

Udfærdiget i dobbelt Eksemplar i London den 3. Marts 1911.

C. Brun.
(L. S.)

E. Grey.
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 42.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Spánar konungs.

Hin danska og hin spánska stjórn hafa 1. desember 1905 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Madrid 19. maí 1906.

Þýðing.

Hans Hátign Danmerkur konungur og Hans Hátign Spánarkonungur, sem hafa ritað undir sáttmála þann, sem gjörður var í Haag 29. júlí 1899 um að koma friðsamlegum sáttum á deilumál ríkja á milli, óska sumkvæmt frumreglum þeim, sem látnar eru í ljósi í 15.—19. gr. tjeðs sáttmála að leita samkomulags um að gjöra samning um skuldbundna gjörðardóma, og hafa skipað þessa menn umboðsmenn sína:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Herra greifa *Ferdinand Julius Einar Gottlieb Reventlow*, kommandör Dannebrogssorðunnar og Dannebrogsmann, sjerstaklegan sendiherra og umboðinn stjórnarherra Hans Hátignar í Madrid.

Hans Hátign Spánar konungur:

Hinn hágöfga *Don Pio Gullón é Iglesias*, stórkross Leopoldsorðu Belga, St. Ólafsorðu Norðmanna, Rauða arnar Prússa, Stefánsorðu Ungverja, Krónuorðu Bajara, hins hvíta Fíls Siamverja og Nichan-Iftikhars Túnverja, kommandör heiðursfylkingar Frakka, æfilangan Senator, stjórnarherra Hans Hátignar o. s. frv., o. s. frv., og er þeir hafa látið upp hvor við annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um greinar þær, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja undir úrskurð hins fasta gjörðardóms í Haag, sem settur er á stofn með sáttmála frá 29. júlí 1899 ágreining þann, sem kynni að rísa upp milli þeirra og ekki hefði orðið komið samkomulagi á fyrir milligöngu stjórnarérindreka þeirra, þó að sjálfsögðu að því áskildu, að málefnið varði ekki lífshagsmuni nje sjálfstæði hvors lands um sig.

Nr. 42. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Spánar konungs.

Bekendtgørelse

om

Nr. 42.
25.
Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Spanien afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 1. December 1905 er der mellem den danske og den spanske Regering bleven afsluttet og under 19. Maj 1906 i Madrid bleven ratificeret følgende Konvention som obligatorisk Voldgift:

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Spanien, der have undertegnet Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29 Juli 1899, og som ønske, i Henhold til de i nævnte Konventions Artikler 15—19 fremsatte Grundsætninger, at træde i Underhandling om Indgaaelse af en Konvention om obligatorisk Voldgift, have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Greve Ferdinand Julius Ejnar Gottlieb Reventlow*, Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Madrid.

Hans Majestæt Kongen af Spanien:

Hans Ekscellence *Don Pio Gullón é Iglesias*, Storkors af den belgiske Leopoldsorden, af den norske St. Olafsorden, af den preussiske røde Ørn, af den ungarske Stefansorden, af den bajerske Kroneorden, af den siamesiske hvide Elefant og af den tunesiske Nichan-Iftikhar, Kommandør af den franske Æreslegion, livsvarig Senator, Hans Majestæts Statsminister o. s. v., o. s. v., hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til den ved Konventionen af 29. Juli 1899 i Haag oprettede permanente Voldgiftsdomstol de Tvistigheder, der maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet ordnes ad diplomatisk Vej, dog under Betingelse af, at de ikke berøre de paagældende Landes Livsinteresser eller deres Uafhængighed.

Nr. 42. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Spanien afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 42.

25.
nóvbr.

2. grein.

Það ber undir hvorn um sig hinna hátignu samningsaðila að skera úr því, hvort deilumál það, sem upp hefur risið, varðar lífshagsmuni ríkis hans eða sjálfstæði, og hvort það þá sje þess eðlis, að það eigi undir þau málefni, sem samkvæmt undanfarandi grein eru undanskilin skuldbundinni gjörð.

3. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að undanskilja ekki samkvæmt 2. grein þau atriði, sem hjer verða á eftir talin, og skal því gjörðardómur ávalt vera skuldbindandi um þau:

1) Þegar um er að ræða deilumál, sem upp hafa risið um skilning eða framkvæmd á samningum, hvers kyns sem þeir eru, milli hinna hátignu samningsaðila;

2) Þegar um er að ræða deilumál um peningakröfur, þar sem málspartarnir hafa í aðalatriðunum kannast við skuldbindinguna til að lúka skaðabótum eða hverju öðru gjaldi sem er.

4. grein.

Samningur þessi á við, þó aldrei nema deilumál þau, sem upp kynnu að rísa, eigi rót sína að rekja til atvika, sem gjörðust áður en hann varð til.

5. grein.

Það er vitaskuld, að greinarnar hjer fyrir framan eiga ekki við um deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annars samningsaðilans og hins samningsríkisins, þegar dómstólarnir eftir lögum þessa ríkis eru bærir um að leggja dóm á ágreiningsefnið.

6. grein.

Þegar tilefni er til gjörðardóms milli hinna hátignu samningsaðila, vilja þeir, ef ekki eru til gjörðardómi samkvæm fyrirsmæli í gagnstæða átt, í öllu sem snertir tilnefning gjörðardómandanna og rjettarfarið við gjörðardóminn, hegða sjer eftir fyrirsmælum þeim, sem sett eru í sáttmálanum frá 29. júlí 1899, þó að undanskildum atriðum þeim, sem hjer á eftir skulu talin.

7. grein.

Enginn af gjörðardómendunum má vera þegn þeirra ríkja, sem hafa ritað undir þennan samning eða eiga heimkynni í landareign þeirra. Atriði þau, sem gjörðin beinist að, megi ekki á nokkurn hátt snerta hagsmunasemi þeirra.

8. grein.

Í gjörðarsamþykkt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í 31. gr. í sáttmálanum frá 29. júlí 1899 skal ákveða frest, er eigi má vera útrunninn áður en málspartarnir eru búnir að skiftast á erindum þeim og skjölum, sem eiga við ágreiningsefnið. Þessum skjálaskiftum á í öllu falli að vera lokið, áður en fundir gjörðardómsins hefjast.

9. grein.

Í gjörðardóminum eiga að vera tilteknir frestir þeir, sem eigi mega vera liðnir, áður en honum er fullnægt.

Nr. 42. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Spánar konungs.

Artikel 2.

Nr. 42.
25.
Novbr.

Det tilkommer hver af de høje kontraherende Parter at bedømme, hvor vidt den opstaaede Tvistighed berører dens Livsinteresser eller dens Uafhængighed og, som Følge deraf, efter sin Natur henhører under dem, der i Henhold til den foregaaende Artikel ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Artikel 3.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til ikke at gøre Undtagelser gældende i Henhold til Artikel 2 i følgende Tilfælde, hvor Voldgiften i alle Tilfælde skal være obligatorisk:

1. I Tilfælde af Tvistigheder, naar det drejer sig om Fortolkning eller Anvendelse af Overenskomster af enhver Art mellem de høje kontraherende Parter.
2. I Tilfælde af Tvistigheder angaaende Fordringer paa Penge, naar Forpligtelsen til at udrede en Erstatning eller en hvilken som helst anden Betaling er anerkendt i Principet af Parterne.

Artikel 4.

Nærværende Konvention finder Anvendelse, selv om de Tvistigheder, der maatte opstaa, skulde have deres Oprindelse i Kendsgerninger, der ligge forud for dens Afslutning.

Artikel 5.

Man er enig om, at de foregaaende Artikler ikke ere anvendelige paa Tvistigheder, der maatte opstaa mellem en Undersaat af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene i Følge denne Stats Lovgivning ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalet.

Artikel 6.

Naar der er Grund til Voldgift mellem de høje kontraherende Parter, ville de, i Fald der ikke findes voldgiftsmæssige Bestemmelser i modsat Retning, i alt, hvad der angaar Udpegelsen af Voldgiftsmændene og Voldgiftsproceduren, rette sig efter de Regler, som ere fastslaaede ved Konventionen af 29 Juli 1899, med Undtagelse af, hvad der angaar de herefter angivne Punkter.

Artikel 7.

Ingen af Voldgiftsmændene maa være Undersaat af de Stater, der have undertegnet nærværende Konvention, eller have Bopæl paa deres Territorium. De maa ikke have nogen Interesse i de Spørgsmaal, som ere Genstand for Voldgiften.

Artikel 8.

Den i Artikel 31 i Konventionen af 19. Juli 1899 forudsatte Voldgiftsantagelse skal fastsætte en Frist, inden hvis Udløb Udvekslingen af de Indlæg og Dokumenter, der have Hensyn til Tvistighedens Genstand, skal finde Sted mellem de to Parter. Denne Udveksling skal i ethvert Tilfælde være endt før Begyndelsen af Voldgiftsrettens Møder.

Artikel 9.

Voldgiftskendelsen skal indeholde Angivelse af de Frister, inden hvilke den skal efterkommes.

Nr. 42. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Spanien afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 42.

25.
nóvbr.

10. grein.

Samningur þessi skal gilda í 10 ár frá þeim degi að telja, er skifst hefur verið á fullgildingunum. Fari svo, að hvorugur hinna hátignu samningsaðila hafi sex mánuðum áður en þetta árábil er liðið látið í ljósi áform sitt um að láta hann falla úr gildi, heldur samningurinn áfram að vera skuldbindandi þangað til liðið er eitt ár, frá þeim degi talið, er annarhvor hinna hátignu samningsaðila hefur sagt honum upp.

11. grein.

Samning þennan skal fullgilda svo fljótt sem verða má, og um fullgildingarnar skal skifst á í Madrid.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað nöfn sín undir samning þennan og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Madrid í tveimur frumritum 1. desember 1905.

F. Reventlow.
(L. S.)

Pio Gullón.
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Artikel 10.

Nr. 42.

Nærværende Konvention skal vare i 10 Aar fra den Dag at regne, da Udvekslingen af Ratifikationerne har fundet Sted. I det Tilfælde, at ingen af de højere kontraherende Parter sex Maaneder før Udgangen af nævnte Periode skulde have tilkendegivet sin Hensigt at lade Virkningerne af den ophøre, forbliver Konventionen bindende indtil Forløbet af et Aar fra den Dag at regne, da den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter har opsagt den.

25.
Novbr.

Artikel 11.

Nærværende Konvention skal ratificeres snarest muligt, og Ratifikationerne skulle udveksles i Madrid.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Sket i Madrid i dobbelt Udfærdigelse den 1. December 1905.

F. Reventlow.
(L. S.)

Pio Gullón.
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 43.

25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og
Hans Hátignar konungs Ítalíu.

Hin danska og hin ítalska stjórn hafa 16. desember 1905 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Rómaborg 22. júní 1906.

Þýðing.

Hans Hátign konungur Danmerkur og Hans Hátign konungur Ítalíu, sem hafa látið leiðast af frumreglunum í sáttmálanum, er gjörður var í Haag 29. júlí 1899 um að koma friðsamlega sáttum á deilumál ríkja á milli, og óska sjer í lagi að festa frumregluna um skuldbundna gjörð í viðskiftum þeirra með almennri samþykkt þeirrar tegundar, sem bent er til í 19. gr. tjeðs sáttmála, hafa ákvæðið að gjöra samning í þessu skyni og hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Herra greifa *Carl Moltke*, riddara dannebrogssorðunnar, erindreka Hans Hátignar hjá stjórn Ítala konungs.

Hans Hátign Ítalíu konungur:

Hinn hágöfuga herra *Tommaso Tittoni*, stórkross ítölsku Krónuorðunnar, stóroffisjera St. Mauritius og St. Lazarus orðunnar, ráðherra Hans Hátignar fyrir utanríkismálin;

og er þeir hafa látið uppi hvor við annan umboðssjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um ákvæði þau, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja undir úrskurð hins fasta gjörðardóms, sem settur var á stofn í Haag með sáttmálanum frá 29. júlí 1899, öll deilumál, hvernar tegundar sem eru, sem kunna að rísa upp á milli þeirra, og sem ekki hefur tekist að miðla fyrir milligöngu erindreka þeirra, jafnvel þó svo sje, að þessi deilumál kynnu að eiga rót sína að rekja til atvika sem gjörst hafa, áður en þessi samningur var gjörður.

2. grein.

Áður en hinir hátignu samningsaðilar leita til hins fasta gjörðardómstóls, skulu þeir í hvert einstakt skifti rita undir sjerstaklega gjörðarsamþykkt, þar sem ágreiningsefnið er skýrt tilgreint, sem og verksvið gjörðardómendanna og frestir þeir, sem verður að hegða sjer eftir, að því er snertir samkomu gjörðardómsins og málflutninginn.

Nr. 43. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar konungs Ítalíu.

Bekendtgørelse

om

Nr. 43.

25.
Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Italien afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 16. December 1905 er der mellem den danske og den italienske Regering bleven afsluttet og under 22. Juni 1906 i Rom bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Italien, ledede af Grundsætningerne i Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29. Juli 1899, og som ønske navnlig at fastslaa Grundsætningen om obligatorisk Voldgift i deres gensidige Forhold ved en almindelig Overenskomst af den i nævnte Konventions Artikel 19 angivne Art, have bestemt i dette Øjemed at afslutte en Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Greve Carl Moltke*, Ridder af Dannebrog, Hans Majestæts Chargé d'affaires hos den kongelige italienske Regering,

Hans Majestæt Kongen af Italien:

Hans Ekscellence Hr. *Tommaso Tittoni*, Storkors af den italienske Kroneorden, Storofficer af St. Mauritius og St. Lazarus Ordenen, Hans Majestæts Statssekretær for udenrigske Sager,

hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til den ved Konventionen af 29. Juli 1899 i Haag oprettede permanente Voldgiftsdomstol alle Tvistigheder, ligegyldigt af hvilken Art, som maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet afgøres ad diplomatisk Vej, selv i Tilfælde af, at disse Tvistigheder maatte have deres Oprindelse i Kendsgerninger, der ligge forud for nærværende Konventions Afslutning.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, før de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgiftsantagelse, der klart bestemmer Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Frister, der ville være at iagttage med Hensyn til Voldgiftsrettens Sammentræden og Proceduren.

Nr. 43. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Italien afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 43. Sje engin sjerstakleg gjörðarsamþykkt til, eiga gjörðardómendurnir að kveða
 25. upp úrskurð sinn á grundvelli rjettarkrafa þeirra, sem báðir málspartar setja fram.
 nóvbr.

Sjeu ekki til nein gjörðardómi samkvæm fyrirmæli í gagnstæða átt, skal málflutningnum fyrir gjörðardóminum hagað samkvæmt reglum þeim, sem ákveðnar eru með sáttmála þeim, er undirskrifaður var í Haag 29. júlí 1899, um að koma á friðsamlegri miðlun á deilumálum ríkja á milli, að viðbættum viðaukaákvæðum þeim, sem vikið er að í næstu grein hjer á eftir.

3. grein.

Enginn gjörðardómendanna má vera þegn ríkja þeirra, sem hafa ritað undir þennan samning, nje eiga heimkynni í löndum þeirra, nje heldur mega atriði þau, sem gjörðin beinist að, snerta hagsmunasemi þeirra.

Í gjörðarsamþykkt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í undanfarandi grein, skal vera ákveðinn frestur, sem eigi má vera útrunninn, fyr en báðir málspartar eru búnir að skiftast á um erendi þau og skjöl, sem snerta ágreiningsefnið. Skjalaskiftum þessum á, hvað sem öðru líður, að vera lokið, áður en fundir gjörðardómsins hefjast.

Í gjörðardóminum eiga að vera tilteknir frestir þeir, er ekki mega liðnir vera, áður en honum er fullnægt.

4. grein.

Það er vitaskuld, að sje ekki ágreiningurinn um framkvæmd samnings milli beggja ríkjanna eða hann sje risinn af rjettarneitun, skal 1. grein ekki eiga við deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annars ríkjanna og hins samningsríkisins, þegar dómstólarnir eru bærir um samkvæmt lögum síðarnefnds ríkis að kveða upp dóm um deiluefnið.

5. grein.

Ef annarhvor hinna hátignu samningsaðila skyldi segja þessum samningi upp, skal sú uppsögn ekki koma í gildi fyr en ári eftir að hinn samningsaðilinn hefur fengið skriflega skýrslu um uppsögnina.

6. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur svo fljótt sem verða má, og um fullgildingarnar skal skift á í Rómaborg.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir skrifað nöfn sín undir samning þennan og sett á hann innsigli sín.

Rómaborg, 16. desember 1905.

C. Moltke.
(L. S.)

Tittoni.
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunungt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Foreligger ingen særlig Voldgiftsantagelse, skulle Voldgiftsmændene afgive Nr. 43.
Kendelse paa Grundlag af de af de to Parter formulerede Paastande.

25.
Novbr.

I Fald der ikke findes voldgiftsmæssige Bestemmelser i modsat Retning, skal Voldgiftsproceduren ordnes i Overensstemmelse med de Regler, der ere fastslaaede ved den i Haag den 29. Juli 1899 undertegnede Konvention angaaende fredelig Btlæggelse af internationale Stridigheder, med Tillæg af de supplerende Bestemmelser, der angives i efterfølgende Artikel.

Artikel 3.

Ingen af Voldgiftsmændene maa være Undersaat af de Stater, der have undertegnet nærværende Konvention, eller have Bopæl paa deres Territorium, eller være interesseret i de Spørgsmaal, som ere Genstand for Voldgiften.

Den i foranstaaende Artikel forudsatte Voldgiftsantagelse skal fastsætte en Frist, inden hvis Udløb Udvekslingen af de Indlæg og Dokumenter, der have Hensyn til Stridens Genstand, skal finde Sted mellem de to Parter. Denne Udveksling skal i hvert Tilfælde være endt før Begyndelsen af Voldgiftsrettens Møder.

Voldgiftskendelsen skal indeholde Angivelse af de Frister, inden hvilke den skal efterkommes.

Artikel 4.

Man er enig om, at medmindre Tvisten angaar Anvendelsen af en Overenskomst mellem de to Stater, eller det drejer sig om et Tilfælde af Rettens Fornægtelse, skal Artikel 1 ikke være anvendelig paa Tvistigheder, der maatte opstaa mellem en Undersaat af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene i Følge denne Stats Lovgivning ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalet.

Artikel 5.

Dersom en af de høje kontraherende Parter skulde opsigse nærværende Konvention, skal saadan Opsigelse først træde i Kraft et Aar efter, at skriftlig Meddelelse derom har fundet Sted til den anden kontraherende Part.

Artikel 6.

Nærværende Konvention skal ratificeres snarest mulig og Ratifikationerne skulle udveksles i Rom.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynes den med deres Segl.

Rom, den 16. December 1905.

C. Moltke.
(L. S.)

Tittoni.
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 44.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Portúgals konungs.

Hin danska og hin portúgalska stjórn hafa 20. mars 1907 gjört með sjer svo-
feldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Kaupmannahöfn 26. október
1908.

Þýðing.

Hans Hátign konungur Danmerkur og Hans Hátign konungur Portúgals og
Algarves, sem hafa látið leiðast af frumreglunum í sáttmála þeim, sem gjörður var í
Haag 29. júlí 1899 um að miðla á friðsamlegan hátt deilumálum ríkja á milli, og að
festa frumregluna um skuldbundna gjörð í viðskiftum þeirra með almennu samkomu-
lagi þeirrar tegundar, sem vikið er á í 19. gr. tjeðs sáttmála, hafa ákvarðað að gjöra
samning með sjer í þessu skyni og hafa skipað umboðsmenn:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Herra greifa *Frederih Christopher Otto Raben-Levetzau*, kammerherra Hans Hátignar
og ráðherra utanríkismálanna, stórkross dannebrogssorðunnar og dannebrogsmann
o. s. frv.

Hans Hátign konungur Portúgals og Algarves:

Herra *Antonio de Castro Fejó*, sjerstaklegan sendiherra Hans Hátignar og umboðinn
stjórnarherra í Kaupmannahöfn, kommandör dannebrogssorðunnar o. s. frv.;
og er þeir hafa látið uppi hvor við annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild,
hafa þeir komið sjer saman um ákvæði þau, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja í gjörð öll deilumál,
hværrar tegundar, sem vera skal, sem kynnu að rísa upp milli þeirra, og ekki hefur
tekist að miðla fyrir milligöngu erendreka þeirra. Þeir vilja í þessu skyni snúa sjer
að hinum fasta gjörðardómstóli, sem settur er á stofn með sáttmálanum í Haag frá
29. júlí 1899, nema þeir kynnu að hafa komið sjer saman um annan gjörðardómstól.

2. grein.

Áður en hinir hátignu samningsaðilar leita hins fasta gjörðardómstóls, eiga
þeir í hvert skifti um sig að skrifa undir sjerstaklega gjörðarsamþykkt, sem kveður
skýrt á um ágreiningsefnið, sem og um verksvið gjörðardómendanna og um fresti þá,
sem ber að hegða sjer eftir að því er snertir samkomu gjörðardómsins og málflutn-
inginn.

Nr. 44. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans
Hátignar Portúgals konungs.

Bekendtgørelse

om

Nr. 44.

25.
Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 20. Marts 1907 er der mellem den danske og den portugisiske Regering bleven afsluttet og under 26. Oktober 1908 i København bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarve, ledede af Grundsætningerne i Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29. Juli 1899, og som ønske navnlig at fastslaa Grundsætningen om obligatorisk Voldgift i deres gensidige Forhold ved en almindelig Overenskomst af den i nævnte Konventions Artikel 19 angivne Art, have bestemt i dette Øjemed at afslutte en Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Greve Frederik Christopher Otto Raben-Levetzau*, Hans Majestæts Kammerherre og Udenrigsminister, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd o. s. v.

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarve:

Hr. *Antonio de Castro Feijó*, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København, Kommandør af Dannebrog o. s. v., hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til Voldgift alle Tvistigheder, ligegyldig af hvilken Art, som maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet afgøres ad diplomatisk Vej. De ville i det Øjemed henvende sig til den ved Konventionen af 29. Juli 1899 i Haag oprettede permanente Voldgiftsdomstol, medmindre de maatte være komne overens om en anden Voldgiftsdomstol.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, før de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgiftsantagelse, der klart bestemmer Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Frister, der ville være at iagttage med Hensyn til Voldgiftsrettens Sammentræden og Proceduren.

Nr. 44. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 44. Sje engin sjerstakleg gjörðarsamþykkt til, eiga gjörðardómendurnir að kveða
25. upp úrskurð sinn á grundvelli rjettarkrafa þeirra, sem báðir málspartar hafa gjört.
nóvbr.

Sjeu ekki til gjörðardómi samkvæmt fyriræli í gagnstæða átt á að haga mál-
flutningnum fyrir gjörðardóminum samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í sáttmála
þeim, er ritað var undir í Haag 29. júlí 1899 um friðsamlega miðlun á deilumálum
ríkja í milli að viðbættum viðaukaákvæðum þeim, sem vikið er á í næstu grein hjer
á eftir.

3. grein.

Enginn gjörðardómendanna má vera þegn ríkja þeirra, sem ritað hafa undir
þennan samning, eða eiga heimkynni í löndum þeirra, nje heldur mega atriði þau, sem
gjörðin beinist að, varða hagsmunasemi þeirra.

Í gjörðarsamþykkt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í næstu grein á undan, skal
tiltaka frest, er ekki má vera liðinn áður en málspartarnir eru búnir að skiftast á um
erendi þau og skjöl, er snerta ágreiningsefnið. Þessum skjalaskiftum á, hvað sem
öðru liður, að vera lokið, áður en fundir gjörðardómstólsins hefjast.

Í úrskurði gjörðardómsins á að tiltaka fresti þá, sem ekki mega vera liðnir,
áður en honum er fullnægt.

4. grein.

Það er vitaskuld, að sje ekki svo, að deilan sje um framkvæmd á samningi
milli beggja ríkjanna, eða um rjettarneitun sje að ræða, á 1. grein ekki að eiga við
um deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annarshvors ríkisins og hins samn-
ingsríkisins, þegar dómstólarnir eru bærir um eftir lögum síðarnefnds ríkis að kveða
upp dóm um ágreiningsefnið.

5. grein.

Samningur þessi á að vera í gildi í 10 ár, að telja frá því, þegar skifst er á
um fullgildingarnar. Fari svo, að hvorugur hinna hátignu samningsaðila hafi, 6 mán-
uðum áður en þetta árabíl er liðið, látið í ljósi það áform sitt, að láta hann falla úr
gildi, heldur samningurinn áfram að vera í gildi þangað til 6 mánuðir eru liðnir frá
þeim degi að telja, er annarhvor hinna hátignu samningsaðila kynni að hafa sagt
honum upp.

6. grein.

Samning þennan skal fullgilda svo fljótt sem verða má, og skal skifst á um
fullgildingarnar í Kaupmannahöfn.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað nöfn sín undir samning þennan
og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Kaupmannahöfn í tveimur frumritum 20. mars 1907.

Raben-Levetzau.
(L. S.)

A. de Castro Feijó.
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Foreligger ingen særlig Voldgiftsantagelse, skulle Voldgiftsmændene afgive
Kendelse paa Grundlag af de af de to Parter formulerede Paastande.

Nr. 44.
25.
Novbr.

I Fald der ikke findes voldgiftsmæssige Bestemmelser i modsat Retning, skal Voldgiftsproceduren ordnes i Overensstemmelse med de Regler, der ere fastslaaede ved den i Haag den 29. Juli 1899 undertegnede Konvention angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, med Tillæg af de supplerende Bestemmelser der angives i efterfølgende Artikel.

Artikel 3.

Ingen af Voldgiftsmændene maa være Undersaat af de Stater, der have undertegnet nærværende Konvention, eller have Bopæl paa deres Territorium, eller være interesseret i de Spørgsmaal, som ere Genstand for Voldgiften.

Den i foranstaaende Artikel forudsatte Voldgiftsantagelse skal fastsætte en Frist, inden hvis Udløb Udvekslingen af de Indlæg og Dokumenter, der have Hensyn til Stridens Genstand, skal finde Sted mellem de to Parter. Denne Udveksling skal i hvert Tilfælde være endt før Begyndelsen af Voldgiftsrettens Møder.

Voldgiftskendelsen skal indeholde Angivelse af de Frister, inden hvilke den skal efterkommes.

Artikel 4.

Man er enig om, at medmindre Tvisten angaar Anvendelsen af en Overenskomst mellem de to Stater, eller det drejer sig om et Tilfælde af Rettens Fornægtelse, skal Artikel 1 ikke være anvendelig paa Tvistigheder, der maatte opstaa mellem en Undersaat af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene ifølge denne Stats Lovgivning ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalet.

Artikel 5.

Nærværende Konvention skal forblive i Kraft i ti Aar, fra Udvekslingen af Ratifikationerne at regne. I Tilfælde af, at ingen af de høje kontraherende Parter, seks Maaneder før nævnte Tidsrums Udløb, har tilkendegivet sin Hensigt at lade Virkningerne af den ophøre, forbliver Konventionen bindende indtil Forløbet af seks Maaneder fra den Dag at regne, paa hvilken den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter maatte have opsaet den.

Artikel 6.

Nærværende Konvention skal ratificeres snarest mulig, og Ratifikationerne skulle udveksles i København.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Sket i Kjøbenhavn, i dobbelt Udfærdigelse, den 20. Marts 1907.

Raben-Levetzau.

A. de Castro Feijó.

(L. S.)

(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 45.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og stjórnar sambandsríkja Ameríku.

Hin danska stjórn og stjórn Sambandsríkja Ameríku hafa 18. maí 1908 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Washington 29. mars 1909.

Hans Hátign Danmerkur konungur og stjórn sambandsríkjanna í Ameríku, sem hafa ritað undir sáttmálann um friðsamlega miðlun á deilumálum ríkja á milli, er gjörður var í Haag 29. júlí 1899,

hafa fyrir þær sakir, að hinir hátignu samningsaðilar hafa í 19. grein þessa sáttmála áskilið sjer að gjöra samninga um að leggja í gjörð allan ágreining, sem þeir kynnu að álíta auðið að hafa þá meðferð á, gefið þeim, sem rita nöfn sín hjer undir, umboð til að gjöra samning þann, er hjer fer á eftir:

1. grein.

Ágreining, sem er af lagarótum runninn eða um skilning á gildandi samningum milli beggja samningsaðila, og ekki kynni að hafa verið auðið að miðla fyrir milli-göngu erendreka þeirra, skal leggja undir úrskurð hins fasta gjörðardómstóls, sem settur er á stofn í Haag með sáttmála frá 29. júlí 1899, þó að því áskildu, að hann snerti ekki lifshagsmuni, sjálfstæði eða æru samningsríkjanna beggja nje heldur hagsmuni annara ríkja.

2. grein.

Áður en hinir hátignu samningsaðilar leita til hins fasta gjörðardómstóls, eiga þeir í hvert skifti um sig að semja sjerstaklega samþykkt, þar sem skýrt er kveðið á um ágreiningsefnið, verksvið gjörðardómendanna, og fresti þá, sem ber að tiltaka um samkomu gjörðardómstólsins og hin ýmsu skeið málflutningsins.

Það er gjört ráð fyrir því, að slíkum sjerstaklegum samþykktum sje komið á fyrir Danmerkur hönd af konunginum með því sniði og þeim skilyrðum, sem honum þykja nauðsynleg eða viðeigandi, og fyrir hönd sambandsríkjanna af forseta sambandsríkjanna fyrir og með ráði og samþykki öldungaráðsins.

Bekendtgørelse

Nr. 45.

25.

Novbr.

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Amerikanske Forenede Staters Regering afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 18. Maj 1908 er der mellem den danske og de Amerikanske Forenede Staters Regering afsluttet og under 29. Marts 1909 i Washington bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Amerikanske Forenede Staters Regering, der have undertegnet Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29. Juli 1899;

have, i Betragtning af, at de høje kontraherende Parter ved Artikel 19 i denne Konvention have forbeholdt sig at slutte Overenskomster med Hensyn til at henvise til Voldgift alle Spørgsmaal, som de maatte anse det for muligt at underkaste saadan Behandling, bemyndiget de Undertegnede til at afslutte følgende Overenskomst:

Artikel 1.

Twistigheder, der maatte opstaa af retslig Natur eller angaaende Fortolkning af de mellem de to kontraherende Parter bestaaende Traktater, og som det ikke maatte have været muligt at ordne ad diplomatisk Vej, skulle henvises til den permanente Voldgiftsdomstol, oprettet i Haag ved Konvention af 29. Juli 1899, dog under den Forudsætning at de ikke angaar de to kontraherende Staters Livsinteresser, Uafhængighed eller Ære, og ikke vedrører andre Magters Interesser.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, før de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, afslutte en særlig Overenskomst, der klart bestemmer Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Frister, der ville være at fastsætte for Voldgiftsrettens Sammentræden og Procedures forskellige Trin.

Det forudsættes, at saadanne særlige Overenskomster ville blive truffet paa Danmarks Vegne af Kongen under saadanne Former og Betingelser, som han maatte finde nødvendige eller passende, og paa de Forenede Staters Vegne af Præsidenten for de Forenede Stater, ved og med Senatets Raad og Samtykke.

Nr. 45. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Amerikanske Forenede Staters Regering afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 45.
25.
nóvbr.

3. grein.

Samningur þessi er gjörður fyrir fimm ár frá þeim degi að telja, er skift er á um fullgildingarnar.

4. grein.

Samning þennan skal fullgilda af Hans Hátign konunginum í Danmörku og af forsetanum fyrir sambandsríkjunum í Ameríku fyrir og með ráði og samþykki öldungaráðsins.

Um fullgildingarnar skal skift á í Washington svo bráðlega sem auðið er, og samningurinn skal öðlast gildi þann dag, sem skift er á um fullgildingarnar.

Gjört í borginni Washington í tveimur frumritum á danskri og enskri tungu 18. dag maímánaðar 1908.

(undirr.) **C. Brun** (L. S.)

(undirr.) **Robert Bacon** (L. S.)

Jafnframt var skift á í Washington brjefum, sém hljóða þannig í útleggingu:

Danska sendiherraembættið
Washington D. C.
18. maí 1908.

Herra stjórnarherra,

Um leið og jeg í dag rita undir ásamt yður, hágöfugi herra, gjörðarsamning milli Danmerkur og Bandaríkjanna, veitist mjer sú virðing eftir skipun frá stjórn minni að lýsa því yfir, að stjórn konungsins lítur svo á, að það beri undir hvorn um sig hinna hátignu samningsaðila, að skera úr því, hvort ágreiningur sá, sem kynni að hafa risið upp, varðar lífshagsmuni hans, sjálfstæði eða æru, og fyrir því er þess eðlis, að hann er í þeirri deilumálaröð, sem samkvæmt samningnum, 1. grein hans, er undanskilin skuldbundinni gjörð.

Þekkist, herra ráðherra o. s. fv.

(undirr.) **C. Brun.**

Til
hins hágöfuga
herra Elihu Root
ráðherra.

Stjórnarráðið
Washington 18. maí 1908.

Herra stjórnarherra,

Um leið og jeg í dag rita undir með yður gjörðarsamninginn milli Bandaríkjanna og Danmerkur, veitist mjer sú virðing að taka við brjefi yðar dagsettu í dag — og hef jeg sett á mig efni þess —, þar sem þjer lýsið því yfir, eftir skipun frá stjórn yðar, að hún líti svo á, að hvor um sig hinna hátignu samningsaðila eigi sjálfur að skera úr því, hvort deilumál þau, er kynnu að rísa upp, varða lífshagsmuni hans, sjálfstæði eða æru, og fyrir því eru þess eðlis, að þau eru í þeim málaflokki, sem samkvæmt 1. gr. samningsins er undanskilinn skuldbundinni gjörð.

Nr. 45. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og stjórnar sambandsríkja Ameríku.

Artikel 3.

Nærværende Overenskomst er afsluttet for et Tidsrum af 5 Aar at regne fra den Dag, Ratifikationen udveksles.

Nr. 45.
25.
Novbr.

Artikel 4.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres af Hans Majestæt Kongen af Danmark og af Præsidenten for de Amerikanske Forenede Stater, ved og med Senatets Raad og Samtykke.

Ratifikationerne skulle udveksles i Washington saa snart som muligt og Overenskomsten skal træde i Kraft paa den Dag, da Ratifikationerne udveksles.

Givet i Staden Washington i dobbelt Udfærdigelse i det Danske og Engelske Sprog den 18. Dag af Maj i Aaret 1908.

(sign.) **C. Brun** (L. S.)

(sign. **Robert Bacon** (L. S.)

Samtidig udveksles i Washington Noter, der i Oversættelse lyder som følger:

Det danske Gesandtskab
Washington. D. C.
den 18de Maj 1908.

Herr Statssekretær,

Idet jeg idag med Deres Ekscellence undertegner en Voldgiftskonvention mellem Danmark og de Forenede Stater, har jeg den Ære efter Ordre fra min Regering at erklære, at den kongelige Regerings Opfattelse er, at det tilkommer hver af de høje kontraherende Parter at afgøre, om den Tvistighed, der maatte være opstaaet, angaar dens Livsinteresser, dens Uafhængighed eller dens Ære og følgelig er af den Beskaffenhed, at den er indbefattet blandt de Tvistigheder, som i Følge Konventionens første Artikel ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Modtag Herr Statssekretær, o. s. v.

(undertegnet) **C. Brun.**

Til

Hans Ekscellence
Herr Elihu Root
Statssekretær.

Statsdepartementet,
Washington, den 18de Maj 1908.

Herr Minister,

Idet jeg i Dag med Dem undertegner Voldgiftskonventionen mellem de Forenede Stater og Danmark, har jeg den Ære at modtage og har mærket mig Indholdet af Deres Note af Dags Dato, der erklærer, efter Ordre af Deres Regering, at dennes Opfattelse er, at hver af de Høje kontraherende Parter selv skal afgøre, om de Tvistigheder, der maatte opstaa, angaa dens Livsinteresser, dens Uafhængighed eller dens Ære og derfor ere af den Beskaffenhed, at de ere indbefattede blandt dem, som i Følge Konventionens Artikel 1, ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Nr. 45. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Amerikanske Forenede Staters Regering afsluttet Kontrakt om Voldgift.

Nr. 45.
25.
nóvbr.

Mjer veitist sú virðing að lýsa því yfir af minni hálfu, að stjórn Bandaríkjanna lítur á málið á sama hátt sem þjer skýrið frá af hálfu stjórnar yðar, að það ber undir hvorn málspart um sig að skera úr því, hvort deilumál þau, sem kynnu að rísa upp, varða lífshagsmuni hans, sjálfstæði eða æru, og fyrir því eru þess eðlis, að þau eru í þeim málaflokki, sem samkvæmt 1. grein samningsins er undanskilinn skuldbundinni gjörð.

Þekkist, herra stjórnarherra, o. s. fv.

(undirr.) **Robert Bacon.**
starfandi ráðherra.

Til
herra Constantin Brun,
danske stjórnarherra.

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Jeg har den Ære paa min Side at erklære, at de Forenede Staters Regerings Nr. 45. Opfattelse er den, som De fremsætter paa Deres Regerings Vegne, at hver Part selv skal afgøre, om de Tvistigheder, der maatte opstaa, angaa dens Livsinteresser, dens Uafhængighed, eller dens Ære og derfor ere af den Beskaffenhed, at de ere indbefattede blandt dem, som i Følge Konventionens Artikel 1 ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Modtag, Herr Minister, etc.

(undertegnet) **Robert Bacon**
fungerende Statssekretær.

Til
Herr Constantin Brun,
Dansk Minister.

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Svíþjóðar konungs.

Hin danska og hin sænska stjórn hafa 17. júlí 1908 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Stokkhólmi 26. febrúar 1909.

Hans Hátign Danmerkur konungur og Hans Hátign Svíþjóðar konungur sem óska í því skyni að hagnýta frumreglur þær, er látnar eru í ljós í 37.—40. gr. í sáttmála þeim um friðsamlega miðlun deilumála ríkja á milli, sem gjörður var í Haag — 18. október 1907 — að koma sjer saman um að semja skuldbindandi gjörðarsamning, hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Sjerstaklegan sendiherra og umboðinn stjórnarherra Hans Hátignar *Frederik Wilhelm Sponneck* greifa; og

Hans Hátign Svíþjóðar konungur:

Utanríkisráðherra Hans Hátignar, herra *Eric Birger Trolle*, og er þeir hafa látið uppi hvor við annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um greinar þær, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að skjóta til úrslita með gjörð deilumálum þeim, sem kynnu að rísa upp milli þeirra, og ekki hefur getað orðið ráðið til lykta fyrir milligöngu erendreka þeirra, að svo miklu leyti sem þau varða ekki sjálfstæði, heilleik eða lífshagsmuni hvors lands um sig.

2. grein.

Deilumál þau, sem þannig eru þess eðlis, að það ber að skjóta þeim til gjörðar, skulu leidd til lykta af hinum fasta gjörðardómstól, sem settur er á stofn með sáttmálanum frá 29. júlí 1899, nema hinir hátignu samningsaðilar hafi talað sig sjerstaklega saman um og orðið ásáttir um að skjóta deilumálum til einhvers annars dómstóls eða til sjerstaklega tilnefndra gjörðardómenda.

Nr. 46. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Svíþjóðar konungs.

Bekendtgørelse

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt
Kongen af Sverige afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 46.
25.
Novbr.

Under 17. Juli 1908 er der mellem den danske og den svenske Regering bleven afsluttet og under 26. Februar 1909 i Stockholm bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige, som i det Øjemed at bringe de Grundsætninger til Anvendelse, der udtales i Artiklerne 37—40 af den i Haag d. 18. Oktober 1907 afsluttede Konvention angaaende internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej, ønske at indlede Forhandlinger om Afslutning af en obligatorisk Voldgiftskonvention, have til deres Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Allerhøjstsammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister *Frederik Wilhelm Grev Sponneck*; og

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Allerhøjstsammes Minister for de udenlandske Sager, Herr *Eric Birger Trolle*, hvilke, efter at have meddelt hverandre deres Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til Afgørelse ved Voldgift de Tvistigheder, som maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet løses ved direkte diplomatiske Underhandlinger, for saa vidt de ikke berøre de respektive Landes Uafhængighed, Integritet eller vitale Interesser.

Artikel 2.

De Stridigheder, der saaledes ere af den Art, at de skulle henvises til Voldgift, skulle afgøres af den ved Konventionen af 29. Juli 1899 oprettede permanente Voldgiftsdomstol i Haag, medmindre de høje kontraherende Parter ved særlig Aftale blive enige om at henvise Stridighederne til en anden Domstol eller til særlig udsete Voldgiftsmænd.

Nr. 46. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 46. Verði ágreiningur um, hvort eitthvert deilumál, sem upp hefur risið, varðar
 25. lífshagsmuni annarshvors landsins, og fyrir því er í þeim málaflökki, sem samkvæmt
 nóvbr. næstu grein á undan er undanskilinn skuldbindandi gjörð, skal skjóta þeim ágreiningi
 til gjörðar á þann hátt, sem segir í sömu grein.

3. grein.

Þetta samkomulag skal einnig nota þegar svo er, að deilumál, sem upp hefur risið, á rót sína að rekja til atvika, sem gjörst hafa áður en samningurinn varð til.

4. grein.

Þegar á að nota gjörðardóm, skulu samningsaðilar, ef ekki eru teknar ákvarðanir í aðra átt, í öllu, sem snertir tilnefning gjörðardómendanna og málflutninginn fyrir gjörðardóminum hegða sjer eftir fyrirmælunum í sáttmálanum frá 18. október 1907 um friðsamlega jöfnun á deilumálum ríkja á milli.

5. grein.

Þegar tilefni þykir til þess vera, skal í gjörðardóminum vera ákvæði um tíma þann, sem ekki má vera liðinn, áður hann er látinn koma til framkvæmdar.

6. grein.

Samningur þessi er í gildi í 10 ár, er teljast frá degi þeim, er ritað er undir hann og framlengist um jafnlangt árabíl, nema honum sje sagt upp af hálfu annarshvors samningsaðilana að minsta kosti tveimur árum áður en tíuárabilið er út runnið.

7. grein.

Samningur þennan skal fullgilda svo fljótt sem því verður við komið, og um fullgildingarnar skal skíft á í Stokkhólmi.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað nöfn sín undir samning þennan og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Stokkhólmi í tveimur frumritum 17. júlí 1908.

W. Sponneck.
(L. S.)

Eric Trolle.
(L. S.)

Samstundis var ritað undir gjörðabók, er svo hljóðaði:

Þegar við rituðum undir samning þann um skot deilumála til úrslita með gjörðardómi, sem samþykktur hefur verið í dag, höfum við undirritaðir umboðsmenn orðið á eitt sáttir um það, sem hjer fer á eftir:

Hvor málspartur um sig sker úr því, hvort deilumál, sem upp hefur risið, varðar sjálfstæði eða heilleik landsins, og fyrir því er þess eðlis, að það er í þeim deilumálaflokki, er samkvæmt 1. gr. samningsins er undanskilinn skuldbundinni gjörð.

Viser der sig Uenighed om, hvorvidt en opstaaet Tvist berører et af Landenes Nr. 46. vitale Interesser og derfor henhører til dem, der ifølge forrige Artikel ere undtagne 25. fra obligatorisk Voldgift, skal denne Uenighed, paa den i samme Artikel omtalte Novbr. Maade, henvises til Voldgift.

Artikel 3.

Denne Overenskomst skal ogsaa anvendes i det Tilfælde, at en opstaaet Tvist har sin Grund i faktiske Forhold, som ere opstaaede før Overenskomstens Afslutning.

Artikel 4.

Naar Voldgift skal anvendes, skulle de høje kontraherende Parter, naar ikke andre Bestemmelser træffes, i alt hvad angaar Udnævnelse af Voldgiftsmændene og Voldgiftsproceduren rette sig efter Forskrifterne i Konventionen af 18. Oktober 1907 om internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej.

Artikel 5.

Voldgiftskendelsen skal, naar der findes Anledning dertil, indeholde Bestemmelse om Tiden, inden for hvilken den skal bringes til Udførelse.

Artikel 6.

Denne Overenskomst gælder i ti Aar, regnede fra Undertegnelsens Dato, og forlænges for et lignende Tidsrum, saafremt den ikke opsiges fra nogen af Siderne mindst to Aar før Tiaarsperiodens Udløb.

Artikel 7.

Denne Konvention skal ratificeres, saa snart ske kan, og Ratifikationerne skulle udveksles i Stockholm.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Sket i Stockholm i dobbelt Udfærdigelse, den 17. Juli 1908.

W. Spønneck.
(L. S.)

Eric Trolle.
(L. S.)

Samtidig undertegnedes en Protokol af følgende Indhold:

Ved Undertegnelsen af den mellem Danmark og Sverige i Dag afsluttede Konvention om Tvistigheders Henvisning til Afgørelse ved Voldgift ere de undertegnede Befuldmægtigede komne overens om følgende:

Enhver Part afgør selv Spørgsmaalet om, hvorvidt den Tvistighed, der er opstaaet, berører Landets Uafhængighed eller Integritet og følgelig er af den Beskaffenhed, at den er indbefattet blandt de Tvistigheder, som ifølge Konventionens Artikel 1 ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Nr. 46. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 46. Samningurinn gjörir enga breyting á ákvæði því um notkun gjörðardóms, sem
 25. er að finna í hinni fullgiltu gjörðabók við fiskiveiðasamninginn milli Dana og Svía frá
 nóvbr. 14. júlí 1899, 2. tölulið.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir samið þessa gjörðabók, og á hún að hafa sama gildi og sömu áhrif, eins og þó ákvæði hennar hefðu verið sett í sjálfan samninginn.

Gjört í Stokkhólmi í tveimur frumritum 17. júlí 1908.

W. Sponneck.
 (L. S.)

Eric Trolle.
 (L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Konventionen gør ingen Forandring i den Bestemmelse vedrørende Anvendelse Nr. 46. af Voldgift, som indeholdes i den ratificerede Protokol til den dansk-svenske Fiskeri-^{25.} konvention af 14. Juli 1899 under Nr. 2. Novbr.

Til Bekræftelse heraf have de Befuldmægtigede affattet denne Protokol, der skal have samme Kraft og Virkning, som om dens Bestemmelser vare optagne i selve Konventionen.

Sket i Stockholm, i dobbelt Udfærdigelse, den 17. Juli 1908.

W. Sponneck.
(L. S.)

Eric Trolle.
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 47.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Noregs konungs.

Hin danska og hin norska stjórn hafa 8. október 1908 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fulgilt hann í Kaupmannahöfn 6. mars 1909:

Hans Hátign Danmerkur konungur og Hans Hátign Noregs konungur, sem óska í því skyni að hagnýta frumreglur þær, er látnar eru í ljósi í 37.—40. gr. í sáttmála þeim um friðsamlega jöfnun á deilumálum ríkja á milli, sem gjörður er í Haag 18. október 1907 að koma sjer saman um að gjöra skuldbindandi gjörðarsamning, hafa skipað umboðsmenn:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Herra greifa *Frederik Christoffer Otto Raben-Levetzau*, kammerherra Hans Hátignar og utanríkisráðgjafa, og

Hans Hátign Noregs konungur:

Herra *Georg Francis Hagerup*, Dr. juris & philos., sjerstaklegan sendiherra Hans Hátignar og umboðinn stjórnarherra í Kaupmannahöfn, og er þeir hafa látið uppi hvor við annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um greinar þær, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að skjóta til úrskurðar með gjörð deilumálum þeim, sem kynnu að rísa upp á milli þeirra, og ekki hefur orðið á samkomulagi um fyrir beina milligöngu erendreka þeirra, að svo miklu leyti sem þau varða ekki sjálfstæði og heilleik landanna hvors um sig.

2. grein.

Deilumál þau, sem þannig eru þess eðlis, að þeim á að skjóta til gjörðardóms, skulu leidd til lykta af hinum fasta gjörðardómstóli í Haag, sem settur er á stofn með sáttmálanum frá 29. júlí 1899, nema hinir hátignu samningsaðilar tali sig saman um og verði ásáttir um að skjóta deilumálinu til einhvers annars dómstóls eða til sjerstaklegra tilnefndra gjörðardómanda.

Nr. 47. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Noregs konungs.

Bekendtgørelse

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Norge afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 47.
25.
Novbr.

Under 8. Oktober 1908 er der mellem den danske og den norske Regering bleven afsluttet og under den 6. Marts 1909 i København bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Norge, som i det Øjemed at bringe de Grundsætninger til Anvendelse, der udtales i Artiklerne 37—40 af den i Haag den 18. Oktober 1907 afsluttede Konvention angaaende internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej, ønske at indlede Forhandlinger om Afslutning af en obligatorisk Voldgiftskonvention, have til Deres Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Herr *Greve Frederik Christopher Otto Raben-Levetzau*, Hans Majestæts Kammerherre og Udenrigsminister, og

Hans Majestæt Kongen af Norge:

Herr *George Francis Hagerup*, Dr. jur. & philos., Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København:

hvilke, efter at have meddelt hverandre deres Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til Afgørelse ved Voldgift de Tvistigheder, som maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet løses ved direkte diplomatiske Underhandlinger, for saa vidt de ikke berøre de respektive Landes Uafhængighed og Integritet.

Artikel 2.

De Stridigheder, der saaledes ere af den Art, at de skulle henvises til Voldgift, skulle afgøres af den ved Konventionen af 29. Juli 1899 oprettede permanente Voldgiftsdomstol i Haag, medmindre de høje kontraherende Parter ved særlig Aftale blive enig om at henvise Stridighederne til en anden Domstol eller til særlig udsete Voldgiftsmænd.

Nr. 47. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Norge afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 47.
25.
nóvbr.

3. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til þess að heimta ekki fyrir sakir 1. greinar, deilumál undanskilin skuldbindandi gjörð, þegar um er að ræða skilning eða framkvæmd einhvers samnings, sem þeir hafa gjört með sjer, hverrar tegundar sem hann kann að vera.

4. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar hafa komið sjer saman um, að sje ekki svo, að ágreiningurinn sje um skilning eða framkvæmd samnings milli beggja ríkjanna, skuli 1. grein ekki eiga við deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annarshvors máls-partanna og hins samningsríkisins, ef að dómstólarnir samkvæmt lögum þess ríkis eru bærir um að leggja dóm á ágreiningsefnið.

5. grein.

Þessi samningur á einnig við, þegar svo er, að ágreiningur sá, sem upp hefur risið, á rót sína að rekja til atvika, sem hafa gjörst áður en samningurinn var samþykktur.

6. grein.

Þegar nota á gjörð, skulu hinir hátignu samningsaðilar, hafi ekki ákvæði í aðra átt verið samþykkt, í öllu, sem snertir tilnefning gjörðardómendanna og málfutninginn fyrir gjörðardóminum, hegða sjer eftir fyrirmælunum í sáttmálanum frá 18. október 1907 um friðsamlega miðlun deilumála ríkja á milli.

7. grein.

Ef að hinir hátignu samningsaðilar, þegar gjörð á að viðhafa, koma sjer ekki saman um efni samþykta þeirrar, sem ræðir um í 52. grein í áðurnefndum sáttmála frá 18. október 1907, og ef þeir ákveða ekki aðra aðferð til þess að koma því í veg, skal hinn fasti dómstóll í Haag hafa umboð til þess að ákvarða samþyktina samkvæmt 53. og 54. gr. í sama sáttmála.

8. grein.

Ef að tilefni virðist til þess, á í gjörðardóminum að vera ákvæði um frest þann, sem ekki megi vera liðinn, áður en honum sje fullnægt.

9. grein.

Samningur þessi er í gildi í tíu ár, að telja frá þeim degi, er ritað er undir hann, og skal hann framlengdur um sama árabíl, sje honum ekki sagt upp af hálfu annarshvors samningsaðilanna að minsta kosti tveimur árum áður en tíuárabilið er útrunnið.

10. grein.

Samning þennan skal fullgilda svo fljótt sem verða má, og skal skift á um fullgildingarnar í Kaupmannahöfn.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir skrifað nöfn sín undir samning þennan, og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Kaupmannahöfn í tveimur frumritum 8. október 1908.

Raben-Levetzau.
(L. S.)

F. Hagerup.
(L. S.)

Artikel 3.

Nr. 47.
25.
Novbr.

De høje kontraherende Parter forpligtede sig til ikke paa Grund af Artikel 1 at forlange Tvistigheder undtagne fra obligatorisk Voldgift, naar Spørgsmaalet er om Fortolkning eller Anvendelse af nogen mellem dem indgaaet Overenskomst af hvilken som helst Slags.

Artikel 4.

De høje kontraherende Parter ere enige om, at medmindre Tvistigheden angaar Fortolkningen eller Anvendelsen af en Overenskomst mellem de to Stater, skal Artikel 1 ikke være anvendelig paa Tvistigheder, der maatte opstaa mellem en Under- saar af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene, ifølge denne Stats Lovgivning, ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalet.

Artikel 5.

Denne Overenskomst skal ogsaa anvendes i det Tilfælde, at en opstaaet Tvist har sin Grund i faktiske Forhold, som ere opstaaede før Overenskomstens Afslutning.

Artikel 6.

Naar Voldgift skal anvendes, skulle de høje kontraherende Parter, naar ikke andre Bestemmelser træffes, i alt hvad angaar Udnævnelse af Voldgiftsmændene og Voldgiftsproceduren rette sig efter Forskrifterne i Konventionen af 18. Oktober 1907 om internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej.

Artikel 7.

Hvis de høje kontraherende Parter, naar Voldgift skal anvendes, ikke blive enige om Indholdet af det Compromissum, der omhandles i forannævnte Konvention af 18. Oktober 1907 Artikel 52, og hvis de ikke bestemme en anden Fremgangs- maade for dets Istandbringelse, skal den faste Domstol i Haag være bemyndiget til at fastsætte *Compromissum'et* overensstemmende med Artiklerne 53 og 54 i samme Konvention.

Artikel 8.

Voldgiftskendelsen skal, naar der findes Anledning dertil, indeholde Bestem- melse om Tiden. indenfor hvilken, den skal bringes til Udførelse.

Artikel 9.

Denne Overenskomst gælder i ti Aar, regnede fra Undertegnelsens Dato, og forlænges for et lignende Tidsrum, saafremt den ikke opsiges fra nogen af Siderne mindst to Aar før Tiaarsperiodens Udløb.

Artikel 10.

Denne Konvention skal ratificeres, saa snart ske kan, og Ratifikationerne skulle udveksles i København.

Til Bekræftelse have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i København, i to Eksemplarer, den 8. Oktober 1908.

Raben-Levetzau.
(L. S.)

F. Hagerup.
(L. S.)

Nr. 47.
25.
nóvbr.

Samtímis var ritað undir gjörðabók, er svo hljóðaði:

Um leið og vjer undirritaðir umboðsmenn höfum ritað undir samning þann milli Danmerkur og Noregs, sem gjörður hefur verið í dag um að leggja deilumál í gjörð, höfum við komið okkur saman um það, sem hjer fer á eftir:

Hvor málsaðili sker sjálfur úr, hvort deilumál það, sem upp hefur risið, varðar sjálfstæði landsins eða heilleik þess, og fyrir því er þess eðlis, að það er í þeim flokki mála, sem samkvæmt samningnum eru undanskilin skuldbindandi gjörð.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir samið þessa gjörðabók, og á hún að hafa sama gildi og áhrif, eins og þó ákvæði hennar hefðu verið sett í sjálfan samninginn.

Gjört í Kaupmannahöfn í tveimur frumritum 8. október 1908.

Raben-Levetzau.
(L. S.)

F. Hagerup.
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Samtidig undertegnedes en Protokol af følgende Indhold:

Nr. 47.

Ved Undertegnelsen af den mellem Danmark og Norge idag afsluttede Konvention, om Tvistigheders Henvisning til Afgørelse ved Voldgift ere de undertegnede Befuldmægtigede komne overens om Følgende:

25.
Novbr.

Enhver Part afgør selv Spørgsmaalet om, hvorvidt den Tvistighed, der er opstaaet berører Landets Uafhængighed eller Integritet og følgelig er af den Beskaffenhed, at den er indbefattet blandt de Tvistigheder, som ifølge Konventionens Artikel 1 ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Til Bekræftelse heraf have de Befuldmægtigede affattet denne Protokol, der skal have samme Kraft og Virkning, som om dens Bestemmelser vare optagne i selve Konventionen.

Udfærdiget i Kjøbenhavn, i to Eksemplarer, den 8. Oktober 1908.

Raben-Levetzau.
(L. S.)

F. Hagerup.
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 48.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og forseta hins frakkneska lýðveldis.

Hin danska og hin frakkneska stjórn hafa 9. ágúst 1911 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Kaupmannahöfn 21. desember 1911.

Þýðing.

Hans Hátign Danmerkur konungur og forsetinn fyrir frakkneska lýðveldinu, sem hafa ritað undir sáttmálann um friðsamlega miðlun deilumála ríkja á milli, sem gjörður var í Haag 18. október 1907, hafa

þar sem svo er mál með vexti, að hinir hátignu samningsaðilar hafa áskilið sjer í 40. grein fyrnefnds sáttmála að gjöra samninga með því markmiði að láta hina skuldbundnu gjörð ná yfir allan þann ágreining, þar sem þeir sjá kost á að beita henni,

og þar sem hin önnur friðarráðstefna hefur í lokagjörðabók sinni í einu hljóði viðurkent frumregluna um skuldbundna gjörð, og lýst því yfir, að sum deilumál sjeu til þess fallin að vera lögð skilyrðislaust í skuldbundna gjörð,

afráðið að gjöra samning, þar sem þessar frumreglur leiðast í ljós og hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Hinn hágöfuga greifa *Carl William Ahlefeldt Laurvig*, utanríkisráðherra Hans Hátignar

Forseti frakkneska lýðveldisins:

Herra *Charles Prosper Maurice Horric de Beaucaire*, sjerstaklegan sendiherra og umboðinn ráðherra frakkneska lýðveldisins í Kaupmannahöfn

og er þeir hafa fengið nauðsynleg umboð, hafa þeir komið sjer saman um ákvæði þau, sem hjer fara á eftir:

1. grein.

Deilumál, sem framvegis kynnu að rísa upp meðal hinna hátignu samningsaðila og eru lagalegs eðlis, einkum þess konar deilumál, sem eru um skilning á samningum milli málsaðilanna, skal, að svo miklu leyti sem ekki hefur orðið komið miðlun á þau fyrir milligöngu erendreka ríkjanna, leggja í gjörð samkvæmt sáttmála þeim, sem undirritaður var í Haag 18. október 1907 um að koma á friðsamlegan hátt sáttum á deilumál ríkja á milli, þó með því skilyrði, að þau varði ekki lífshagsmuni, sjálfstæði eða æru samningsríkjanna nje snerti hagsmuni annara ríkja.

Nr. 48. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og forseta hins frakkneska lýðveldis.

Bekendtgørelse

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Præsidenten
for den franske Republik afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 48.
25.
Novbr.

Under 9. August 1911 er der mellem den danske og den franske Regering
bleven afsluttet og under 21. December s. A. i København blev ratificeret følgende
Konvention om obligatorisk Voldgift:

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Præsidenten for den Franske Republik,
der begge har undertegnet den i Haag den 18. Oktober 1907 afsluttede Konvention
angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, har,

da de høje kontraherende Parter ved nævnte Konventions Art. 40 har forbeholdt
sig at afslutte Overenskomster „med det Formaal at udstrække den tvungne
Voldgift til alle de Tilfælde, som de skønner muligt at underkaste den“;

og da den 2den Fredskonference i sin Slutprotokol enstemmig har anerkendt den
tvungne Voldgifts Princip og erklæret, at visse Tvistigheder er egnede til ube-
tinget at underkastes tvungen Voldgift;

besluttet at afslutte en Konvention, som giver Udtryk for disse Principper, og har
udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hans Excellence *Greve Carl William Ahlefeldt Laurvig*, Hans Majestæts Udenrigs-
minister,

Præsidenten for den Franske Republik:

Hr. *Charles Prosper Maurice Horric de Beaucaire*, Overordenlig Gesandt og befuld-
mægtiget Minister for den Franske Republik i København,

hvilke, efter at være behørigt bemyndigede dertil, er komne overens om følgende
Bestemmelser.

Art. 1.

Tvistigheder, der fremtidig maatte opstaa mellem de høje kontraherende
Parter og som er af juridisk Natur, især saadanne, som angaar Fortolkningen af
Traktater mellem Parterne, skal, for saa vidt de ikke har kunnet bilægges ad diplo-
matisk Vej, underkastes Voldgift i Overensstemmelse med den i Haag den 18. Oktober
1907 undertegnede Konvention om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder,
dog paa Betingelse af, at de ikke berører de kontraherende Staters Livsinteresser,
Uafhængighed eller Ære og ikke vedrører andre Magters Interesser.

Nr. 48. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Præsi-
denten for den franske Republik afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 48.

2. grein.

25.
nóvbr. Deilumál um þau atriði, sem hjer eru nefnd á eftir, skulu lögð í gjörð, án þess að skilyrðum þeim, sem nefnd eru í 1. grein, verði haldið fram gegn því:

I, kröfur um skaðabætur í peningum, þegar málspartarnir í aðalefninu kannast við skaðabótaskylduna.

II, umsamdar skuldir, sem stjórn annars málsaðilans krefst fyrir hönd þegna sinna hjá stjórn hins málsaðilans.

III, skilning og framkvæmd á samningum um verslun og siglingar.

IV, skilning og framkvæmd á samningum um málefni þau er nú skal greina:

eignarrjettur til iðnaðar,
eignarrjettur til ritverka og listaverka,
einkarjettur þjóða í milli, ákvarðaður með Haagsáttmálunum,
vinnuvernd þjóða á milli,
póstmal og símamál,
mál og vog,
heilbrigðismálefni,
símpræðir neðansjávar,
fiskiveiðar,
skipamælingar,
hvít prælaverslun.

Í deilumálum, sem snerta atriði þau, sem talin eru upp í IV. tölulið þessarar greinar, og dómstólarnir samkvæmt alþjóðalöggjöfnni eru bærir að dæma, eiga málsaðilarnir rjett á að leggja málefnið ekki í gjörð, fyr en dómstólarnir innanlands hafa lagt dóm á málið á æðsta stigi.

Gjörðardómar, upp kveðnir um atriði þau, sem nefnd eru í kaflanum hjer fyrir framan, skulu engin áhrif hafa á fyr upp kveðna dóma.

Samningsaðilarnir skuldbinda sig til að gjöra eða stinga upp á við löggjafarvaldið að gjöra þær ráðstafanir, sem kynnu að vera nauðsynlegar til þess að skilningur sá, sem tiltekinn er í gjörðardómi um framannefnd atriði geti framvegis verið skuldbindandi fyrir dómstóla þeirra.

3. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar eiga í hvert skifti sem er að rita undir sjerstaklega gjörðarsampykkt, og eiga þar að vera nákvæm skýrsla um ágreiningsefnið og fyrirmæli um verksvið gjörðardómendanna, málflutninginn og fresti þá, sem á að hegða sjer eftir, meðan gjörðardómstóllinn starfar.

Samningsaðilarnir eru ásáttir um, að veita gjörðardómstóli þeim, sem gjört er ráð fyrir í þessum samningi, umboð til að skera úr því, þegar þeir geta ekki orðið sammála um það, hvort deilumál, sem upp hefur risið milli þeirra, er í þeim málaflokki, sem samkvæmt 1. og 2. gr. þessa samnings á að leggja í skuldbundna gjörð.

4. grein.

Ef að málspartarnir hafa ekki um eins árs skeið frá því augnabliki, er frumvarp til gjörðarsampykktar hefur fyrst verið sent frá öðrum þeirra til hins, getað orðið sammála um fyrirmælin í henni, skal hinn fasti gjörðardómstóll hafa heimild til að semja gjörðarsampykktina.

Gjörðardómstóllinn getur tekið til starfa eptir beiðni annars málspartanna.

Nr. 48. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og forseta hins frakkneska lýðveldis.

Art. 2.

Nr. 48.
25.
Novbr.

Twistigheder angaaende følgende Spørgsmaal skal underkastes Voldgift, uden at de i Art. 1 omtalte Forbehold kan gøres gældende:

I. Krav paa Skadeserstatning i Penge, naar Erstatningspligten er principielt anerkendt af Parterne.

II. Kontraktmæssig Gæld, som den ene Parts Regering paa sine Undersaatters Vegne kræver hos den anden Parts Regering.

III. Fortolkning og Anvendelse af Overenskomster vedrørende Handel og Skibsfart.

IV. Fortolkning og Anvendelse af Overenskomster vedrørende nedennævnte Emner:

Industriel Ejendomsret,
Litterær og kunstnerisk Ejendomsret,
International Privatret, fastsat ved Haagerkonventionerne,
International Arbejderbeskyttelse,
Post- og Telegrafvæsen,
Maal og Vægt,
Sundhedsanliggender,
Undersøiske Kabler,
Fiskeri,
Skibsmaaling,
Hvid Slavehandel.

I Twistigheder, som vedrører de i nærværende Artikel under Nr. IV opregnede Spørgsmaal, og i hvilke de dømmende Myndigheder i Henhold til den nationale Lovgivning, vilde være kompetente, har Parterne Ret til ikke at underkaste Spørgsmaalet Voldgift, forinden den nationale Domsmyndighed har paakendt Sagen i sidste Instans.

Voldgiftskendelser afsagte i de i det foregaaende Stykke nævnte Tilfælde skal ikke have nogen Indflydelse paa tidligere afsagte Domme.

De kontraherende Parter forpligter sig til at gennemføre eller foreslaa den lovgivende Magt at gennemføre de Forholdsregler, som maatte være nødvendige, for at den ved en Voldgiftskendelse i de ovennævnte Tilfælde givne Fortolkning for Fremtiden kan være bindende for deres Domstole.

Art. 3.

I hvert enkelt Tilfælde skal de høje kontraherende Parter undertegne en særlig Voldgiftsantagelse, der nøje fastslaar Stridens Genstand, Voldgiftsdommernes Kompetence, Proceduren og de Frister, som bliver at iagttage under Voldgiftsrettens Virksomhed.

De kontraherende Parter er enige om at bemyndige den i nærværende Konvention forudsatte Voldgiftsret til, naar de derom er uenige, at afgøre, hvorvidt en Twistighed, som er opstaaet imellem dem, henhører under de Twistigheder, som i Henhold til nærværende Konventions Art. 1 og 2 skal underkastes tvungen Voldgift.

Art. 4.

Hvis Parterne i Løbet af et Aar fra det Øjeblik, da der først fra en af dem tilstilles den anden et Udkast til Voldgiftsantagelse, ikke har kunnet blive enige om de nødvendige Bestemmelser, skal den staaende Voldgiftsdomstol være bemyndiget til at affatte Voldgiftsantagelsen.

Voldgiftsdomstolen kan træde i Virksomhed paa Begæring af een af Parterne.

Nr. 48. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Præsidenten for den franske Republik afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 48. Gjörðarsamþyktina ber að semja í samræmi við 54. og 45. gr. í Haagsáttmál-
 25. anum um að koma á friðsamlegan hátt sáttum á deilumál ríkja á milli, dagsettum 18.
 nóvbr. október 1907.

5. grein.

Samningur þessi er gjörður fyrir fimm ára bil, talið frá því að skift var á um fullgildingarnar, þó að því áskildu, að hann endurnýist umtalslaust.

6. grein.

Samning þennan ber að fullgilda svo fljótt, sem auðið er og ber að skiftast á um fullgildingarnar í Kaupmannahöfn.

Gjört í Kaupmannahöfn í tveimur frumritum 9. ágúst 1911.

C. W. Ahlefeldt Laurvig.
(L. S.)

Horrie de Beaucaire.
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Voldgiftsantagelsen bliver at affatte i Overensstemmelse med Art. 54 og 45 i Nr. 48. Haager-Konventionen om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder af 18. ^{25.} Oktober 1907. ^{Novbr.}

Art. 5.

Nærværende Konvention er afsluttet for et Tidsrum af fem Aar at regne fra Ratifikationernes Udveksling, dog med Forbehold af stiltiende Fornyelse.

Art. 6.

Nærværende Konvention vil være at ratificere snarest muligt og Ratifikationerne at udveksle i København.

Sket i Kjøbenhavn, i dobbelt Udfærdigelse, den 9. August 1911.

C. W. Ahlefeldt Laurvig.
(L. S.)

Horric de Beaucaire.
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 49.
30.
nóvbr.

Auglýsing

um

kirkjugjald í Hofssókn og Hofsstaðasókn í Skagafjarðar- prófastsdæmi.

Landsstjórnin hefir samkvæmt lögum nr. 40, 30. júlí 1909, um sóknargjöld, ákveðið, að kirkjugjald í eftirnefndum sóknum í Skagafjarðarprófastsdæmi skuli frá fardögum 1912 að telja vera á hvern gjaldskyldan safnaðarmann:

1. Í Hofssókn..... kr. 0. 50
2. - Hofsstaðasókn - 0. 55

Þetta birtist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 30. nóvember 1912.

Í fjarveru ráðherra

Kl. Jónsson

Eggert Briem.

Bekendtgørelse

om

Kirkeafgift i Hofs Sogn og Hofsstada Sogn i Skagafjord Provsti.

Nr. 49.

30.
Novbr.

Regeringen har fra Fardag 1912 at regne i Henhold til Lov Nr. 40 af 30. Juli 1909 om Sogneydelser bestemt Kirkeafgiften for hver afgiftspligtig Sognebeboer i nedennævnte Sogne saaledes:

I Hofs Sogn	Kr. 0. 50
- Hofsstada Sogn	— 0. 55

Hvilket herved bekendtgøres.

Islands Ministerium, den 30. November 1912.

I Ministerens Fraværelse

Kl. Jónsson.

Eggert Briem.

